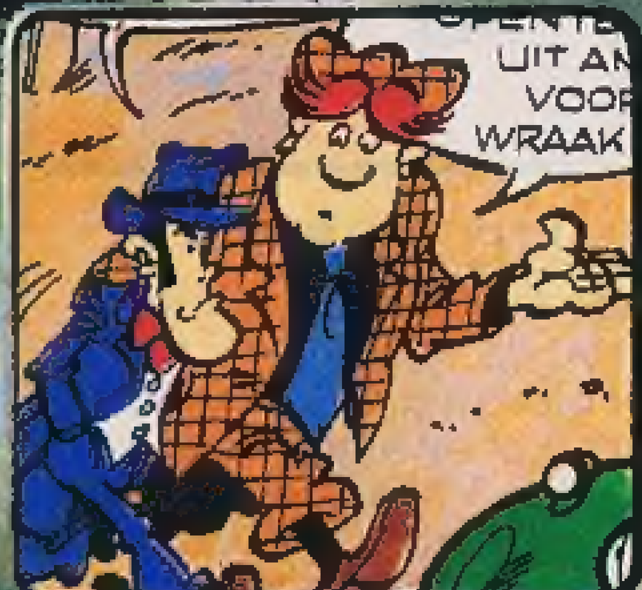
stripweekblad *heden één verse* nr. 31 abonneeprijs 75 cent per nummer

PEP

mét ASTERIX LUCKY LUKE EN DE PEANUTS

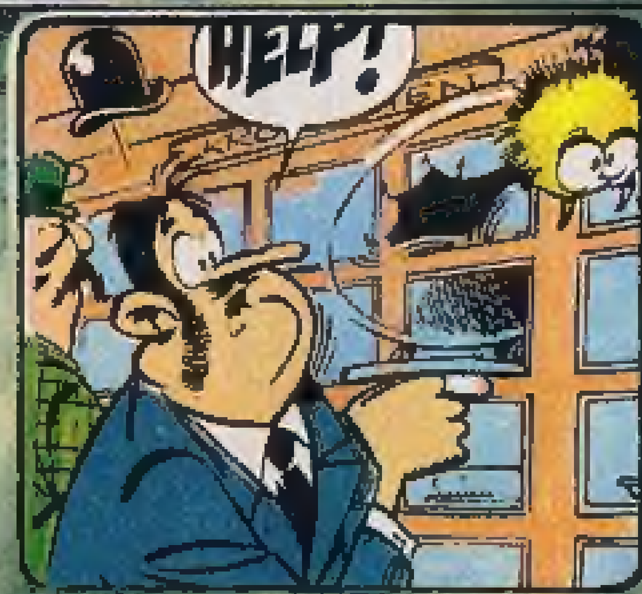
prijs 90 cent

NIEUW

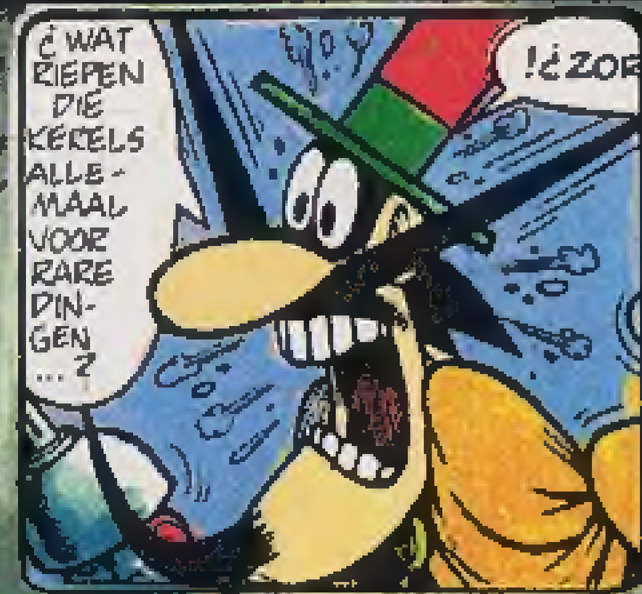

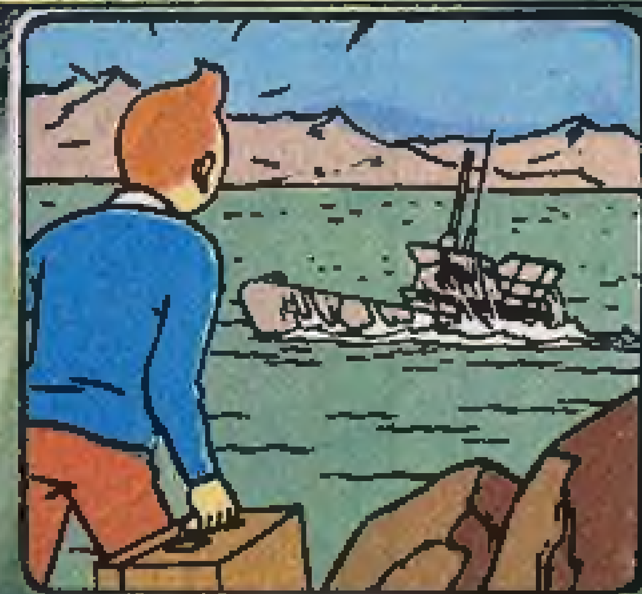

WARM

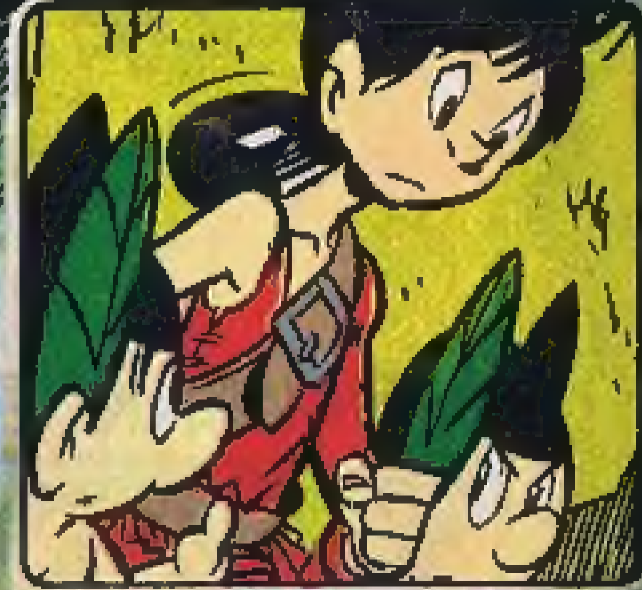

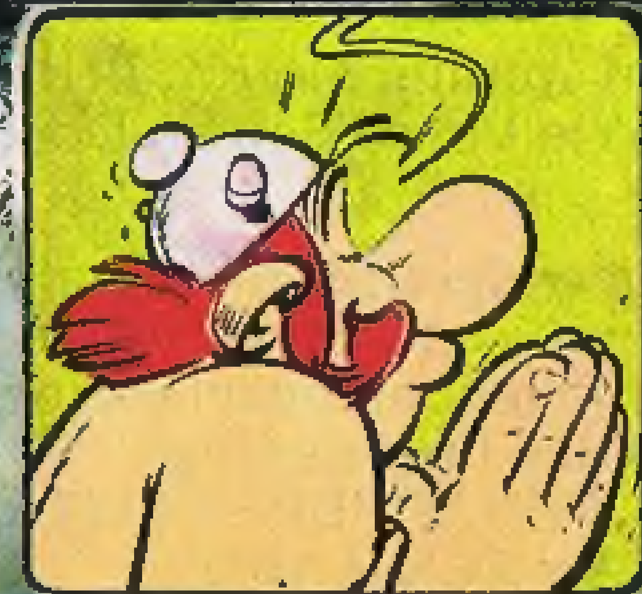

WARM

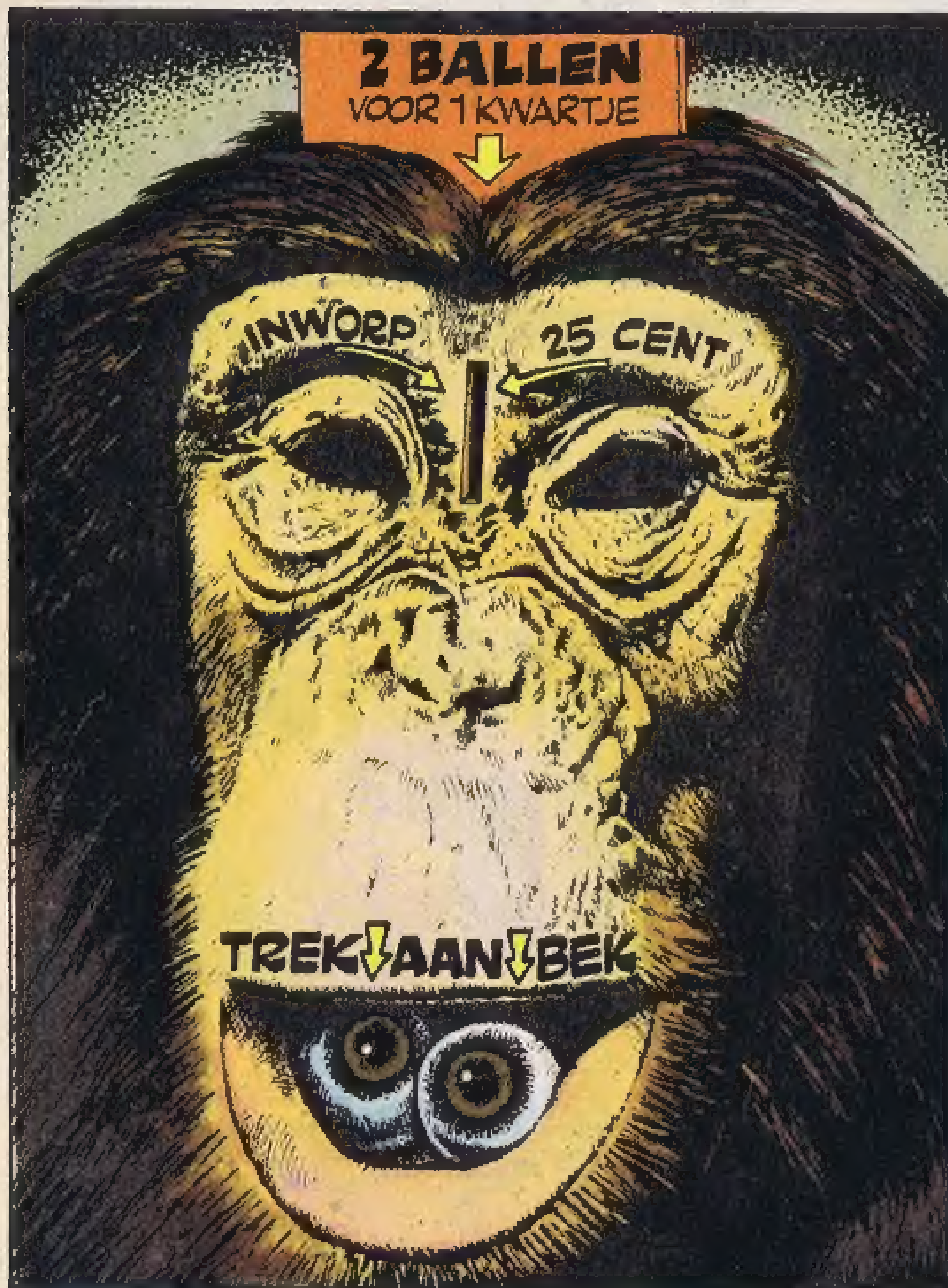

PEP post

postbus 6003
haarlem

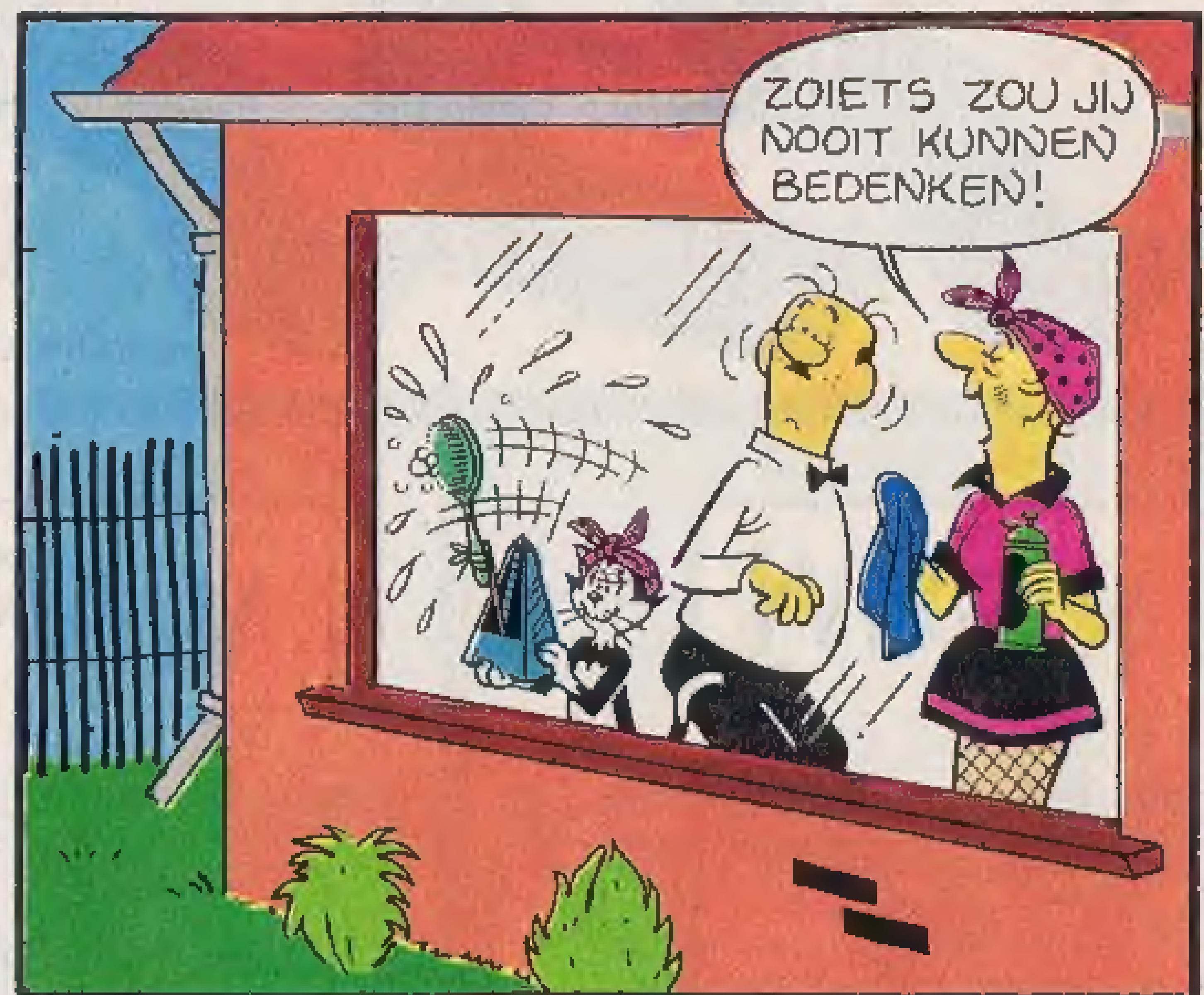

door SOLÉ

WIJ PRESENTEREN DEZE WEEK:

1. Een nieuw verhaal van JOHNNY GOODBYE — Gangsters En Grafkransen
2. De terugkeer van MIKE BLUEBERRY in: — De Mijn Van „Prosit"
3. Een plaat van een Galei (om op te eten)
4. Een Machine Om Koffie Om te Roeren &
5. Een Machine Om Een Machine Om Koffie Om te Roeren Om te Roeren
6. Een splinternieuwe PHILEMON: — Wie Verre Reizen Doet...
7. Een walgelijke aflevering van Baron Van Tast en verder nog een een heleboel meer! Strips, onder andere.

(geheime mededeling:
OOK PIETJE PEP STAMT
AF VAN EEN AAP!!)

HOOFDREDACTEUR
Frans Buissink
CHEFREDACTEUR
Jan de Rooij
REDACTIE
Maarten Boom
Annemarie Broek
Jan van Erp
Frits van der Heide
Hans Keeris
Anneke van Wissen

Stripweekblad

Nr. 31 3 augustus 1973
een uitgave van
OBERON bv
Uitgeverij voor jeugd en sport
Postbus 6003, Haarlem,
Azieweg 1,
telefoon 023/31,92,00

IK VIND PEP

het beste blad ter wereld, mijn broer vindt het een slecht blad, maar hij is niet lekker. Ik wou vragen wanneer Prins Valiant weer terug komt. Waarom komt de generaal d'r niet elke week in? Of kost dat Peter de Smet z'n handen? Asterix is een van de beste strips die er in de PEP staat. Wanneer komt er weer eens een reuzeposter van Lucky Luke in de PEP? Ik ben blij dat Kuifje er weer in staat. Waarom heeft Joris P.K. geen mond? Als hij praat heeft hij wel een mond maar als hij niet praat heeft hij geen mond, of zit die dan aan de achterkant? Verder is PEP een steengoed blad.

Aart Balk, Zwaag

Valiant komt niet weerom. Peter is een groot machtig snel tekenaar, maar hij kan

niet elke week èn vier pagina's van de Generaal èn Joris P.K. èn extraatjes zoals middenplaten met daarop Truus (zie vorige week) maken, dat is zelfs hem teveel. Weet jij wel zeker dat JIJ-ZELF een mond hebt als je niks zegt?

HET IS MIJ

ter ogen gekomen dat PEP zich de laatste tijd gelukkig op beter gebied voortbeweegt dankzij strips als „Kuifje", „De Generaal", „Lucky Luke" enz. Ik verzoek hierbij met klem zgn. mooie heikneuters als The Osmond Brothers en David Cassidy met aanhang voorgoed buiten ons gezonde blad te houden. En wees nu eens eerlijk: D. Cassidy is toch NIETS vergeleken met onze eigen swingende Overijsselse Gerrit Dekstier, van beroep melkbezorgboer! Die Sambo (je weet wel: „Ah! haaf a haaf") van een R. Kempe in PEP 21 te Goes zit ook lekker smerig te discrimineren met zijn term Zoeloes, maar in dat achtergebleven Zeeland zijn ze allemaal bar en boos, vandaar. Hier komt de eerste en tevens de laatste lastige vraag: de uitgeverij Oberon die PEP uitgeeft, is een uitgeverij voor jeugd en sport. Wat houdt dat precies in en geven ze nog meer bladen uit??

Tim Maas, Wierden

Je discrimineert zelf ook behoorlijk, makker. Oberon geeft, behalve PEP, de volgende bladen uit: Donald Duck, Sjors, Kick, Tina, Bobo, Kijk.

OMDAT IK

geld genoeg heb, heb ik besloten om jullie allemaal op te kopen. De redactie en de drukkers en alles en iedereen, en ook de lezers. Ik betaal elk een tientje per dag, en daarvoor moeten jullie je dan te barsten werken. Ergens anders kunnen jullie niet heen, want ik controleer alles met mijn kapitaal. En iedereen spioneert voor mij, want daar betaal ik extra voor. Ik neem dus alles over. Daarmee begin ik binnenkort. Jullie zullen het wel merken (hihi).

O.B.B., R.

Spaar ons, heer.

ALLEREERST

bedankt voor die uithaler van Alice Cooper. Ook voor het vergroten van Engelbert! Dat „Pepita en Pietje Pep" is WAARDELOOS, evenals die stomme aanbiedingen. Ben trouwens blij dat Corto Maltese afgelopen is, hoewel er misschien zijn die dat jammer vinden. Komt er een nieuw verhaal van Michel Vaillant of Blueberry? Het laatste verhaal van Blueberry was steengoed, evenals nu Lucky Luke. Trouwens, het bovenstaande niet meegerekend wordt PEP steeds beter, net zoals de PEPPARADE's. Vooral no. 8 is erg goed. Maar waarom staan er geen Indianen-verhalen meer in? Er kan anders toch wel een ander onderwerp worden genomen? In PEP 22 staat bij de papegaai ook Elton John, maar die staat er niet in! Dat is maar goed ook, want hij heeft er al eens ingestaan. Houd nog eens een PEP-Opinie! Er is al zoveel veranderd...

Stefan Paauwe, Doetinchem

Blueberry: zie pagina 12. Sorry voor dat foutje met die papegaai en Elton John.

IK VIND

het heel erg goed dat jullie Kuifje er weer ingedaan hebben. Dat vind ik het beste verhaal. Jullie moeten niet zo gaan moderniseren met al die andere rommel (Wellington Wish, de Macaroni's etc.). Jullie moeten van PEP echt een gezellig blad maken. Er zijn al zoveel bladen die het inkijken niet meer waard zijn. Dan nog iets. Er vragen zoveel lezers om Suske en Wiske (ik ook), dat jullie haast niet meer kunnen weigeren. Alsjeblieft, PEP, zet S en W er ook in. Laat verder ook alle oude verhalen in PEP staan. Vervang ze niet door die nieuwerwetse! Er moet toch wel één blad blijven bestaan met allemaal gouwe ouwe verhalen erin. Voor mij zou PEP er zò uit moeten zien: Rik Ringers, Asterix, Lucky Luke, Kuifje, Hoempa Pa, Dick Bos, Suske en Wiske, Ambrosius, Joris P.K. Dan nog iets zeer belangrijks over de PEPparade. Zeg, de laatste zijn wel sterk achteruit gegaan! Waar zitten Asterix, Lucky Luke en Rik Ringers?

Kees van Willigen, Leiden

P.S.: Wat ik over die PEPparade heb geschreven, zijn de meesten uit de buurt en op school met me eens.

Uderzo, Morris en Tibet tekenen niet genoeg „kleinformaat"-verhalen. Daar hebben wij geen invloed op.

DE INTERVIEWS

die u met enkele striphofleveranciers der weledele PEP heeft gehouden, zijn bij mij in goede aarde gevallen. Maar zou u soms eens een artikel over de manier hoe ze een stripverhaal tot stand brengen aan kunnen wijden, in de weledele PEP. Met welke technieken e.d. plus nog enkele tips aan de striplustige tekenaars als u die nog soms mocht hebben. Ik denk dat u daar mij en vele anderen een plezier mee doet. Aju Paraplu.

(de nederige aardworm)
Frits van Otterdijk, Someren

LES 1.
Koop eerst een potlood. En een vel papier.
EINDE van LES 1.

AAN DZJENGIS KHAN

vind ik al meer aan dan in het begin. „De Kruidendokter" van Kraaienhove is niet onaardig. Ook niet geweldig. Blij dat Roodbaard, de Schik der Zever Zeden, terug is. Joris P.K. is genialiosia. Waar blijft een nieuw verhaal van Bernard Voorzichtig?

Michaja Langelaan, Bussum

Hup, Daan, opschieten.

NEEN, ZONDER DOLLEN!

Het doet mij waarlijk deugd om Onze Oude PEP weer zo te zien VOORuitgaan! Ik heb eigenlijk nauwelijks een aanmerking. Niet alle strips bevallen mij, maar ik begrijp dat jullie je blad niet voor mij ALLEEN maken. Of toch? Ik keek wel raar op toen ik de voor- & achterplaat van PEP 26 zag. En de nieuwe letters voor het woord PEP. Jullie hebben ook de titels van de strips een nieuw lettertje gegeven. Heren, dames, het bevalt mij allemaal zeer.

Pietje Pap, Pepperosiland

Klik zoem.
Brp.

De -klik- redactie behoudt -brm- zich het recht voor brieven in te kokoka... (storing)

Losse nummers 90 cent verkrijgbaar bij kiosk, boek- en tijdschriftenhandel, supermarkt en warenhuis. **Abonnementen** 75 cent per week of f 9,75 per kwartaal (13 weken). Prijzen en condities buiten Nederland en België worden op aanvraag verstrekt. **Betalingen** Wie het blad via de bladenman/wederverkoper ontvangt, kan de betaling met hem (per week, maand of kwartaal) regelen. Komt het blad per post, dan wordt voor de betaling per kwartaal een stortings/acceptgirokaart toegestuurd. **Inlichtingen klachten enz.** Abonnees die het blad via de bladenman/wederverkoper ontvangen, kunnen zich tot de volgende servicepunten wenden: **Amsterdam** — Parnassusweg 215 — tel. 020-736211-736212. **Alkmaar** — De Laat 12-14 — tel. 02200-12587. **Arnhem** — Boulevard Heuvelink 147 — tel. 085-451551-451552-451553. **Breda** — Jorisstraat 20 — tel. 01600-52250-52251. **Den Haag** — Stationsweg 76 — tel. 070-632944-632947. **Eindhoven** — Stratumsedijk 23 h — tel. 040-112625. **Enschede** — Brinkstraat 121 — tel. 05420-15828. **Groningen** — Ged. Kattendiep 29 — tel. 050-125650 **Leeuwarden** — Verlengde Schrans 26 — tel. 05100-26330. **Roermond** — Schepen v.d. Portenstraat 20 — tel. 04750-29988. **Rotterdam** — Brandersplaats 12-13 — tel. 010-132090. **Utrecht** — Bartoklaan 21 — tel. 030-938941. **Vlissingen** — Grote Markt 14 — tel. 01184-3939. **Voor abonnees die het blad per post ontvangen: Afdeling Postabonnementen PEP, postbus 299, Haarlem, telefoon 023/319200. Adreswijzigingen** Drie weken tevoren opgeven aan de bladenman/wederverkoper of de Afdeling Postabonnementen (zie Inlichtingen, klachten enz.). **Advertenties** Admedia B.V., Postbus 7902, Amsterdam, tel. 020/443744. **Verdeler voor België** NV Tijdschriften Uitgevers Mij., Jan Blockxstraat 7, 2000 — Antwerpen, tel. 03-382380. Postrekening-nr. 83405. **Agency for Canada** Dutch Magazine and Book Import Cy. Whitby. **Halfjaar verzamelbanden** (om zelf oude nummers van PEP in te binden) zijn op aanvrage verkrijgbaar bij de bladenman/wederverkoper à f 6,95. Ziet u de bladenman/wederverkoper niet, dan kunt u ook bestellen door overschrijving van f 6,95 + f 1,- verzendkosten (totaal dus f 7,95) op girorekening nr. 9229 t.n.v. Medianet B.V. Extra Uitgaven Amsterdam". Duidelijk bij betaling vermelden: „Verzamelband PEP"

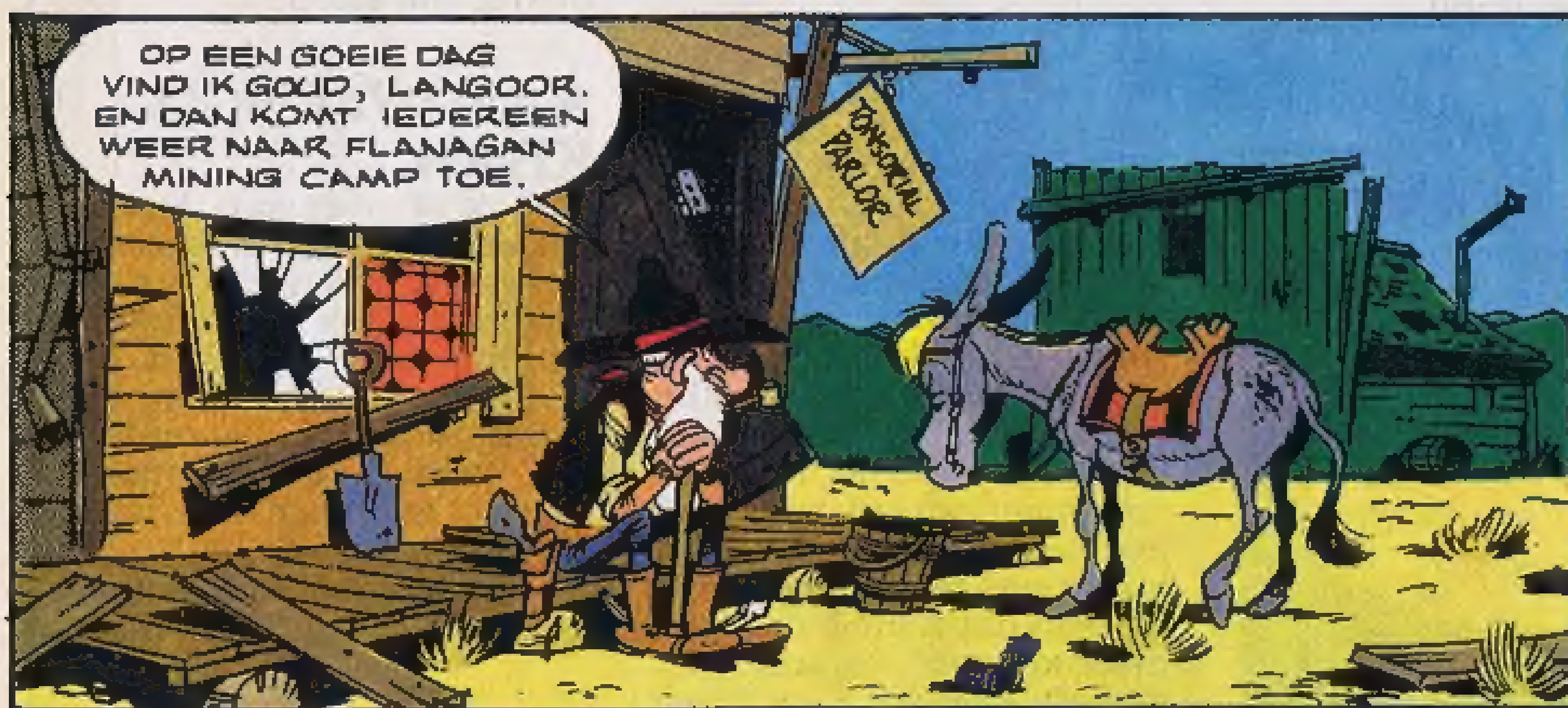
LUCKY LUKE

ELLIOT BELT BLIJFT INDERDAAD ACHTER TEA SPOON AANJAGEN...

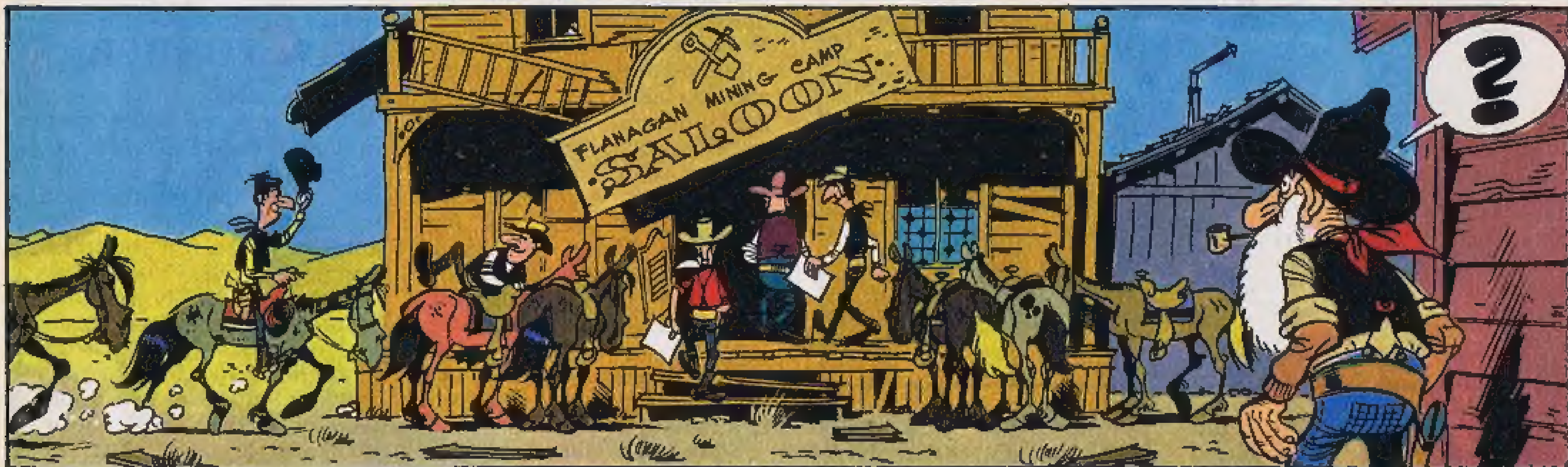

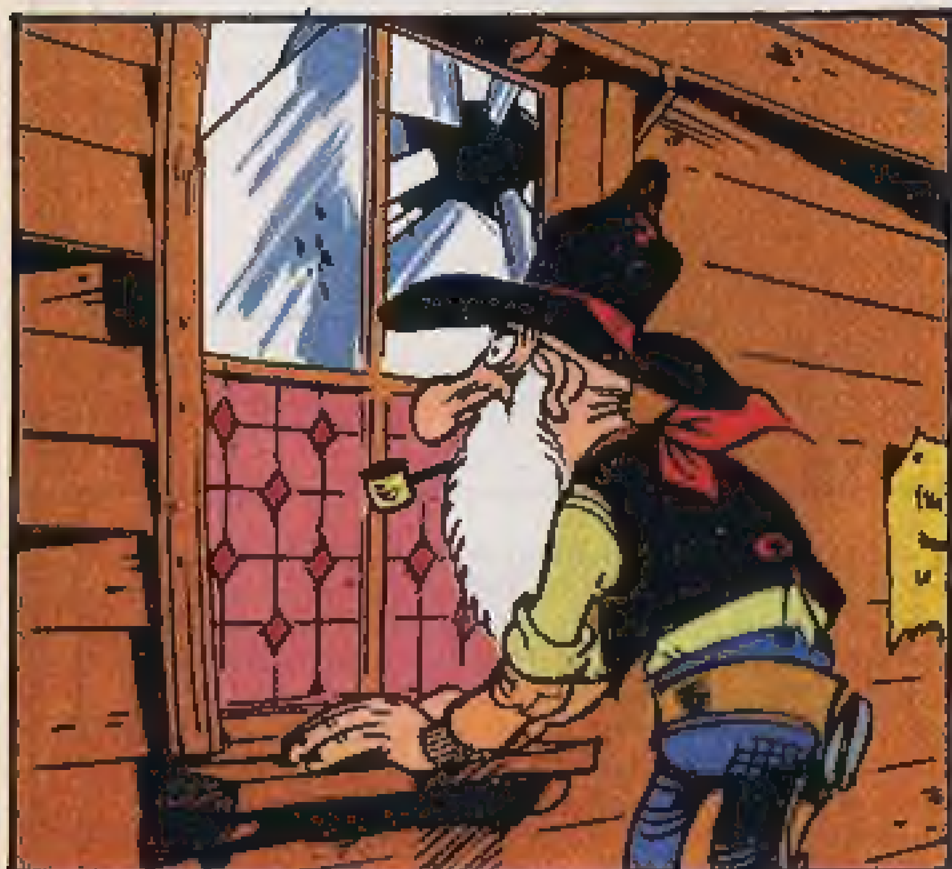

TEKST: GOSCINNY
TEKENINGEN: MORRIS
VERTALING: JAN DE ROOIJ

de premiejager

WORDT VERVOLGD

LUC ORIENT

U kunt wel gelijk hebben, meneer Orient... Het water kan best giftig zijn...

We hebben nog mineraalwater en wijn. En melk van de koeien die hooivoer gehad hebben! Daar kunnen we wel even mee voort...
Ja... Zelfs de geiten die gras gegeten hebben, kunnen aangetast zijn... Die dieren zullen allemaal wel dood zijn...
Kijk, het is droog!

We moeten de anderen waarschuwen...
Verdorie! Volgens mij heeft een van de mensen uit het dorp m'n broer vermoord! Ik...
Beheers je, Bosso... Ik verzeker je, het recht zal zijn loop hebben...

Als een van de dorpelingen die moord op zijn geweten heeft, kunnen er best aanwijzingen zijn...
U heeft gelijk. Ik zal geduld hebben.

Dag burgemeester! Wat drinkt u?
Och, alles is goed...

Mensen, luister eens allemaal! De dokter en meneer Oriënt hier vinden het veiliger om voorlopig geen water meer te drinken. Er zou gif in kunnen zitten...

Gossie... Anneke heeft zojuist een beker water gedronken... ze had hoofdpijn, zei ze, en toen is ze...
Waar is ze?!

AAAAAAA
Daarboven!
!

TEKENINGEN:
EDDY PAAPE
TEKST:
MICHEL GREG
VERTALING: JAN VAN ERP

zo groen als gas

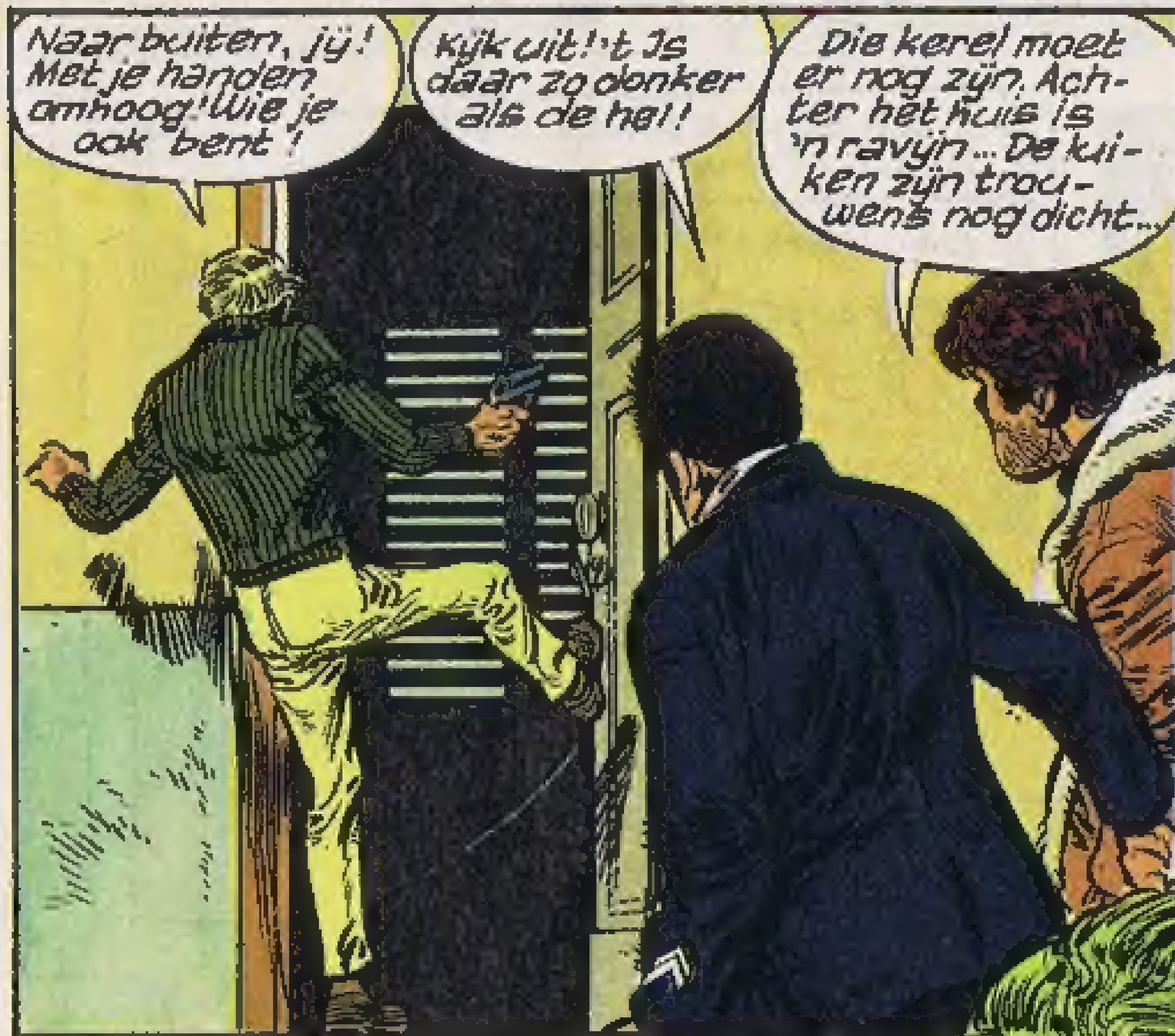

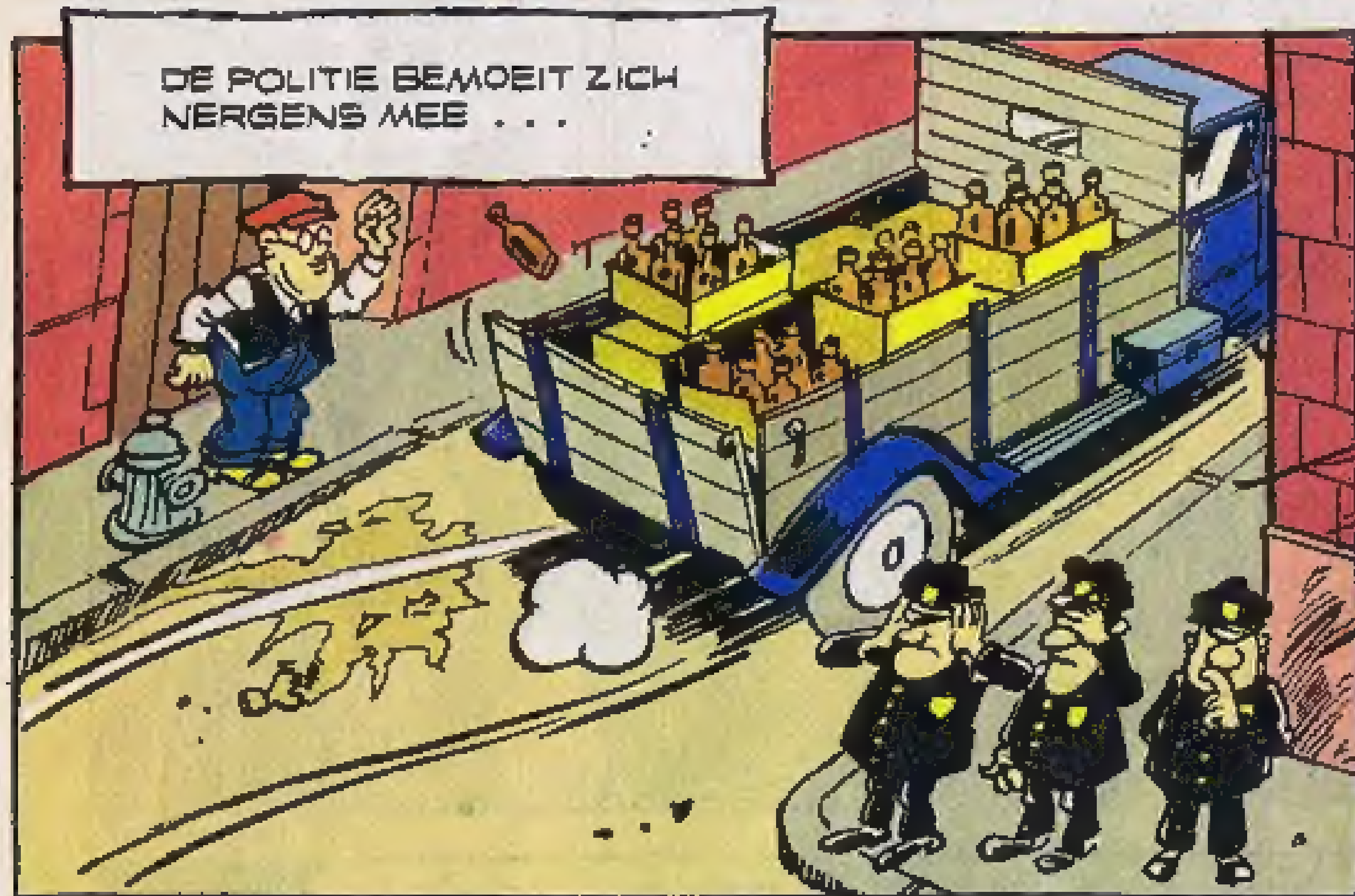

WORDT VERVOLGD

JOHNNY GOODBYE

TEKENINGEN:
DINO ATTANASIO
TEKST:
PATTY KLEIN
KLEUR: MARIJKE SCHOLTEN

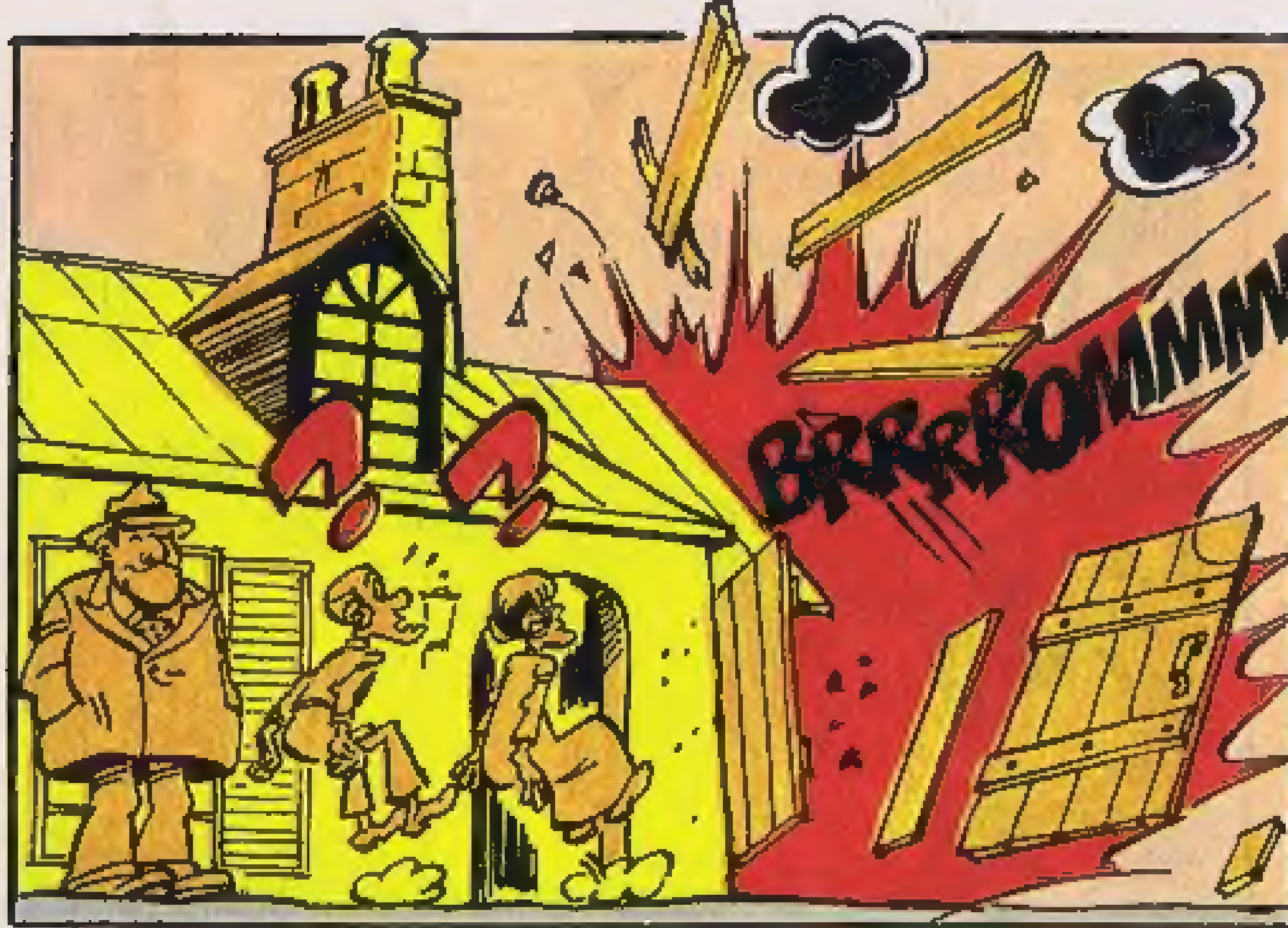

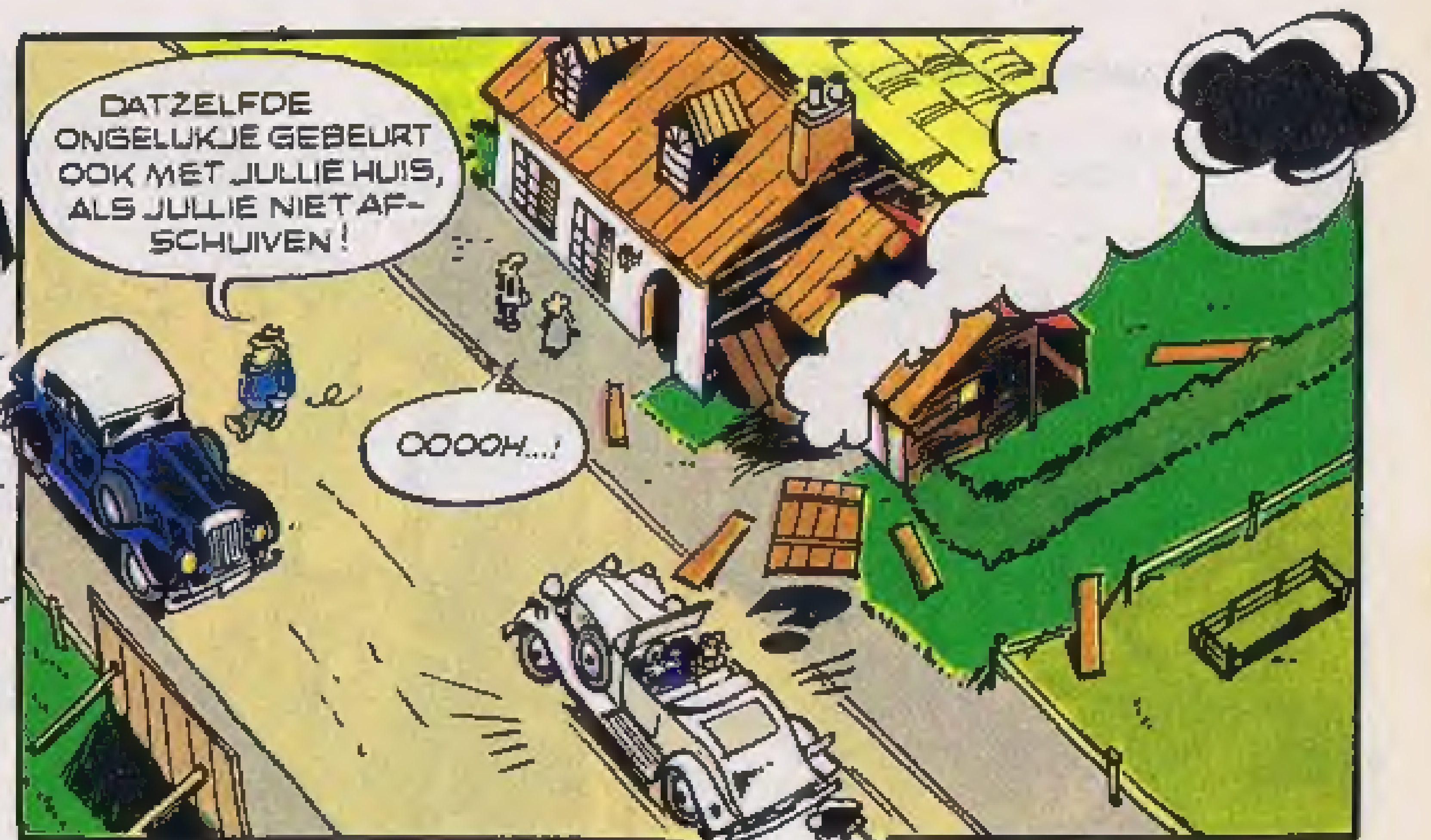

gangsters en grafkransen

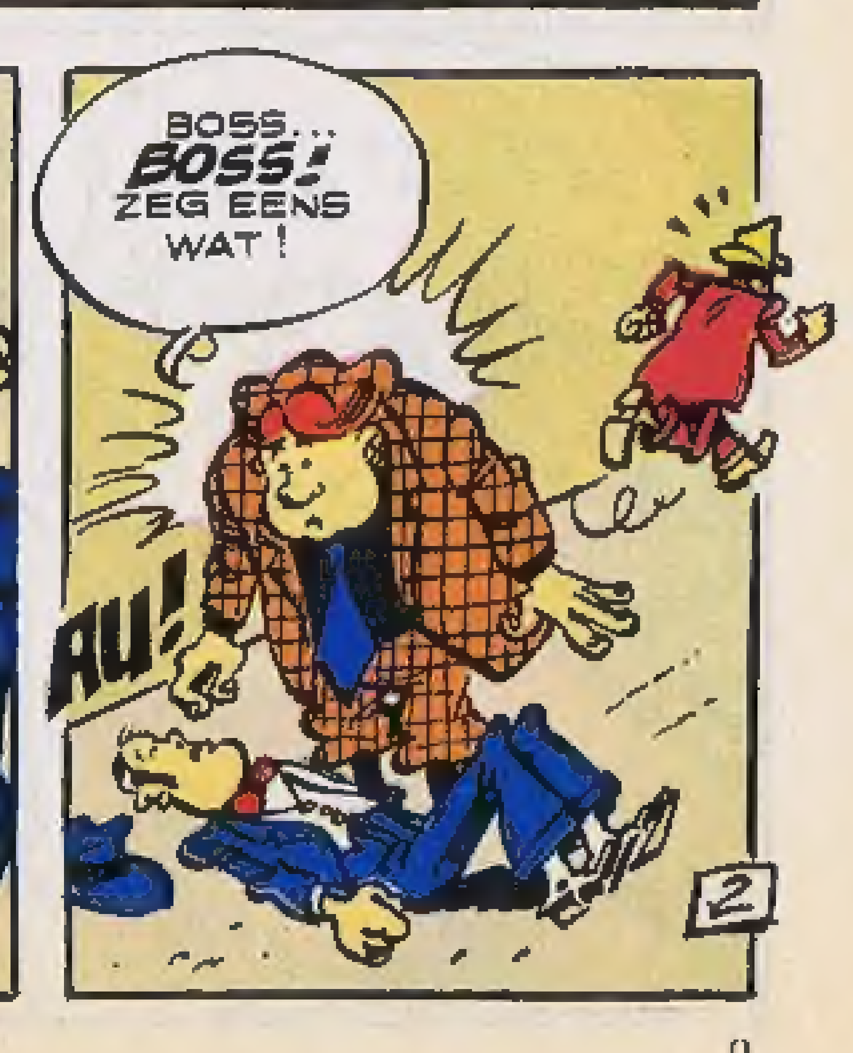

JOHNNY GOODBYE

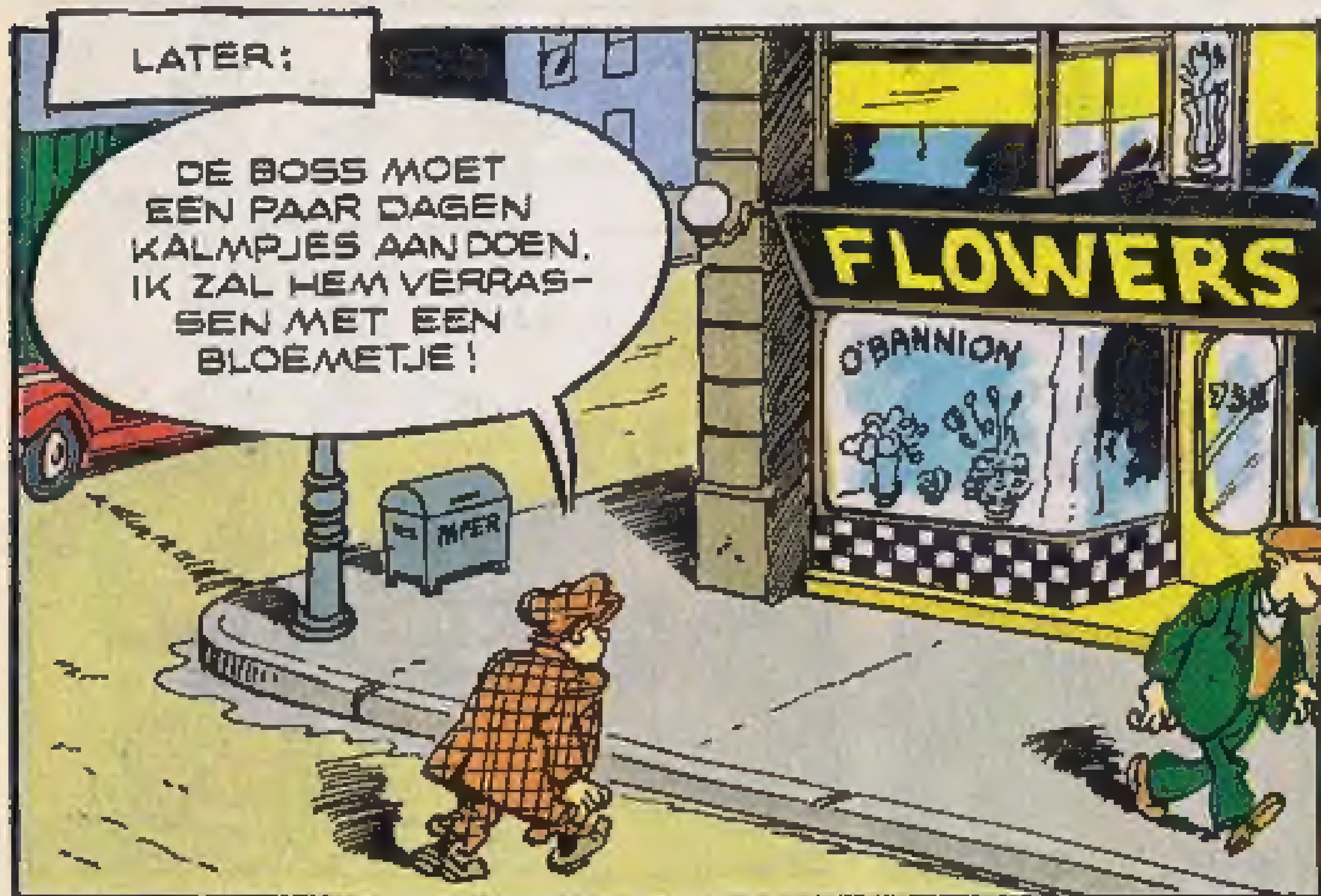

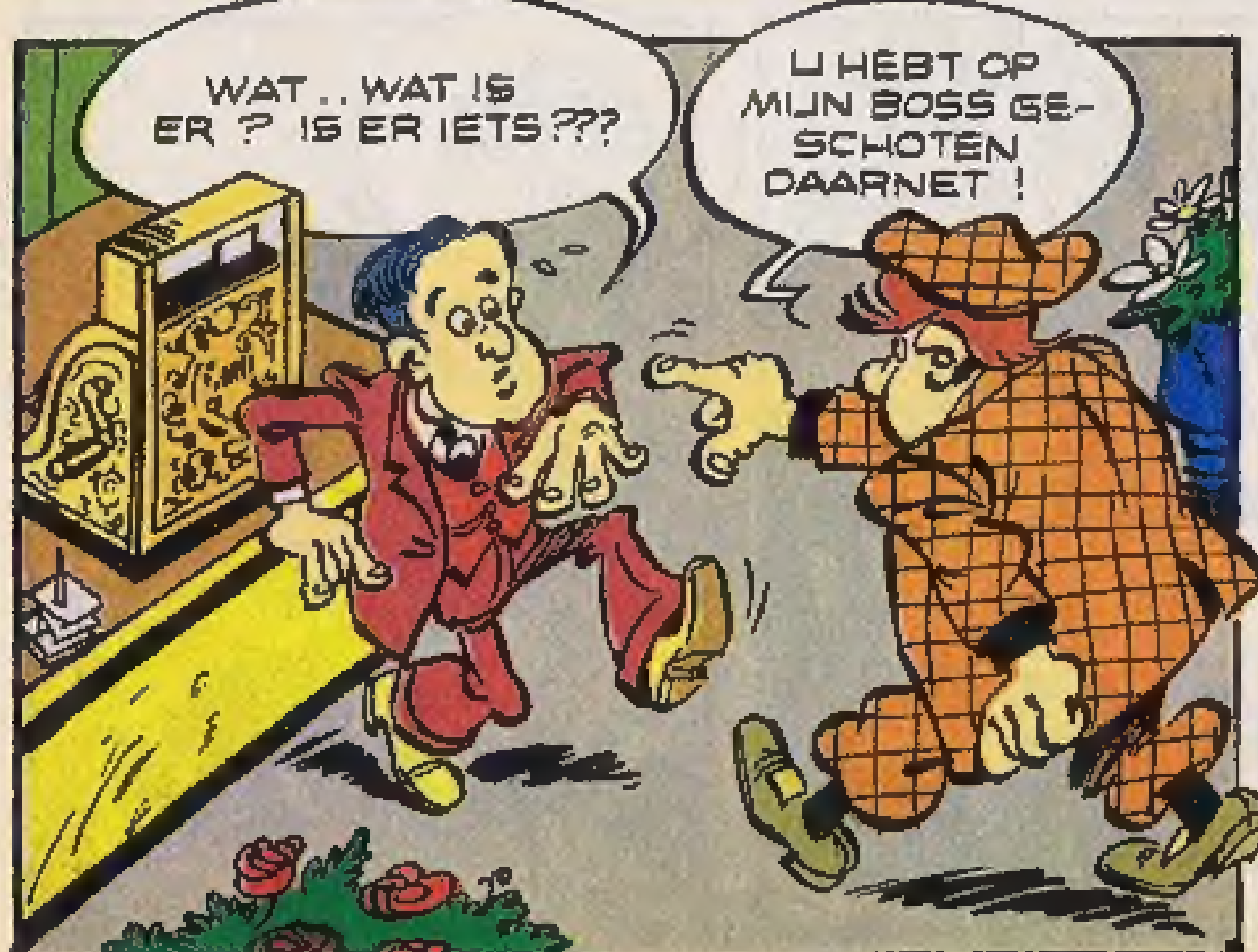

WORDT VERVOLGD

Het speciale competitienummer van het nieuwe voetbalblad Kick is er!

Dat kún je gewoon niet missen.
Alles wat een echte voetballiefhebber maar kan interesseren, vind je in deze geweldige Kick:

- Alle wedstrijden van de eerste tot de laatste dag. - De persoonlijke gegevens van alle spelers. - Kleurenfoto's van alle elftallen. - Aanvangstijden bij de diverse clubs en vervoersmogelijkheden naar alle stadions. - Portretten van de trainers. - Al het andere nieuws rondom de nieuwe competitie.

Deze speciale Kick is overal verkrijgbaar:
Bij de boek- en tijdschriftenhandel, de kiosk, supermarkt en warenhuis.
Ren er supersnel op af want de oplaag is beperkt.

Je kunt je ook opgeven als abonnee door een briefje te sturen naar Kick 05, antwoordnr. 7151, Amsterdam. Er hoeft geen postzegel op de envelop. Je blijft dan helemaal op de hoogte, want dan komt Kick elke week razendsnel bij je thuis.

prijs f 1,25 per kwartaal (13 nrs.) f 16,25

BLUEBERRY

TEKENINGEN: GIRAUD
TEKST: CHARLIER
VERTALING: JAN VAN ERP

HET JAAR VAN HANDELING IS 1868. PALOMITO IS EEN WOESTIJNSTADJE ZOALS ER IN HET WESTEN ZOVEEL ZIJN. EEN WRAKKE VERZAMELING OPTREKSELS WAARIN EEN ONGEREGELD STELLETJE SCHOREM HUIST: DESPERADO'S, GOUD- EN GELUKSZOEKERS, ZWERVERS... OM ONDER DIT VOLKJE EEN SCHIJN VAN ORDE TE HANDHAVEN, IS IN PALOMITO EEN LUITENANT VAN DE CAVALERIE GEDETACHEERD. DIENS NAAM LUIDT MIKE S. BLUEBERRY.

HARWARD MERCHANDISES

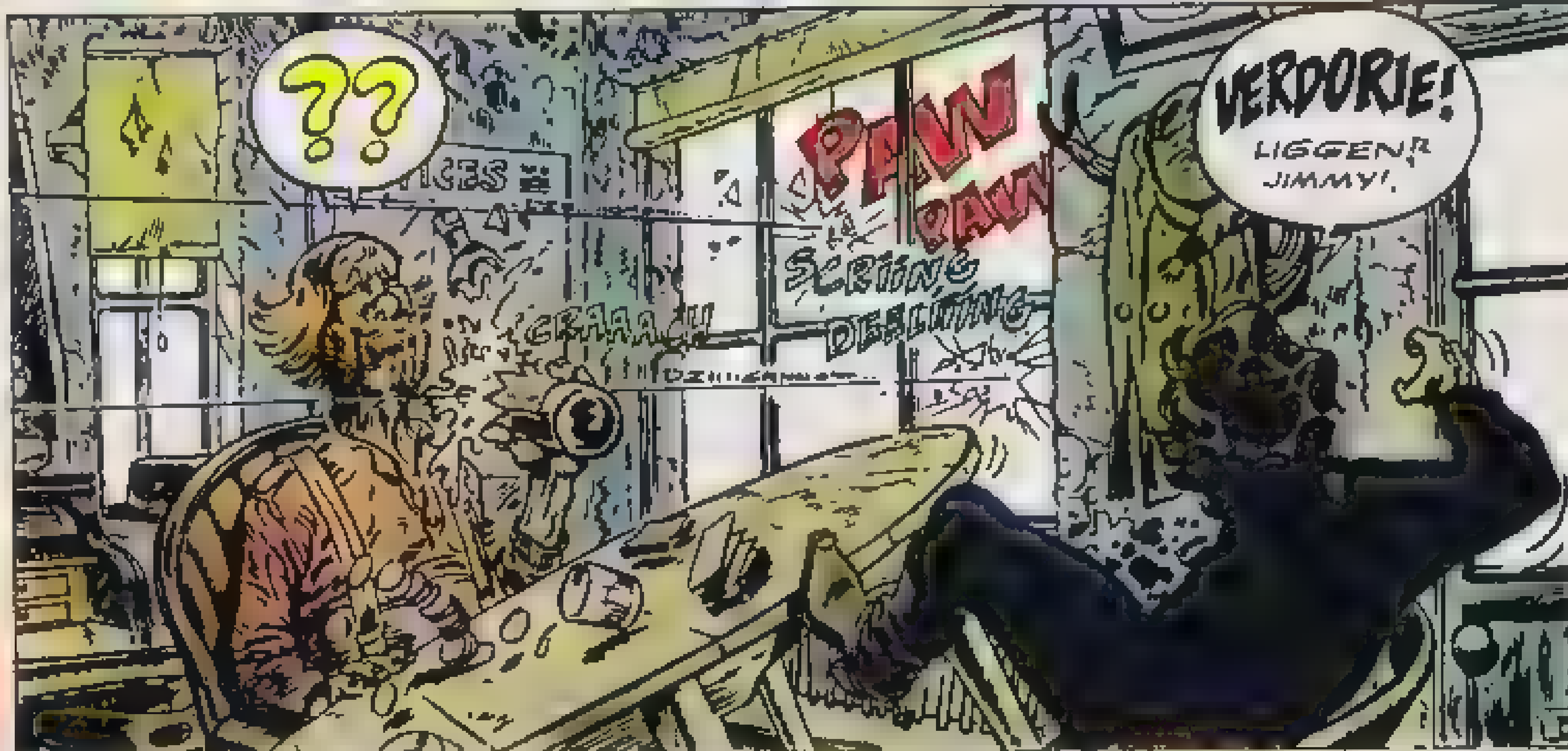
HA-HA! DRIE AZEN!

HIHIHI! MAAR IK HEB VIER BOEREN!

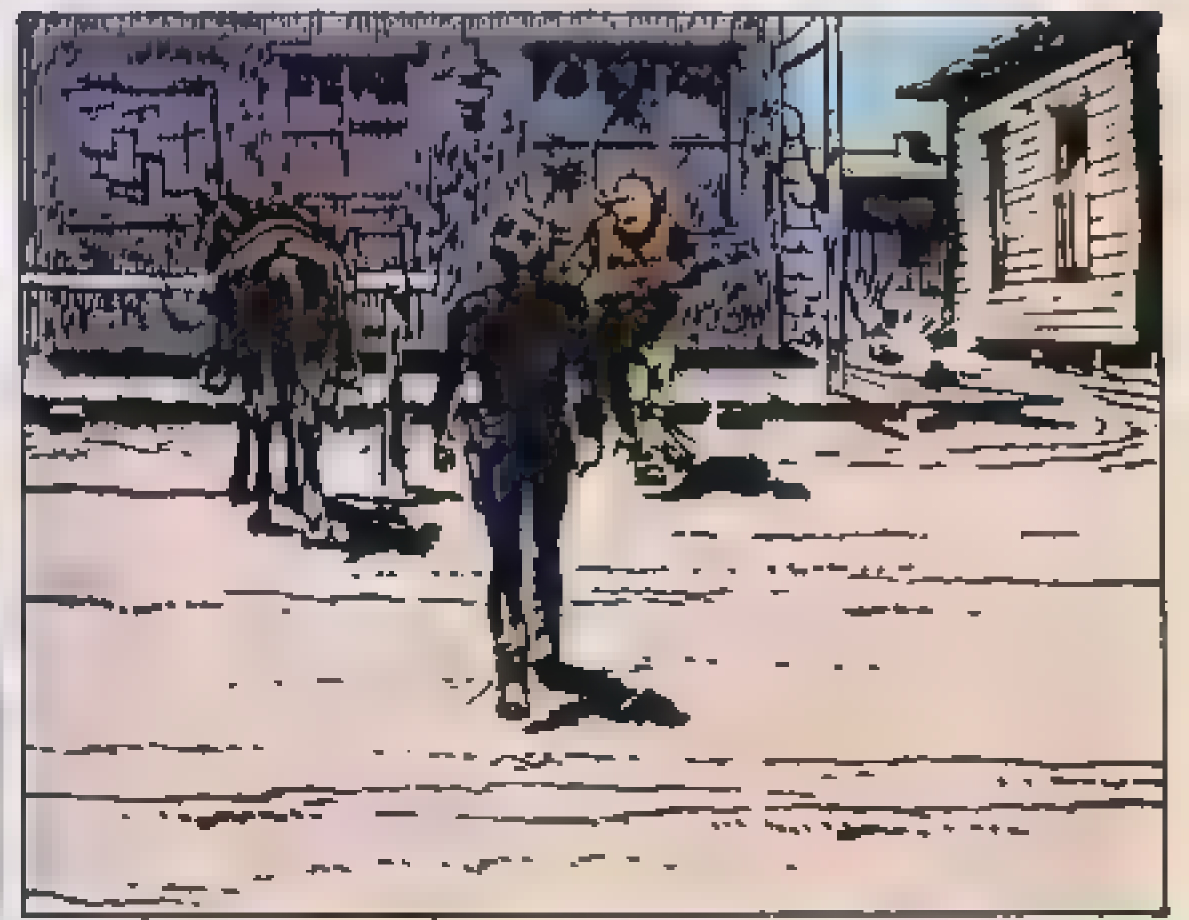

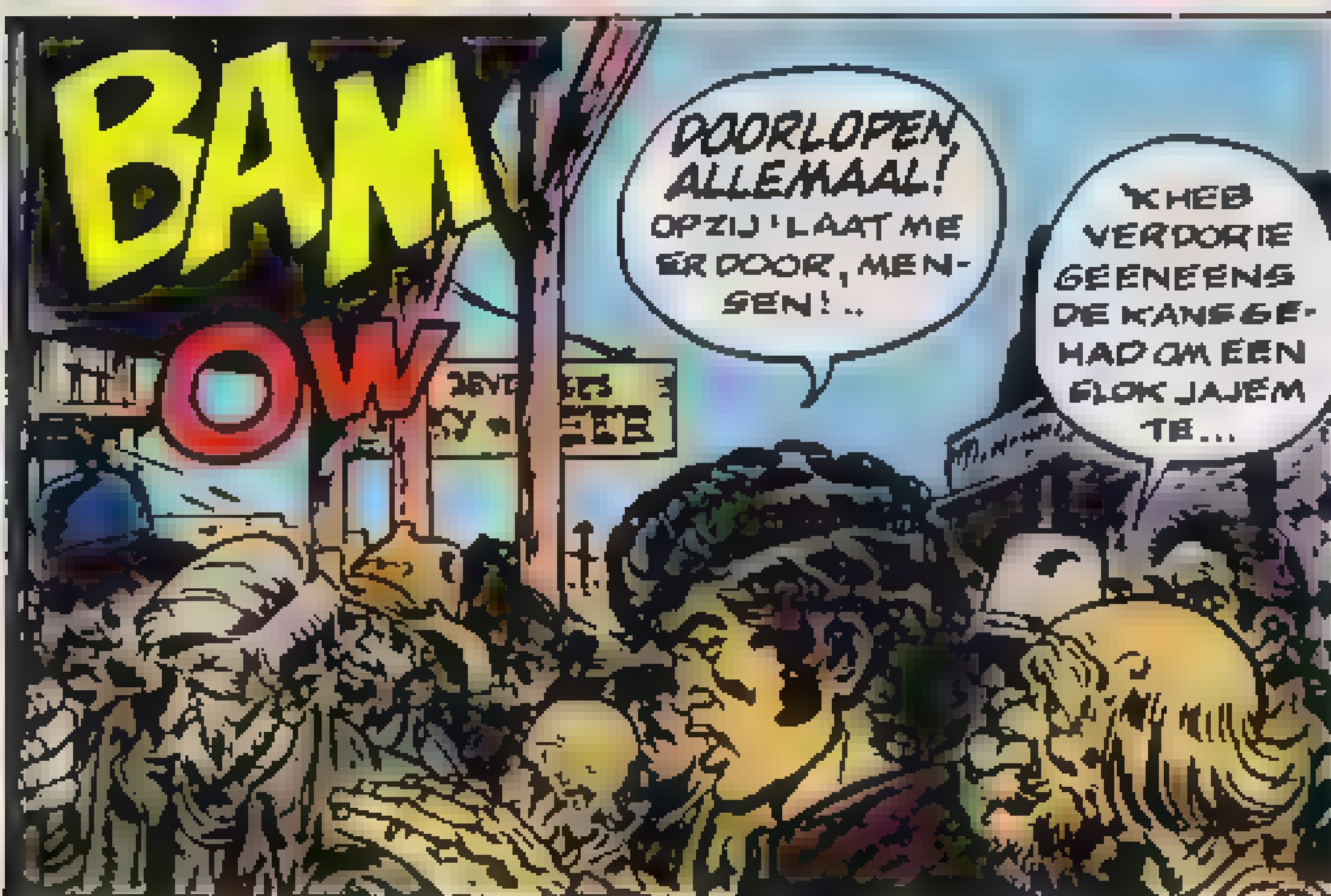

de mijn van „prosit"

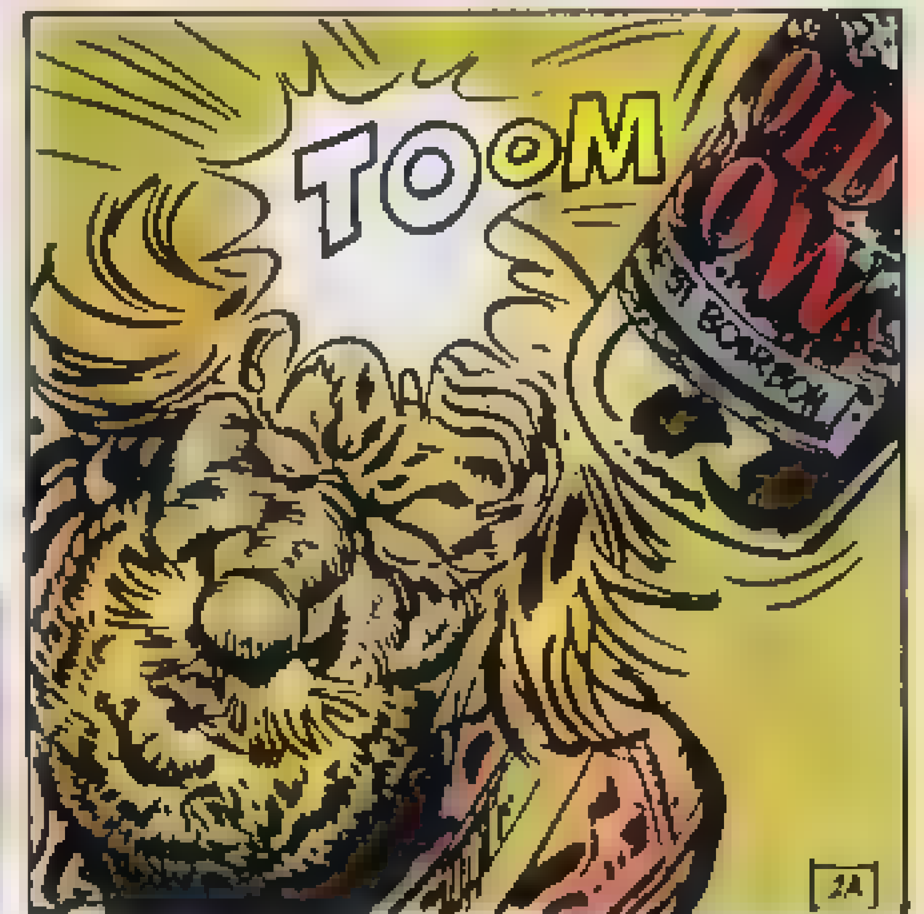

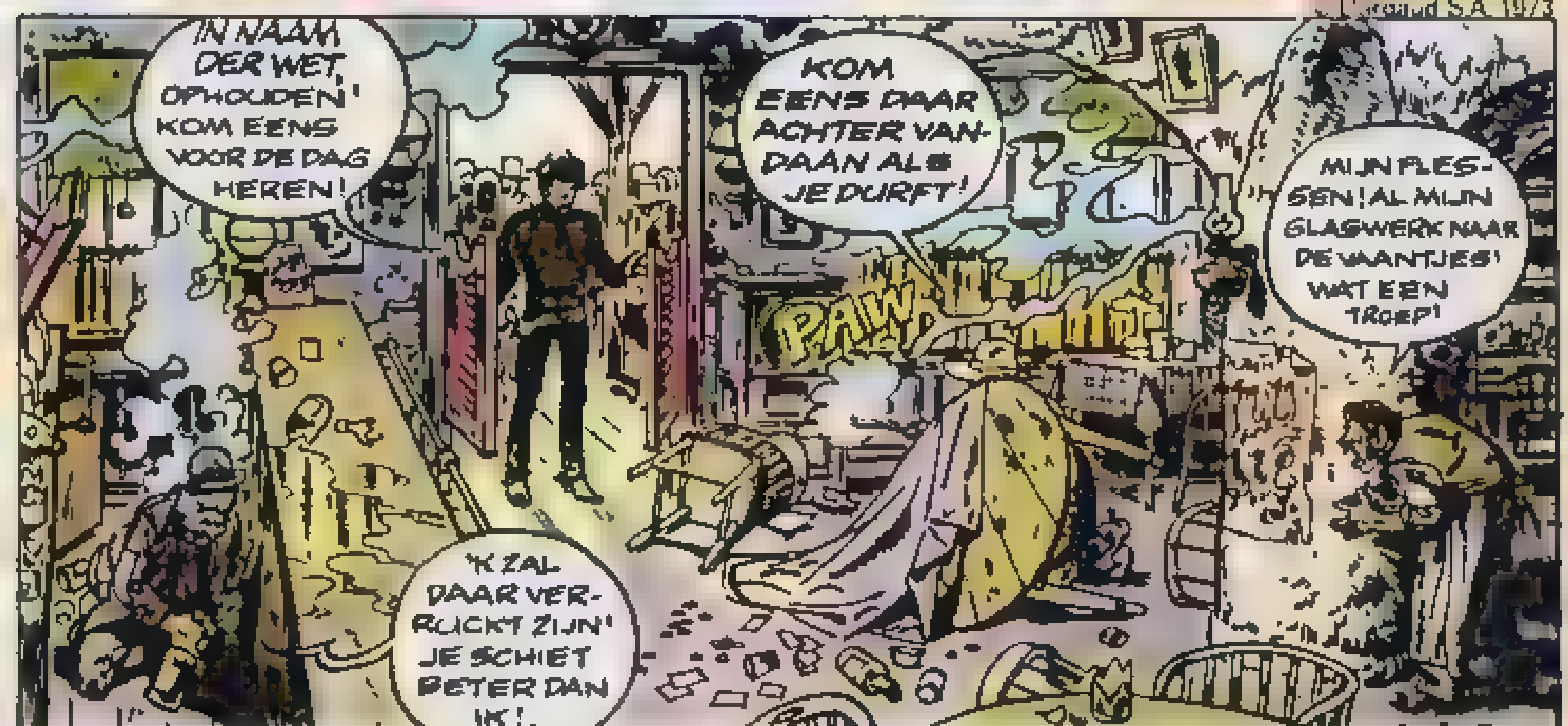

© Dargaud S.A. 1973

WORDT VERVOLGD

de mustang

door Quint illustratie Jos Looman

Hierbij een bericht van jullie oudere, wijzere, oppassende en superieure broer. Slecht bericht. Jullie zullen er wel van opkijken en doe ook maar geen moeite dat leedvermaak te verbergen — ik ben ontslagen. Ja, ik sta op straat, en al heeft de zaak me niet met een slecht getuigschrift afgescheept, één vertrouwelijk telefoontje naar mijn ex-baas en mijn mogelijke nieuwe baas bedenkt zich wel twee maal voordat hij een „onevenwichtige natuur" in dienst neemt. Hoe dat zo gekomen is, zal ik jullie proberen uit te leggen. Maar hoe moet ik beginnen? Als jullie gingen kamperen, kregen jullie mij nooit mee. Niets voor mij, hoor ik me nog zeggen, zo'n tent op je nek en dan maar de natuur in. En later, toen ik mijn studierichting eenmaal gevonden had, was het allemaal techniek en nog eens techniek... Nee, als ik al ooit iets van de vrije natuur zag, dan was dat in de bioscoop, cinerama, dat wel. Rook die en die sigaret, fris als de natuur zelf, weet je wel. Kortom, zoals ik hier zit en jullie schrijf, ben ik een duidelijke stadsmens met een knobbel voor computers, een gezonde kleur dankzij de hoogtezon, en een voorliefde voor wiskundige en mathematische raadseltjes. En toch, zelfs voor een man die de ruimte om een stad heen alleen maar ziet als iets dat je zo vlug mogelijk moet oversteken, liefst via een zesbaans snelweg, is er nog hoop — dat blijkt maar weer. Want het zal jullie verbazen te vernemen dat het juist de natuur was en niets anders, die tot mijn ontslag leidde. De roep van de natuur, zogezegd, om met Jack London te spreken (die ik nooit gelezen heb tot jullie ergernis, weten jullie nog?). Nou moeten jullie niet denken dat ik nou ineens bekeerd ben tot een natuurmens. Niets is minder waar. Ik voel nog steeds niets voor vissen en kamperen in mijn weekends, maar ik heb wel oog gekregen voor wat jullie op die manier proberen terug te vinden na een week in de herrie en stank van de grote stad.

Maar laat me het allemaal in volgorde vertellen. Jullie weten dat ik gepromoveerd was tot controleur van de speciale computers die onze firma voor de Luchtmacht heeft ontworpen, en dus moest ik de verschillende bases af. Het afgelopen jaar doorkruiste ik alle staten van Amerika en er is geen toeristisch evenement dat ik niet gezien heb in mijn vrije tijd. Nou gaat dat op de duur wel vervelen, natuurlijk, maar zo ver was ik nog niet. En het werk zelf was bijna nooit moeilijk. Jullie weten dat ik een technisch mirakel ben, anders had ik trouwens die baan nooit gekregen. Als er iets geks met zo'n computer is, beginnen mijn handen te jeuken. En hoe die jongens van de luchtmacht het klaarspelen, is me een raadsel, maar die simpele apparaten waren vaak volkomen van slag.

Nu moest ik ook vrij geregeld de computer nalopen van het proefstation in Nevada, en daar begon alle misere, al zie ik het eigenlijk nóg niet als misère, ik heb daar de mooiste ogenblikken van mijn leven beleefd. Jullie kennen dat soort militaire geheime basis wel. Eén en al drukdoenerij en geheimzinnigheid, want er wordt altijd wel aan een of andere nieuwe raket gesleuteld en daar zijn ze reuze stiekem mee. Je mag er geen stap zetten zonder begeleiding en als je niet meteen je pasje kunt laten zien, zetten ze je prompt achter slot en grendel tot ze hebben uitgevist wie je precies bent. Jullie hebben geen idee wat een fanatieke knapen daar rondstappen, de hand op de revolver, echt waar, alsof ze ieder moment een invasie van Russische spionnen verwachten. Je bent de klos zodra je één keer stottert als ze je wat vragen.

Nou goed, daar kwam ik dan weer voor het betere revisie-werk, en met een jeep word ik helemaal over dat uitgestrekte terrein gereden naar de basis. Want die ligt midden in een woestijn, zodat pottekijkers geen schijn van een kans hebben. Vanaf de basis heb je een fantastisch uitzicht over niets dan wijd en leeg land, en ze zeggen dat er in die heuvels nog coyotes en vossen leven. Nou, het is wel een mooi gezicht, die heuvels, zo tegen zonsondergang, maar je krijgt er wel een allemachtig eenzaam gevoel van. En terwijl de chauffeur van die jeep even stopt om achter een bosje iets hoognodigs te doen, zit ik zo'n beetje slaperig te staren, en ineens zie ik een paard op een heuvel, maar geen gewoon paard, vergeet het maar, een pracht van een paard met waaiende manen en van die wijdopengesperde neusgaten, en meteen dat ik overeind ga zitten, verdwijnt dat dier weer. Ik denk: krijg nou wat, ik dacht dat ze hier alles met jeeps en tractors deden, maar dat was toch zeker een paard... En dat zeg ik tegen de chauffeur en die grinnikt en vertelt me, dat er in dat stuk godverlaten woestijn nog echte mustangs leven. Wilde paarden. Eerst geloofde ik hem niet, ik dacht dat hij me voor de gek hield, maar hij méénde het. Mustangs, willen jullie dat geloven? Te gek om waar te zijn, maar het is zo. Rond dat proefstation, waar de mensheid zichzelf loopt te verbazen om zijn eigen intelligentie en technische vindingrijkheid, leven nog dieren uit de oertijd... Dat stuk woestijn dient uitsluitend als isolatiestrook tussen de wereld en de basis, en niemand mag er komen, geen kampeerder, geen natuurvriend, geen mens, en dus kregen de laatste wilde paarden van Nevada de kans van hun leven. Juist omdat ze op die basis niet op hun vingers gekeken willen worden, moest dat stuk woestijn blijven zoals het was, dor en onherbergzaam, en daarmee kregen die dieren een kans.

Voor de grap reed de chauffeur een stukje om en toen kreeg ik nog een paar mustangs te zien, en jongens, jongens, kreeg dát me even te pakken. Het is werkelijk het mooiste wat ik ooit gezien heb, die wilde paarden in de vrije natuur, schuw als herten en toch heer en meester over hun omgeving. Ik kreeg ineens

een idee van het wilde westen zoals het een halve eeuw terug geweest moet zijn, toen er nog een miljoen mustangs rondzwierven. Voor het eerst besefte ik wat een aanfluiting het eigenlijk is dat we die prachtige dieren hebben afgeslacht en verkocht als hondevoer.
In dat afgelegen stuk woestijn, ingepikt door de luchtmacht, waren er nog een honderdtal in leven gebleven, gespaard niet uit dierenliefde, maar uit pure onverschilligheid. Niemand in dat voor al e publiek gesloten terrein heeft belangstelling voor ze, en alles wat je van ze te zien krijgt is af en toe een schim in het wijde, lege land. Maar ik had die ene glimp van die mustang opgevangen, en dat had me voorgoed geboeid, en vraag me niet waarom, ik heb er geen verklaring voor. Ik was zo mateloos geboeid, dat ik de regels en bepalingen aan mijn laars lapte en zodra ik de gelegenheid zag, de heuvels in liep.
Ik had geluk. Ik ontdekte nog meer mustangs, al waren het niet meer dan verre silhouetten, twee merries en een veulen, en later een paar jonge hengsten die aan het schouderen waren zonder echt te vechten. Ik bleef lopen, en omdat niemand daar te voet is, moet ik de mustangs volkomen verrast hebben, ze wisten gewoon niet wat ze aan me hadden. Ik zag een klein groepje merries, en toen een hengst, een en al waakzaamheid, en later weer een paar halfvolwassen hengsten die natuurlijk geen zin meer hadden in het gezelschap van die bazige ouwe knar en nu elkaar gezelschap hielden.
Dat was een mooi gezicht, die twee dieren, roerloos onder de wijde hemel, naast elkaar, de ene zijn hoofd bij de andere z'n staart, zodat ze bij mekaar de vliegen konden wegjagen. Dat deed me iets, jongens, en geloof me of niet, ik wilde zo graag dichterbij komen dat ik alles deed om ze te paaien. Ik schoof voetje voor voetje dichterbij en toen ze me zagen, begon ik o zo lief tegen ze te praten, heel zachtjes, en dat helpt, willen jullie dat geloven. Kunnen jullie je mij anders voorstellen, babbelend tegen wilde mustangs...
Het werd later en de hemel stond vol sterren en ik was mooi de weg kwijt, en argeloos genoeg om blij te zijn toen zo'n grijze jeep van de veiligheidspolitie me vond. Die knapen keken vals als wolven en ik moest me daar mijn handen omhoog steken en braaf uitleggen wat ik daar deed. Nou ja, ik begon te babbelen, natuurlijk. Dat ik de wilde paarden wou zien, enzovoorts. Maar wat ik ook zou zeggen, het waren natuurlijk smoesjes, ik was een Russische spion, dat stond vast. Ik liet mijn pasje zien, maar dat hielp niets, dat gaf me alleen toegang tot een bepaald gedeelte van de basis en ik was ver buiten mijn boekje gegaan door zomaar de heuvels in te lopen, of ik dat wel wist? Jongens, ik zat goed fout, en ik werd meegenomen en afgeleverd bij een officier die uit zijn bed was getrommeld en het daarbij passende humeur had, en nadat een en ander opgehelderd was, deelde hij me zuur mee dat ik me aan de bepalingen moest houden. Ik was gekomen voor de computer, niet voor de mustangs. Enfin, een hele speech gaf die IJzeren Hein me, met zo'n zuinig smoelwerk, en daarna werd ik naar mijn kamer gebracht.
Om kort te gaan, ik deed braaf mijn werk, maar de volgende avond stond ik uit het venster te turen en te denken aan de mustangs, dat ze daar gewoon in de heuvels rondzwierven, ongezien, dag in dag uit, en hoe verschrikkelijk mooi ze waren, dat vooral. En geloof het of niet, ik kreeg er zwaar de pest in. Wat waren dat eigenlijk voor idiote bepalingen, die me verhinderden om gewoon op mijn gemak de heuvels in te sjokken, alleen maar om naar de mustangs te kijken? Ik dacht: barsten jull e met je geheimzinnige gedoe en je bepalingen.
En ik glipte weg, door mijn venster, dat moet ik tot mijn schande bekennen, en sloop de heuvels in. Als ik er goed bij nagedacht had, zou ik misschien netjes mijn bed zijn ingekropen, maar helemaal zeker ben ik daar niet van. Want ik had de hele dag aan die wilde paarden moeten denken. Het gaf me een opwindend gevoel, dat ze daarbuiten rondzwierven. Ik zat mathematische raadseltjes te doen met de computer en intussen dacht ik aan de mustangs.
Jongens, die nacht zag ik de mustangs pas echt. Ze zijn helemaal niet bedacht op wandelaars. De ratelslangen trouwens ook niet. Ik sjokte brutaalweg verder en verder, en ineens hoorde ik achter een bosje een paard briesen en toen het geluid van drinken. Twijgen knapten, hoeven ploften in het zand, en daar kreeg ik ineens gezelschap van een nijdige hengst. Die doemde achter me op, en in het halfdonker zag ik tegen de hemel alleen zijn hoofd en zijn gebogen rug. Precies een kwaaie kat, willen jullie dat geloven? Ik begon hem te knijpen, want als hij me aanviel, had ik geen schijn van kans. En hij daagde me echt uit, schrapend met zijn hoeven en schuddend met zijn hoofd zodat de manen wapperden, en hield me doodstil, bang dat hij de kleinste beweging verkeerd zou begrijpen. Wat kon ik anders doen, hè? Er stond zelfs geen boom in de buurt om in te klimmen, als ik daar al niet te stijf voor was geweest.
Nu is het wel iets dat je moet hebben gezien. Een grote wilde hengst op een kale heuvel, zijn lange manen waaiend in de woestijnwind. Hij naderde me stapje voor stapje, op stijve benen, een en al uitdaging, en zijn hoofd en lange nek hadden iets slangachtigs, fascinerend en angstaanjagend tegelijk. En toen maakte hij een geluid dat ik nooit zou vergeten, een soort blazend geschreeuw, werkelijk bloedstollend... Zo'n geluid had ik niet voor mogelijk gehouden.
Na een paar sekonden die veel langer leken te duren, aanvaardde hij mijn excuses. Hij steigerde, keerde zich om en galoppeerde weg, de nacht in. Het was het mooiste wat ik ooit gezien heb, dat uitdagende wilde paard, en het had niets te maken met het tamme paard dat wij kennen; het was een vreemd en geheimzinnig dier met wijdopengesperde neusgaten, spookachtige ogen en zwaaiende staart — het was een mustang.
Vóór ik veilig en wel terug in mijn kamer was, werd ik alweer opgepikt door de veiligheidspolitie en ditmaal zat ik helemaal fout, want ik had zelfs mijn pasje niet bij me. Het werd weer nachtwerk voor de officier, en hij was buiten zichzelf. De volgende dag stuurde de firma een vervanger en ik werd op het matje geroepen door de directie. Ze hadden een simpele mededeling voor me: ik zou niet meer toegelaten worden op enige militaire basis in de Verenigde Staten.

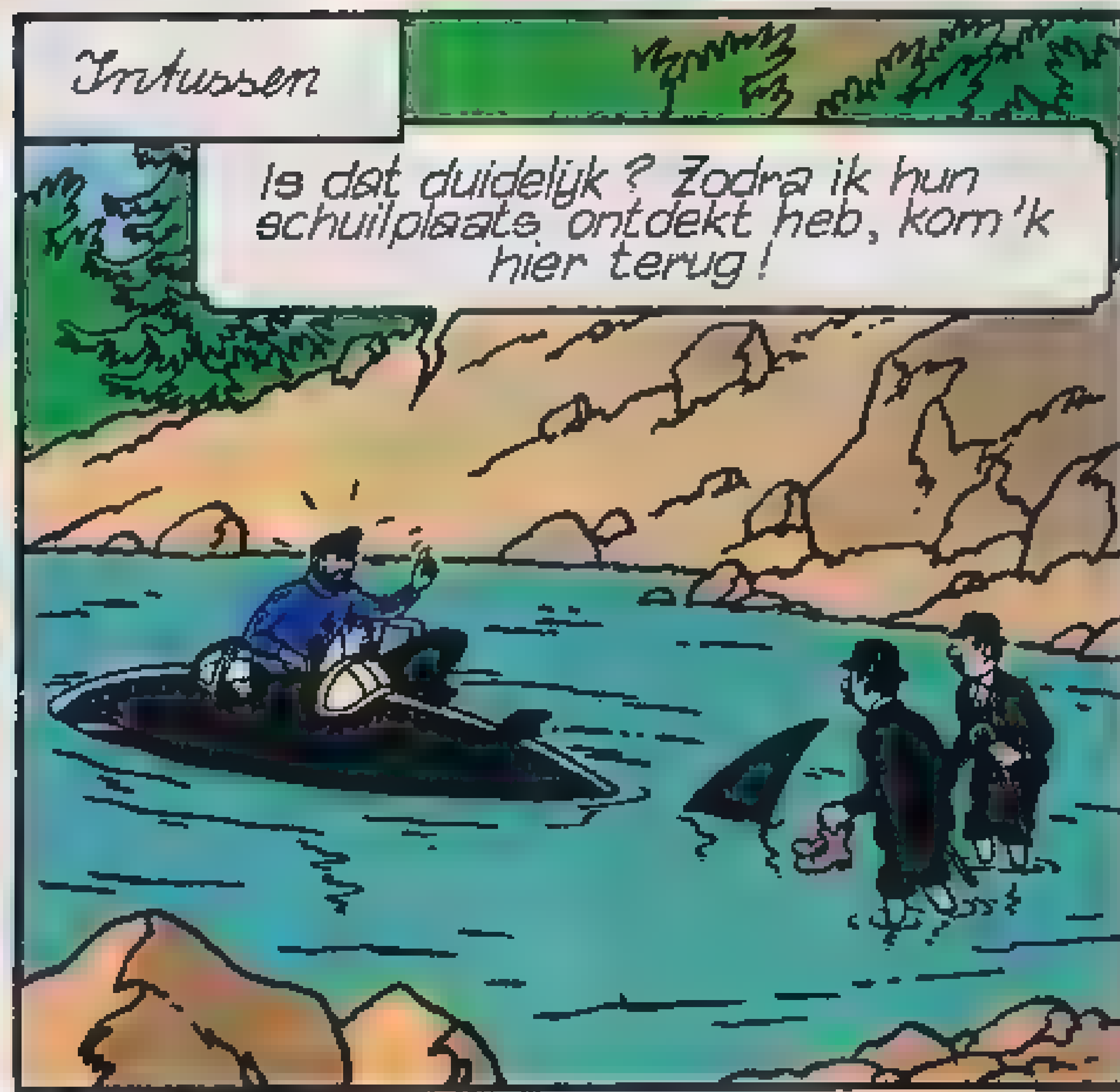
Nou, dat is het verhaal, jongens. Ik had het voor mezelf verknoeid, en nooit zal ik de mustangs meer zien, ook dat nog. Ze moesten me wel ontslaan, want aan een controleur die niet op de bases mag, hebben ze natuurlijk niets. Een rooskleurige toekomst de mist in, al zal ik wel weer iets vinden, daar ben ik helemaal niet bang voor, met mijn knobbel. Maar evengoed, het kan een man op late leeftijd nog pakken, zeg ik maar.

KUIFJE

NAAR DE GROTE TEKENFILM VAN RAYMOND LEBLANC, GEMAAKT DOOR BELVISION.

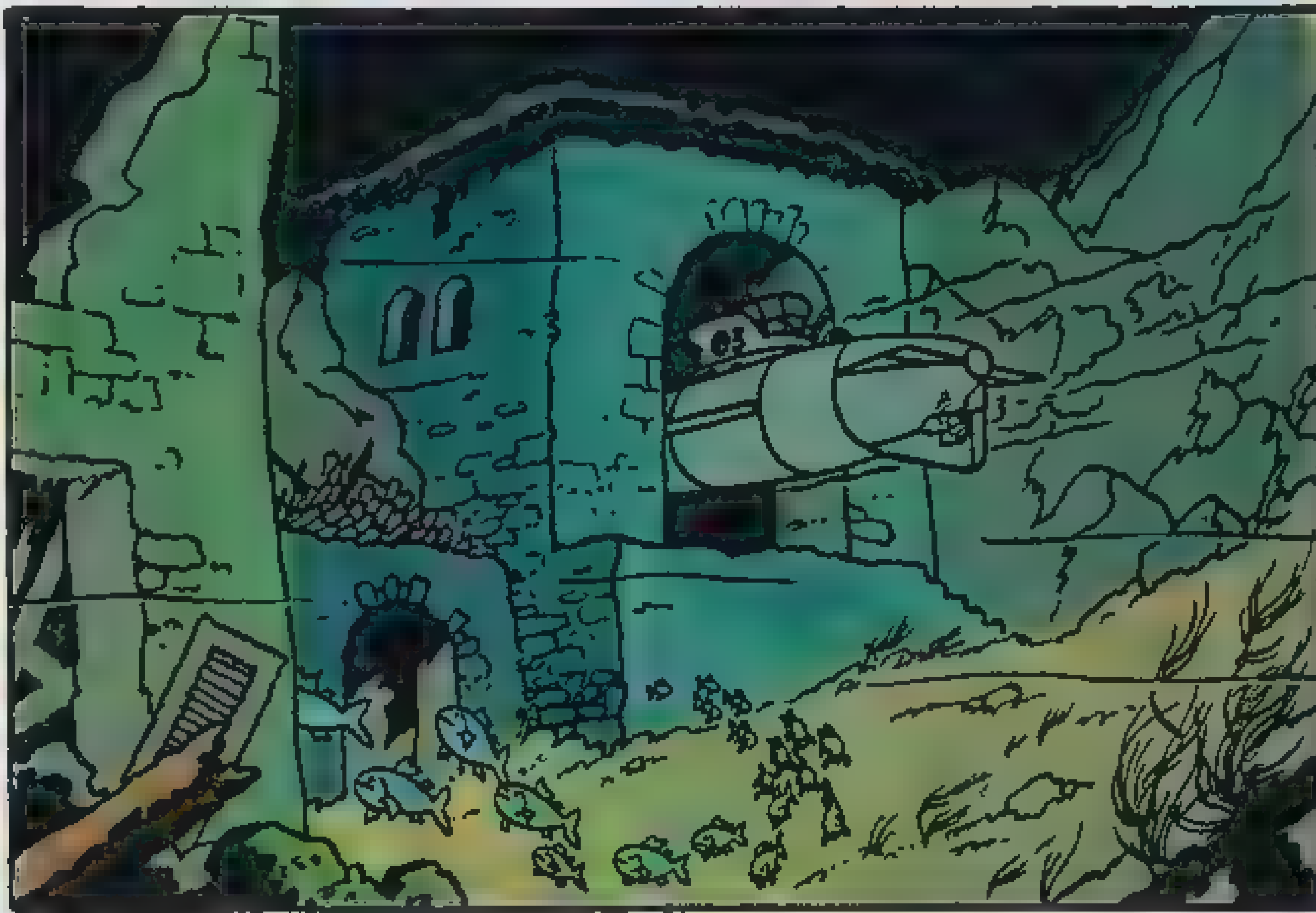

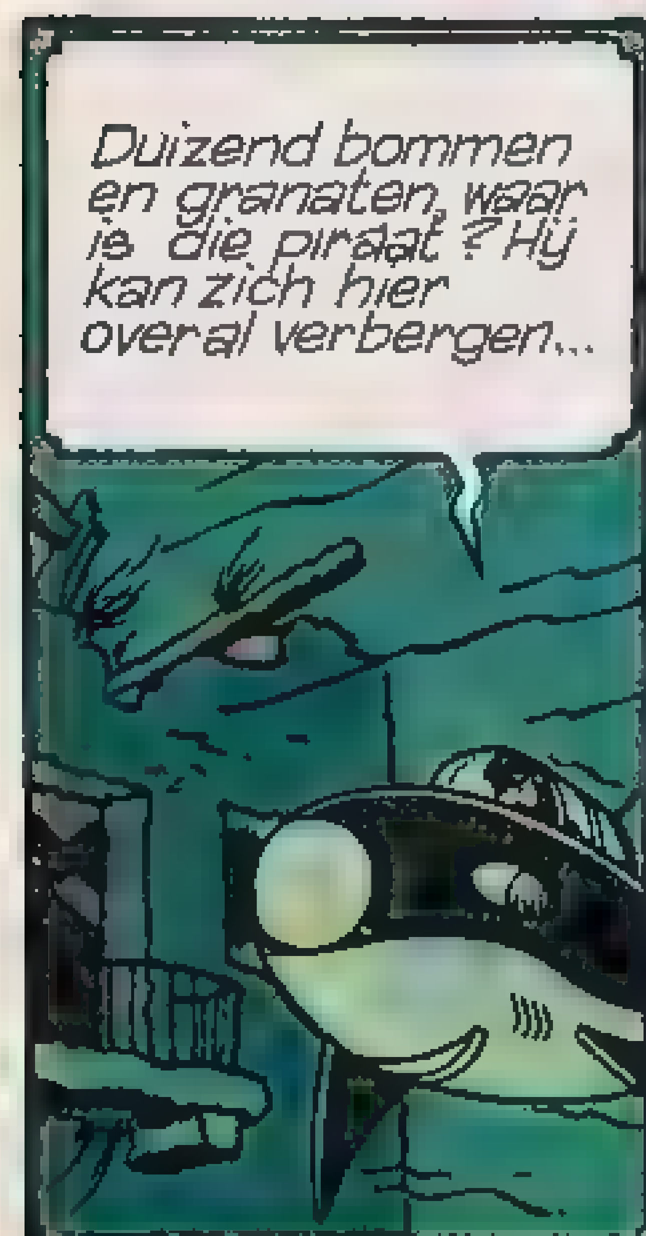

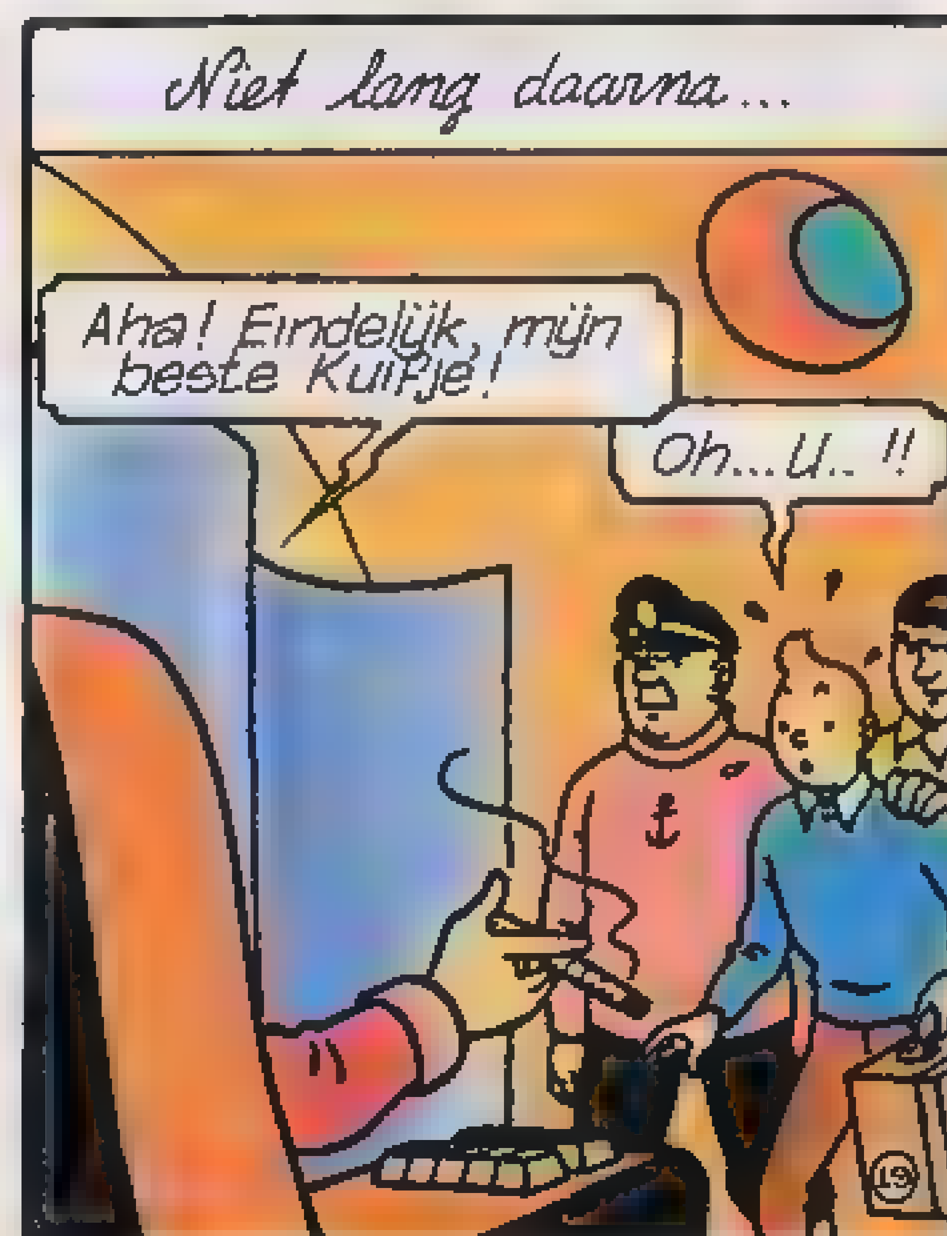

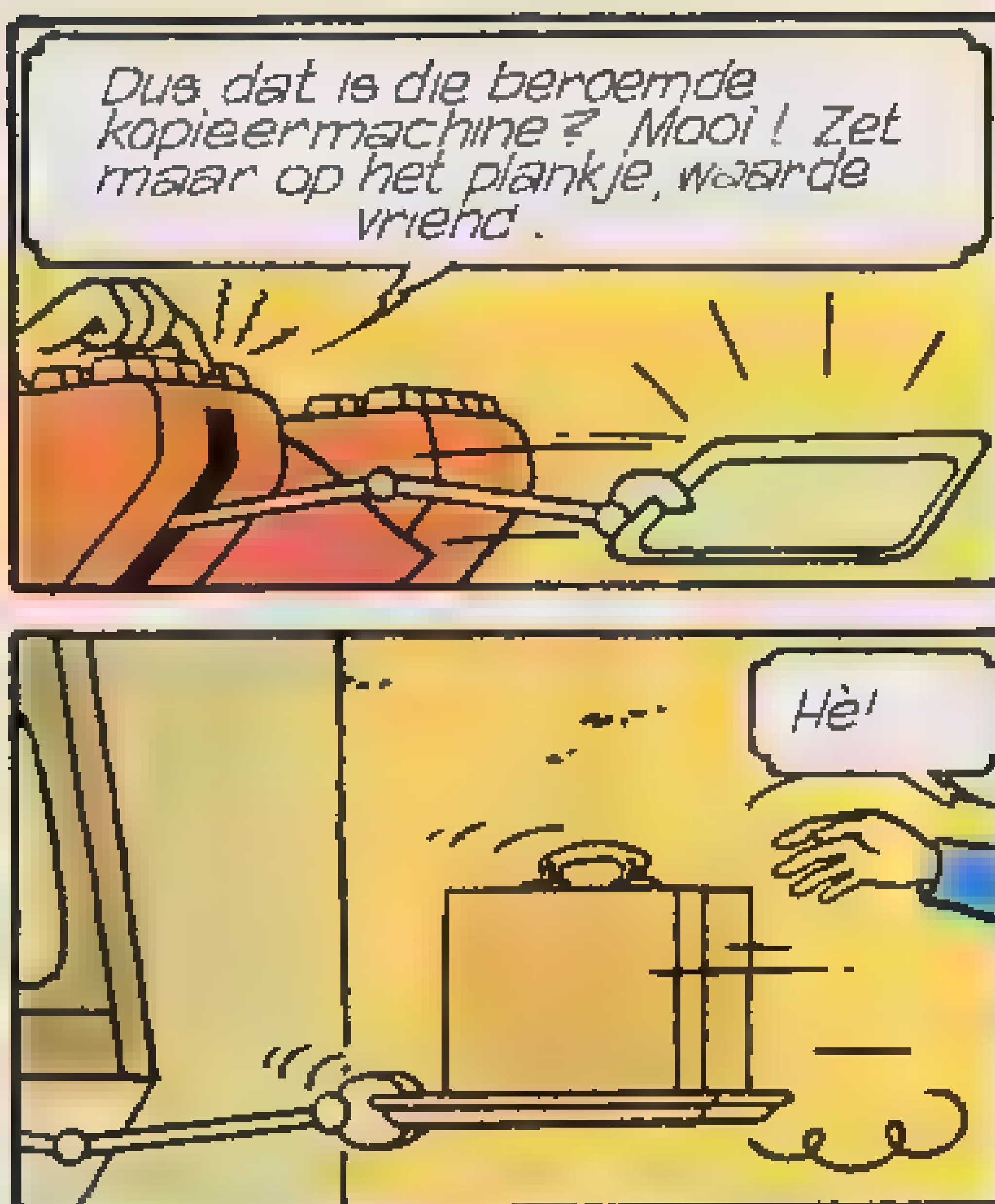

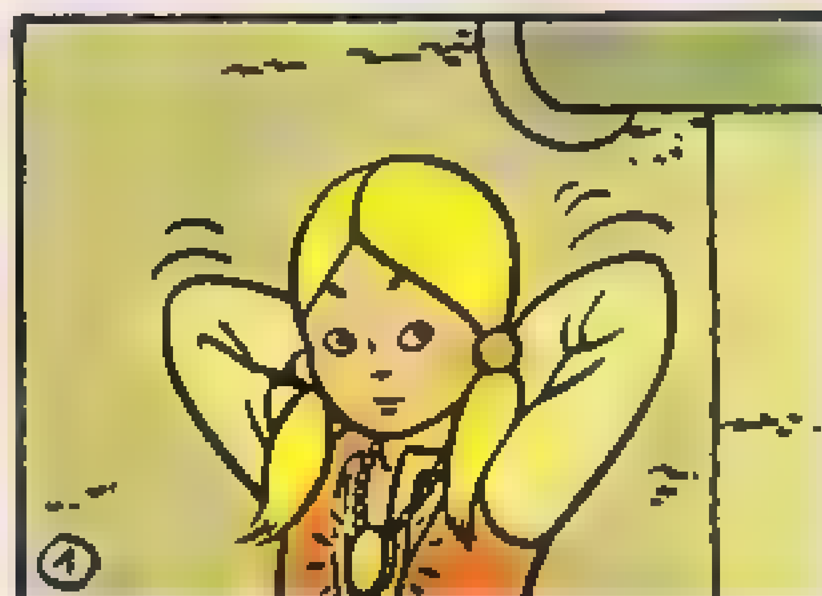
SCENARIO: GREG
TEKST EN ILLUSTRATIES:
STUDIOS HERGÉ
VERTALING JAN VAN ERP
KLEUR: HILBERT BOLLAND

en het haaienmeer

(*) ZIE VLUCHT 714

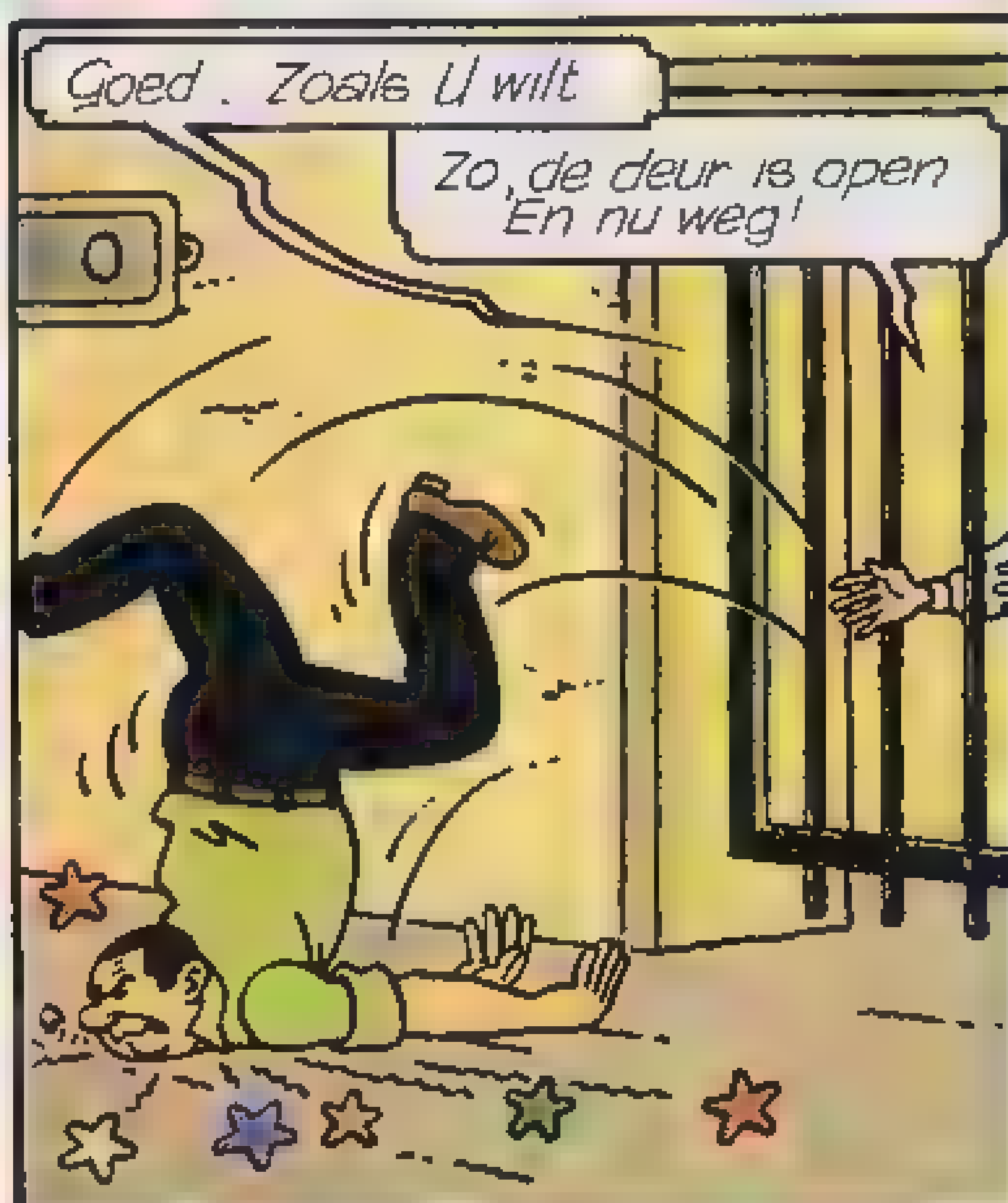

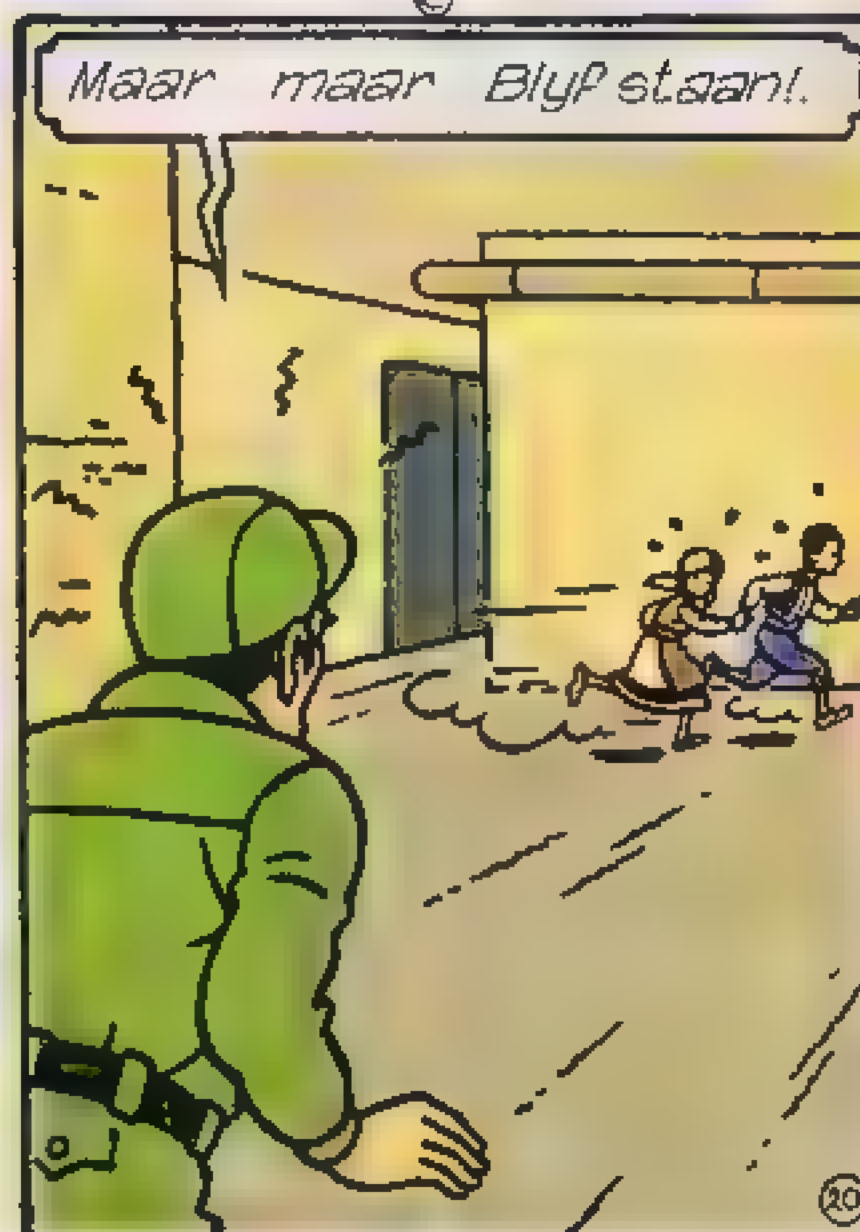

©

wordt vervolgd

Dzjengis Khan

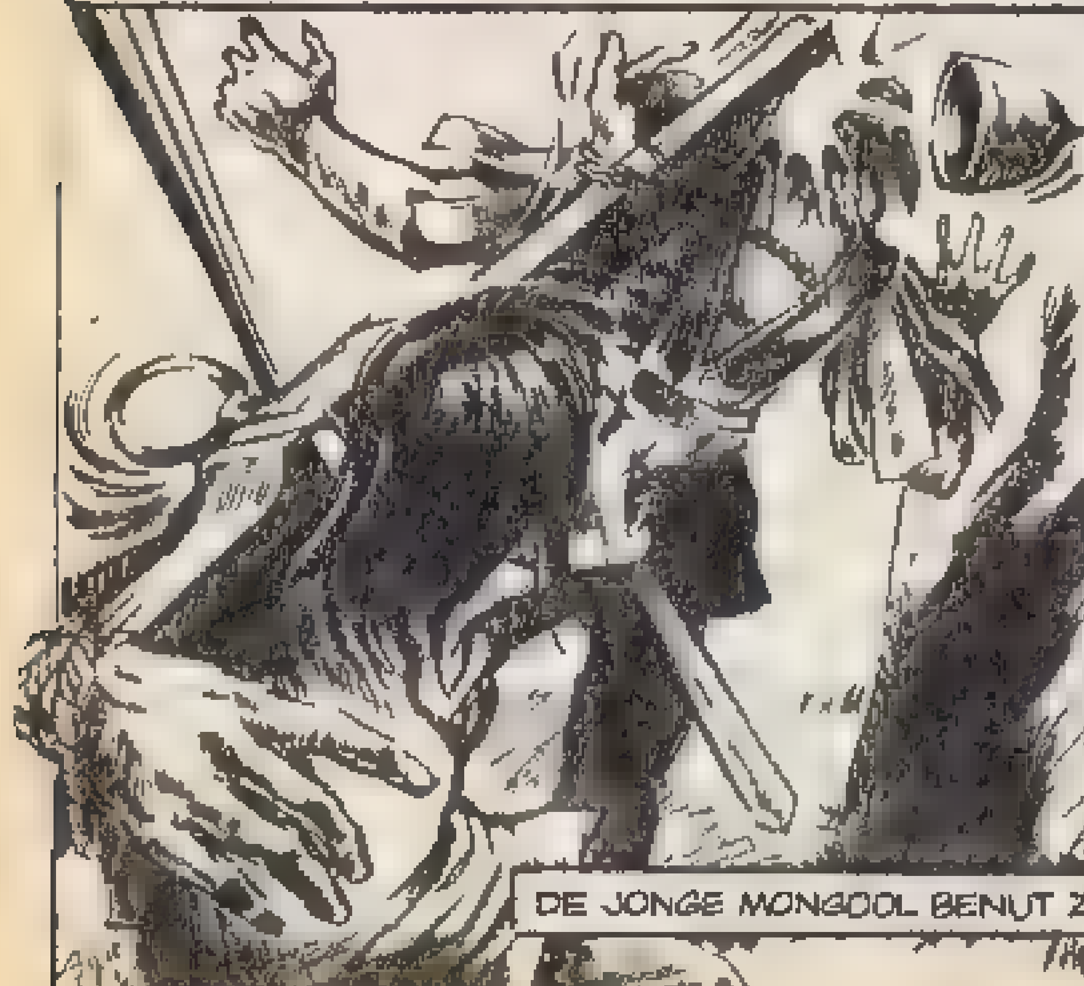

TEKENINGEN:
JOS LOOMAN
TEKST:
QUINT

strijd om het bestaan

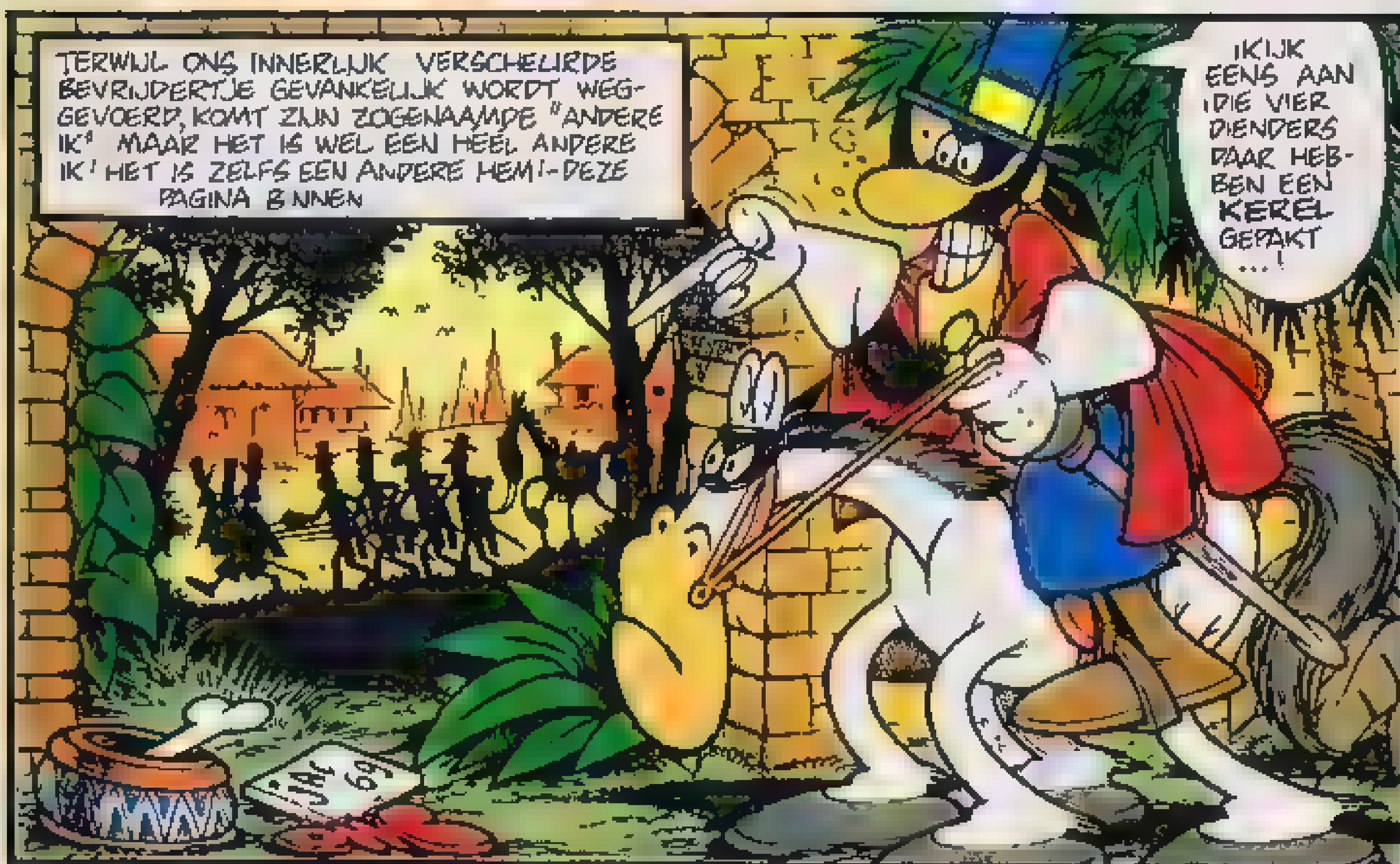

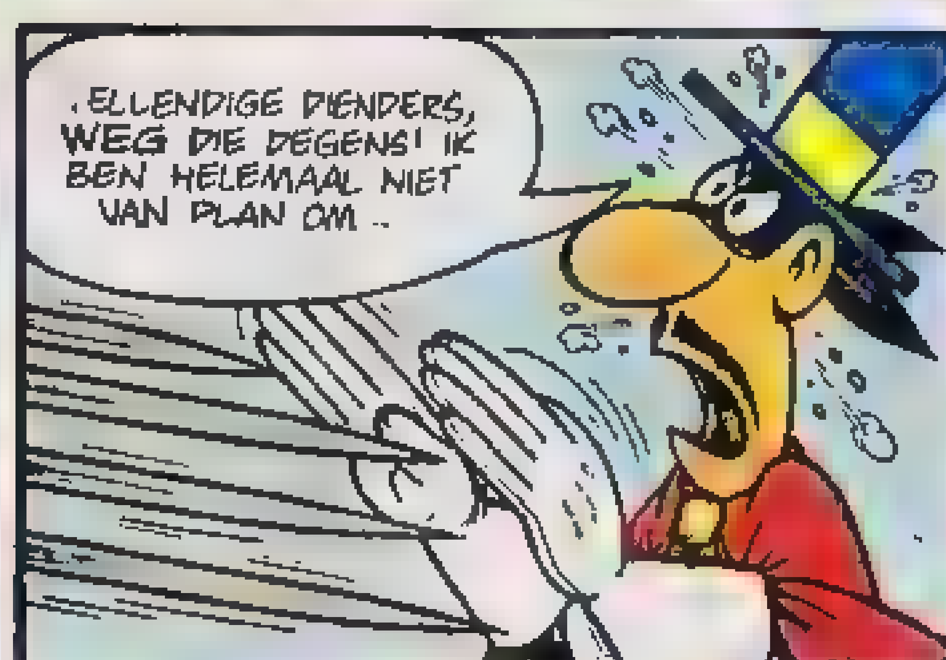
WORDT VERVOLGD

ZORRY KID

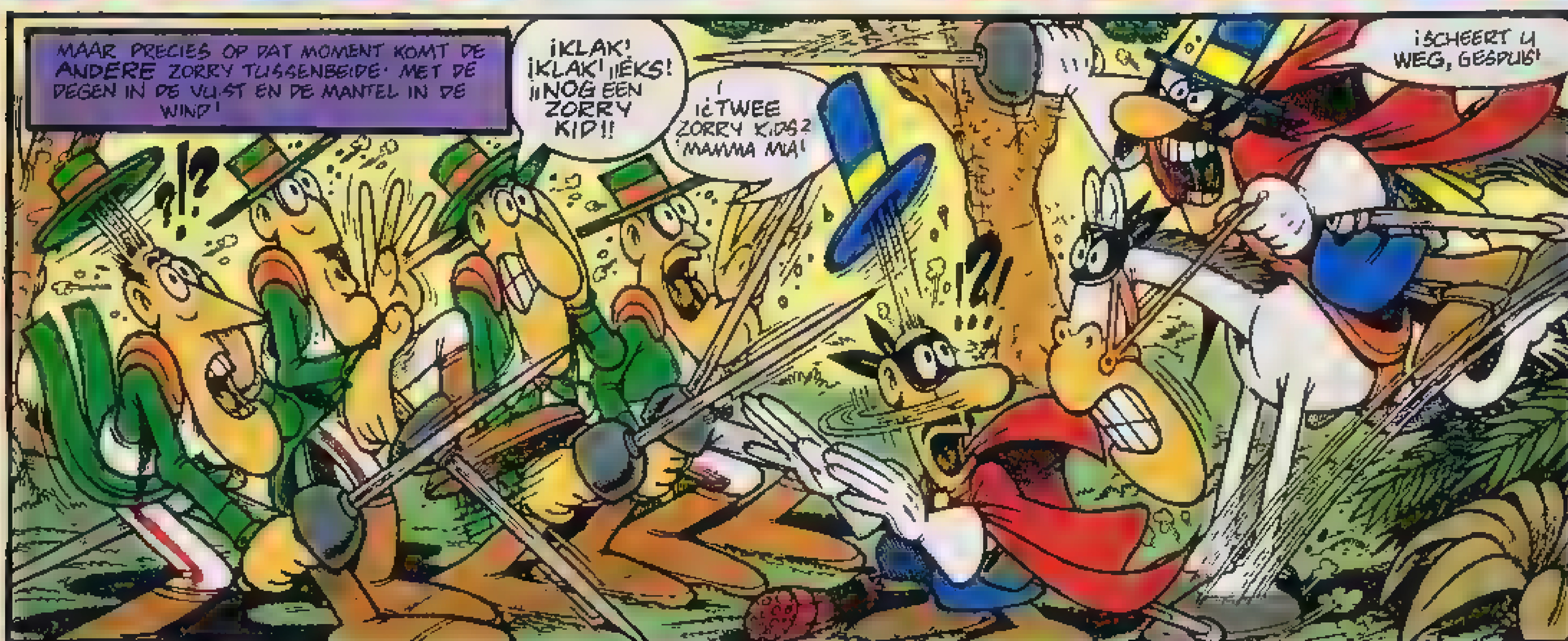

TERWIJL ONS INNERLIJK VERSCHEURDE BEVRIJDERTJE GEVANKELIJK WORDT WEG-GEVOERD, KOMT ZIJN ZOGENAAMDE "ANDERE IK" MAAR HET IS WEL EEN HEEL ANDERE IK! HET IS ZELFS EEN ANDERE HEM! - DEZE PAGINA BINNEN
¡KIJK EENS AAN ¡DIE VIER DIENDERS DAAR HEBBEN EEN KEREL GEPAKT ...!
JAN 69

EEN KEREL MET EEN MANTEL EN EEN DEGEN.. ¡MUY ZEKERAMENTE EEN RIJKE SEÑOR! ¡DIE HEEFT ER VAST WEL WAT PESETA'S VOOR OVER OM BEVRIJD TE WORDEN! ¡"BEVRIJD" TUSSEN AANHALINGSTEKENS! ¡HA! ¡HA! ¡HA!

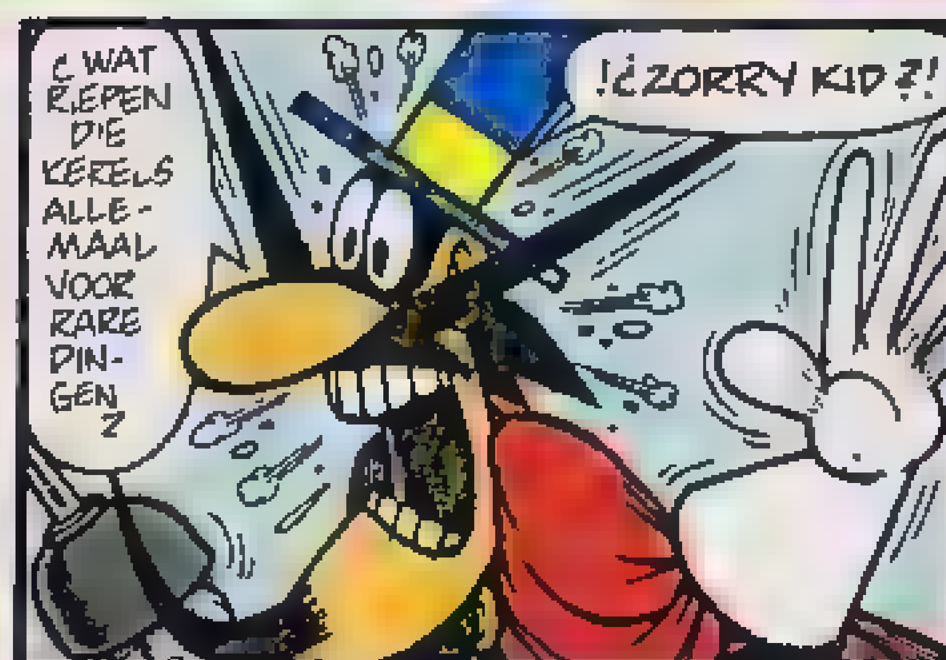

IK HEB EEN BLUNDER GEMAAKT, GELOOF IK .. HIER MOETEN DUS MAATREGELEN GENOMEN WORDEN! IK STA STIL EN IK ZEG..

¡ELLENDIGE DIENDERS, WEG DIE DEGENS! IK BEN HELEMAAL NIET VAN PLAN OM ..

SEÑOR ZORRY. ¿ WAT KRIJGEN WE NOU..? ZOJUIST ZEI U NOG

MAAR PRECIES OP DAT MOMENT KOMT DE ANDERE ZORRY TUSSENBEIDE. MET DE DEGEN IN DE VUIST EN DE MANTEL IN DE WIND!
¡KLAK! ¡KLAK! ¡¡EKS! ¡¡NOG EEN ZORRY KID!!
¡¿TWEE ZORRY KIDS? ¡MAMMA MIA!
¡SCHEERT U WEG, GESPUIS!

EEN ZORRY IS AL ZO ERG, ¡NOU ZIJN HET ER TWEE! KOM MEE, COMPADRES, ZE MAKEN HET TE BONT!

¿WAT RIEPEN DIE KERELS ALLEMAAL VOOR RARE DINGEN?
!¿ZORRY KID?!

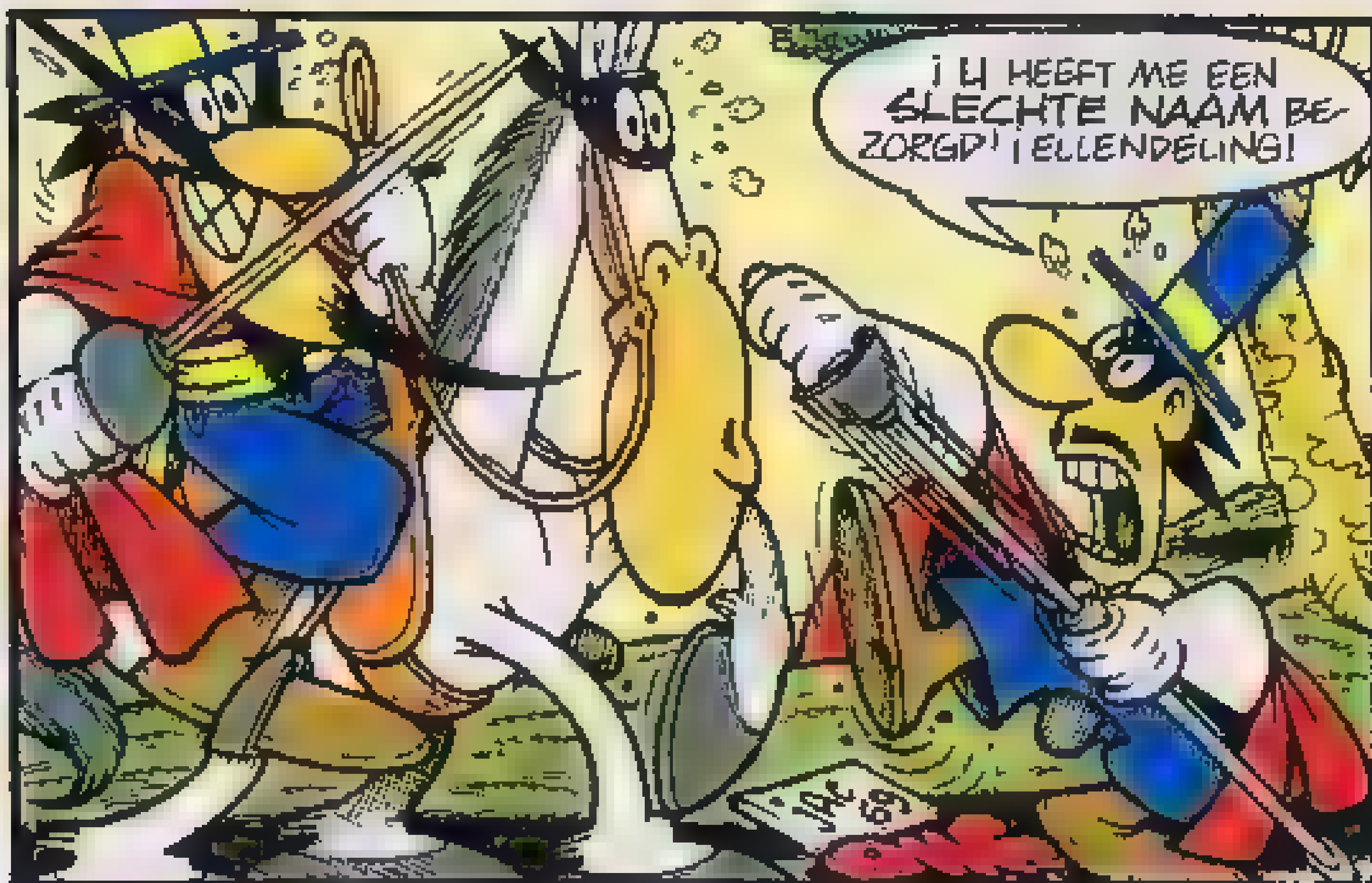

¡HELA! UW PAARD HEEFT NET ZO'N MASKERTJE ALS HET MIJNE...! EN U HEEFT PRECIES ZO'N CAPE ALS IK...! ¿WAT HEEFT DAT TE BETEKEN..?! ¡HEE! U BENT... U BENT...

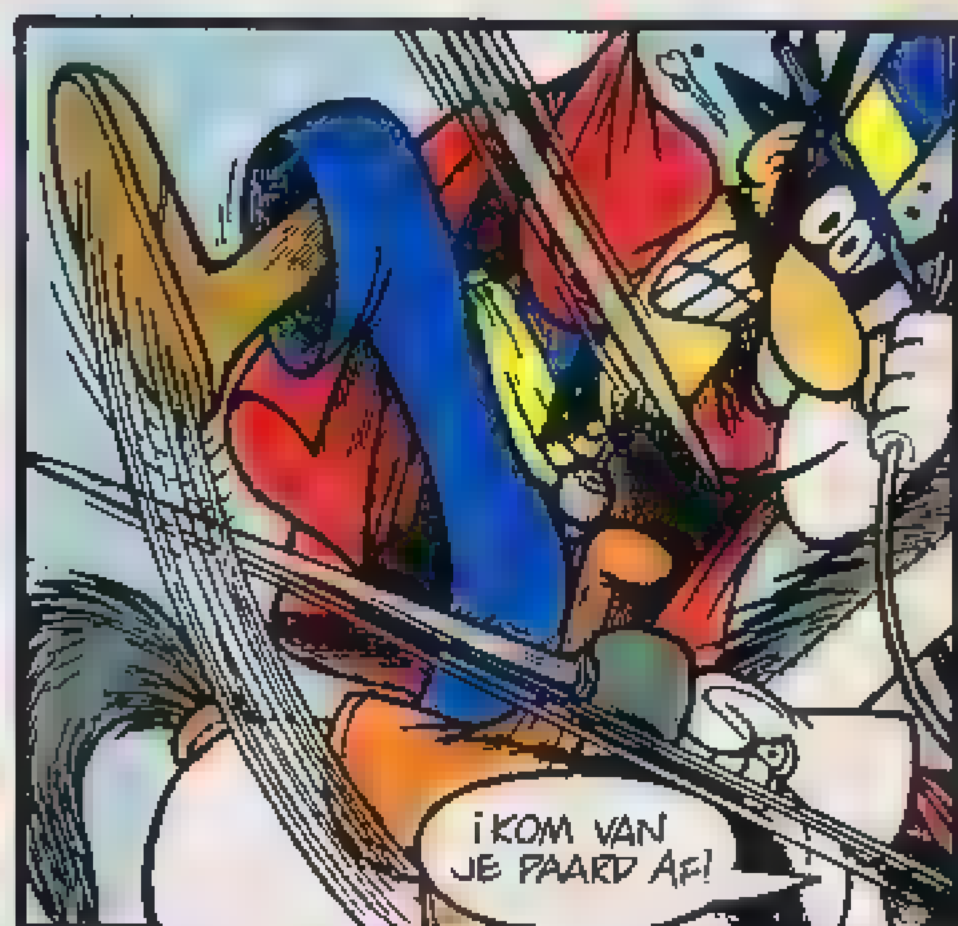
17

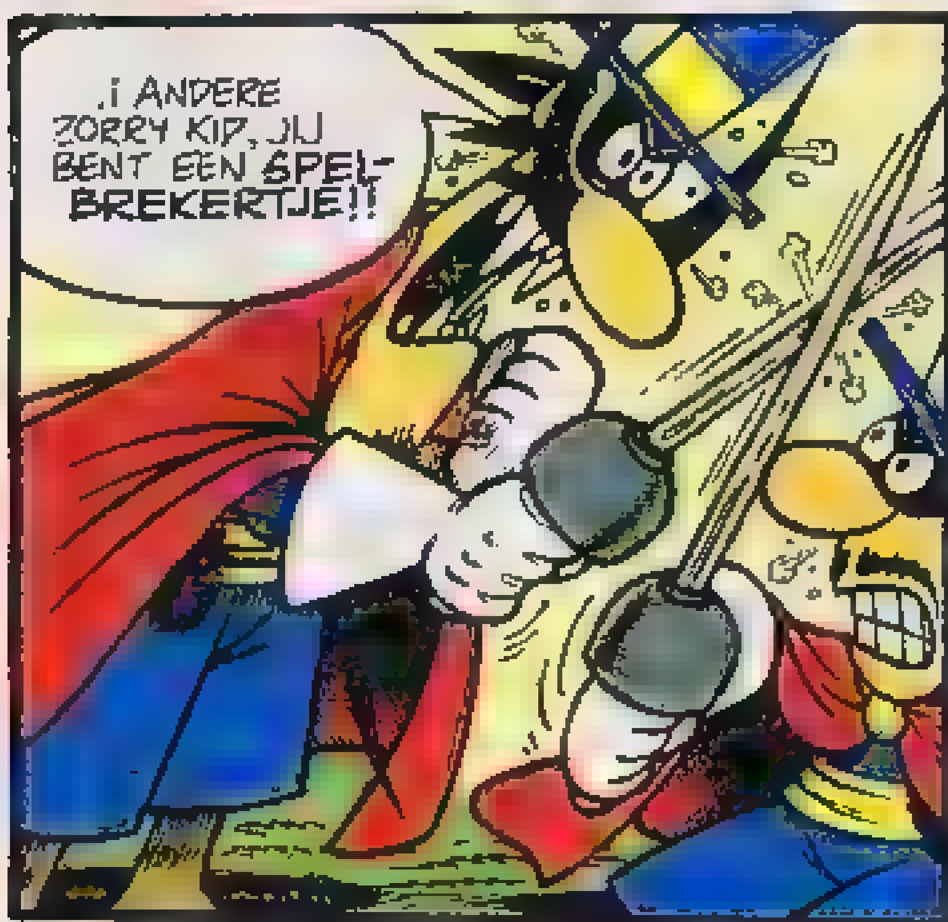
DOOR:
JACOVITTI
VERTALING:
JAN VAN ERP

zorry contra zorry

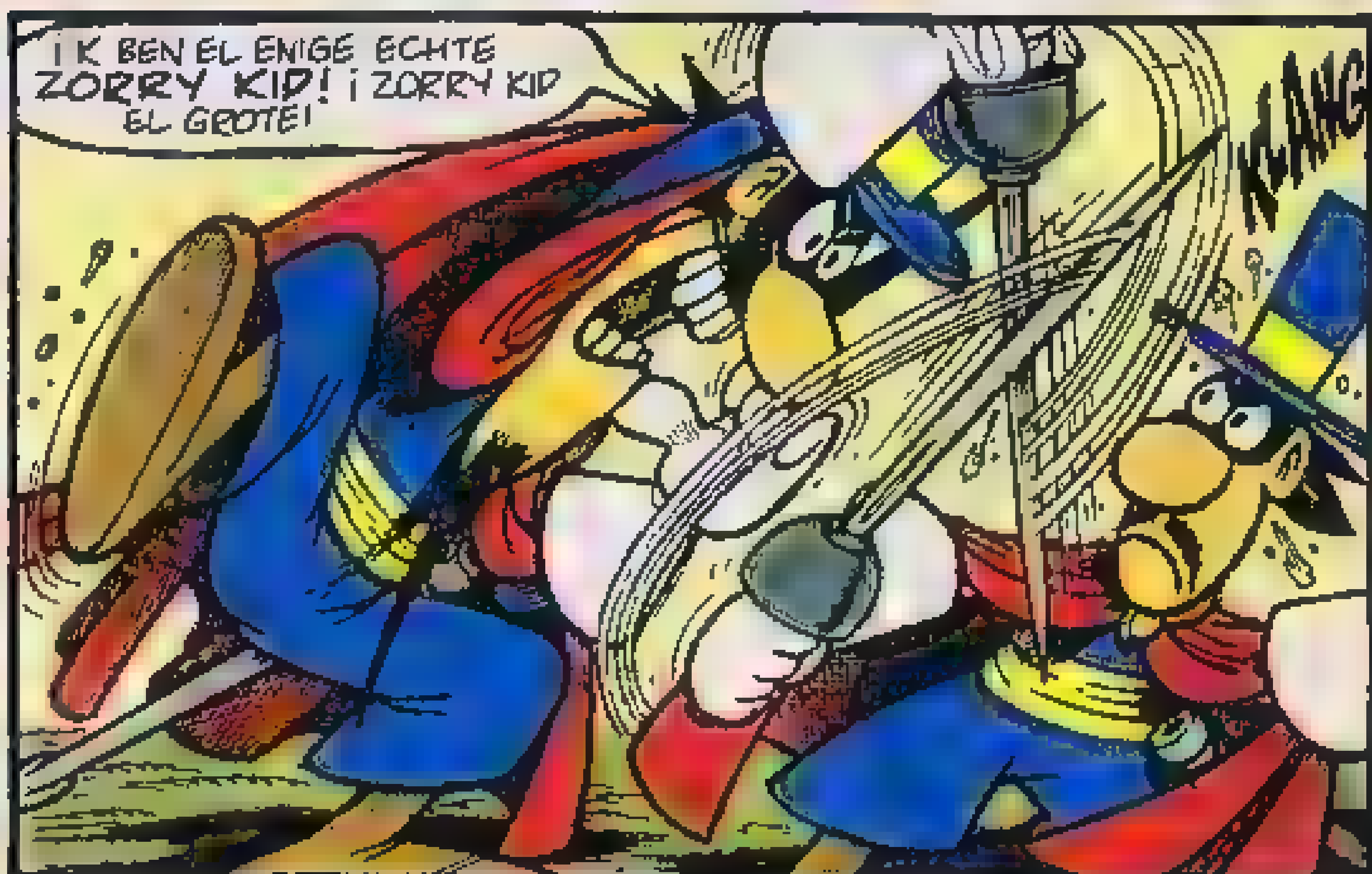

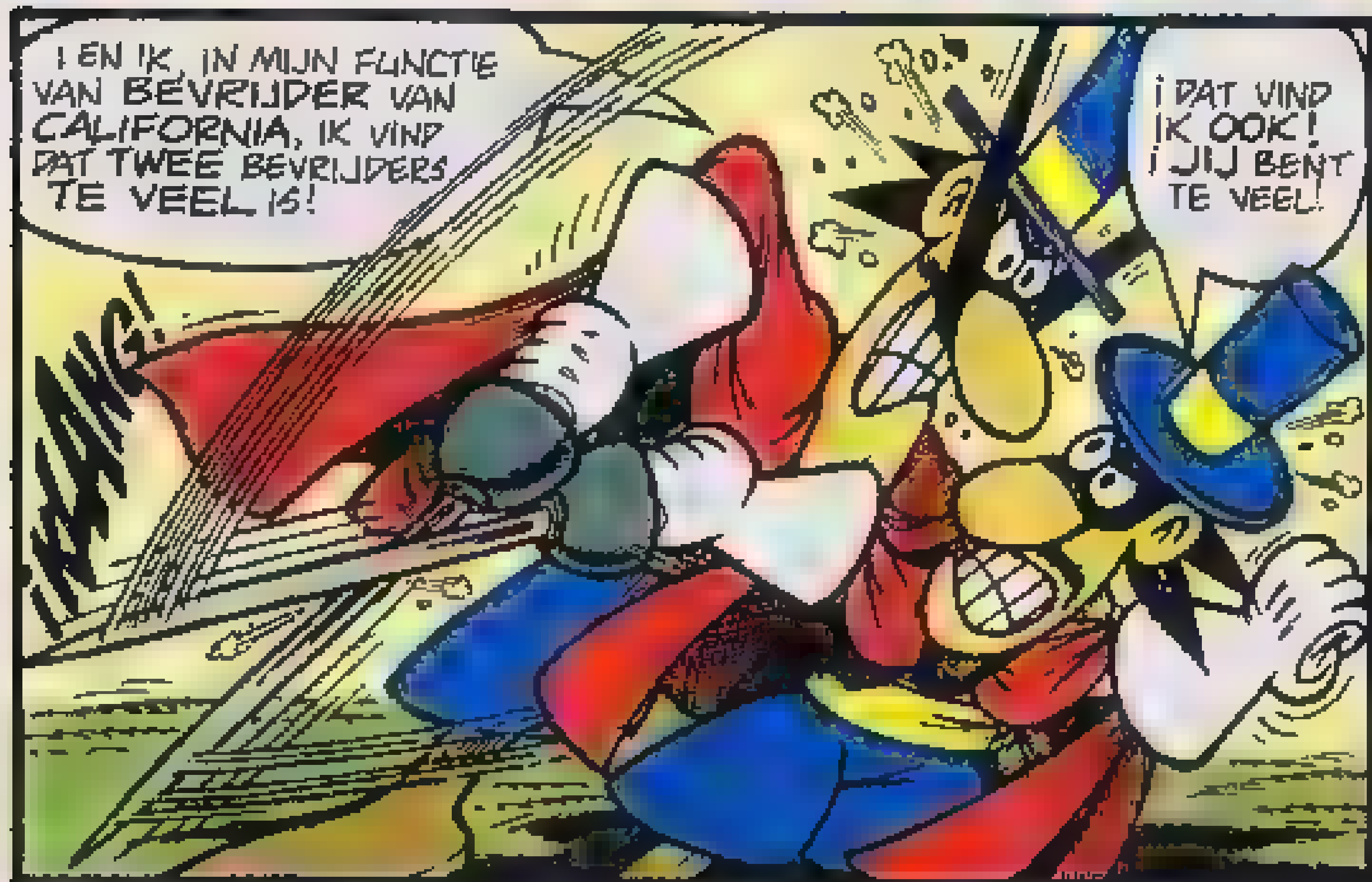

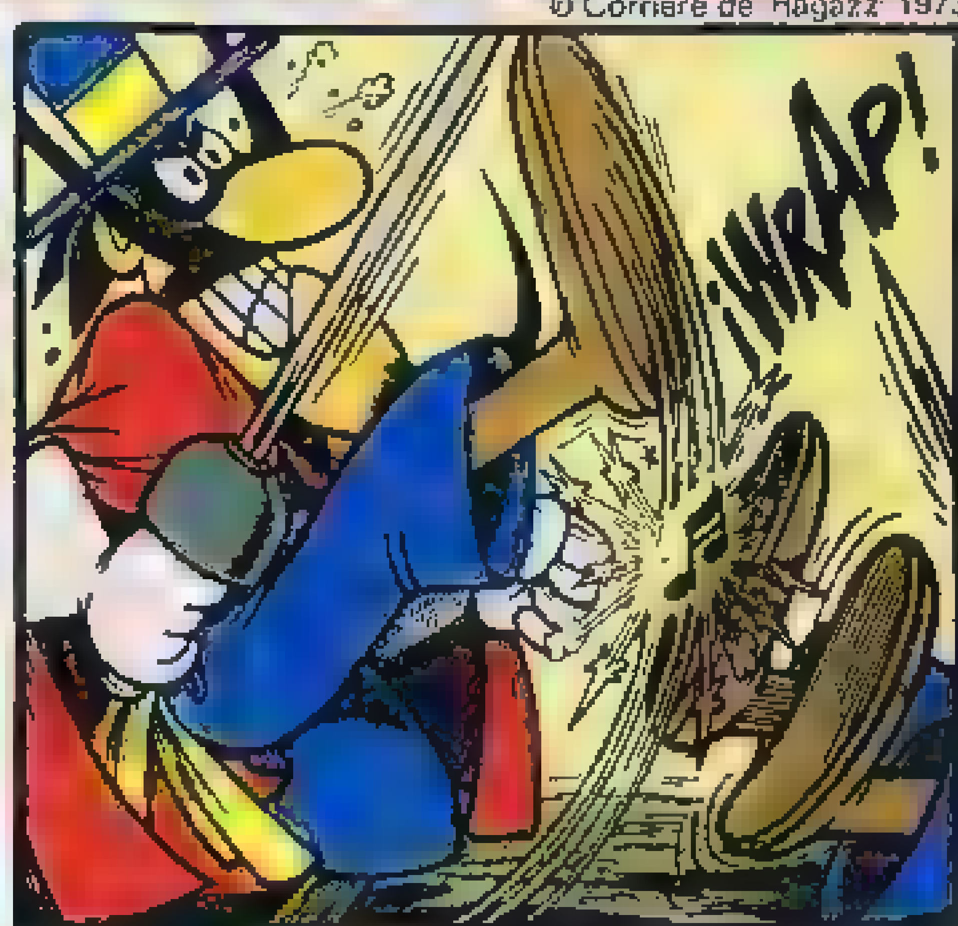

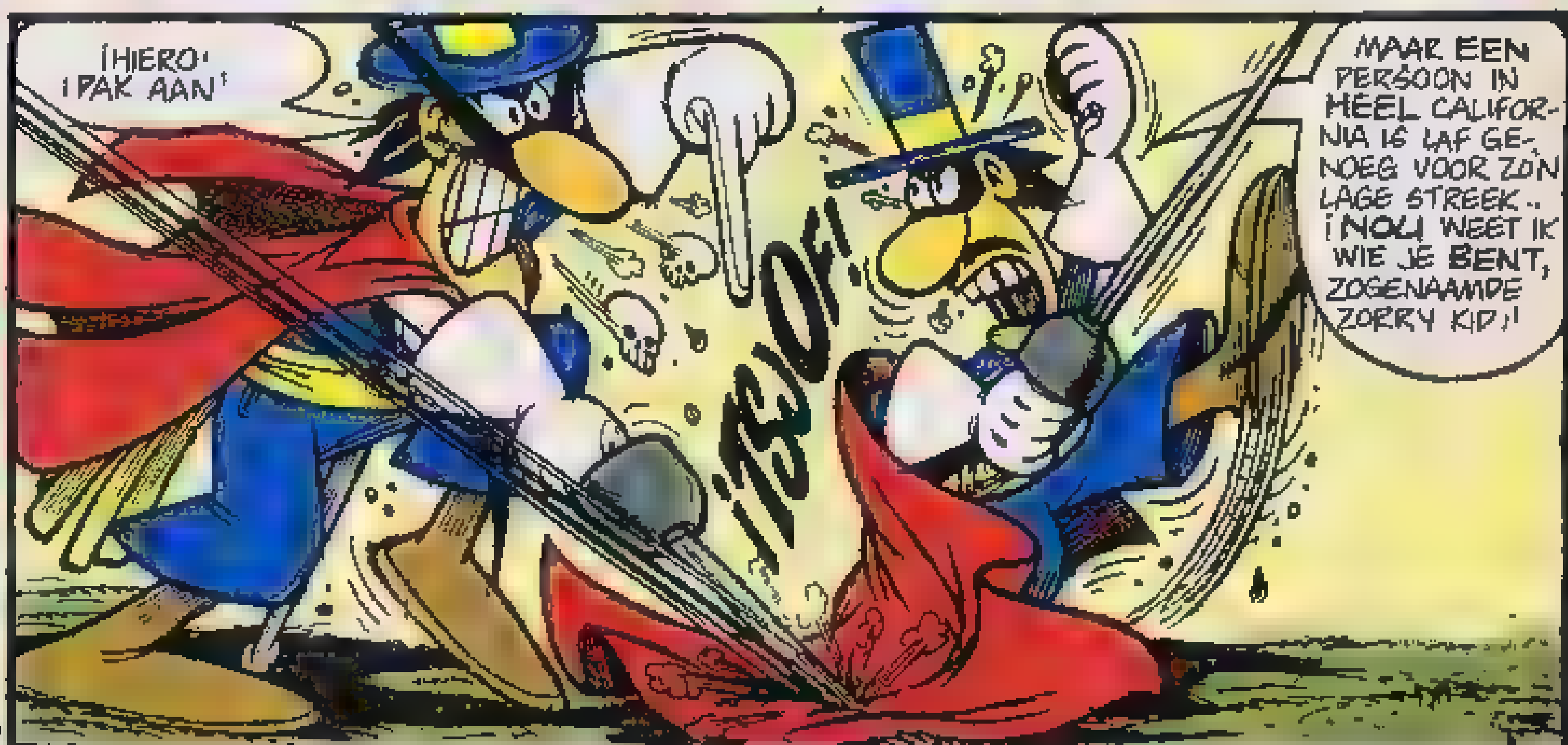

¿WORDT VERVOLGD, EH?

Flippie Flink

DOOR · MORT WALKER

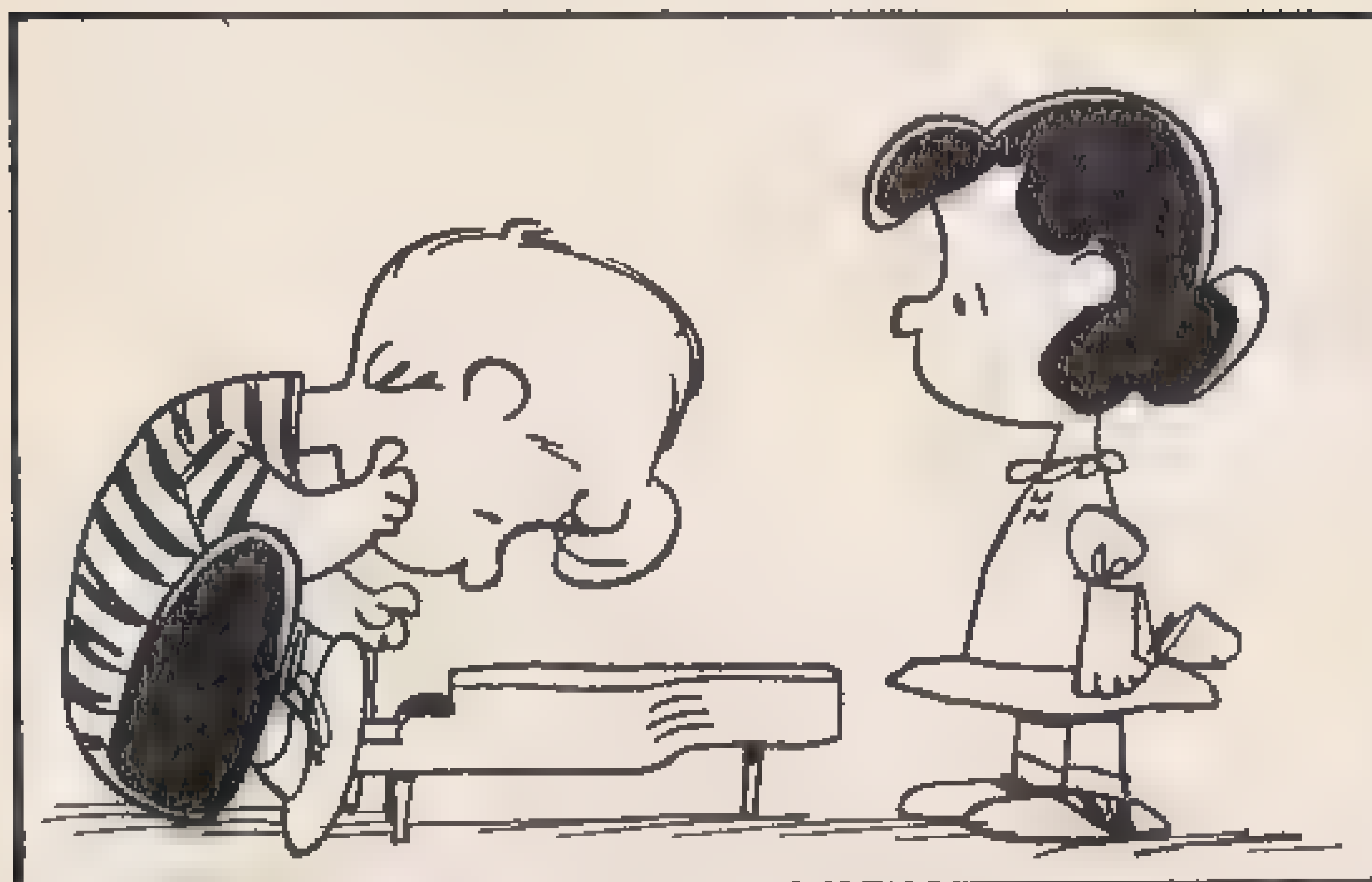
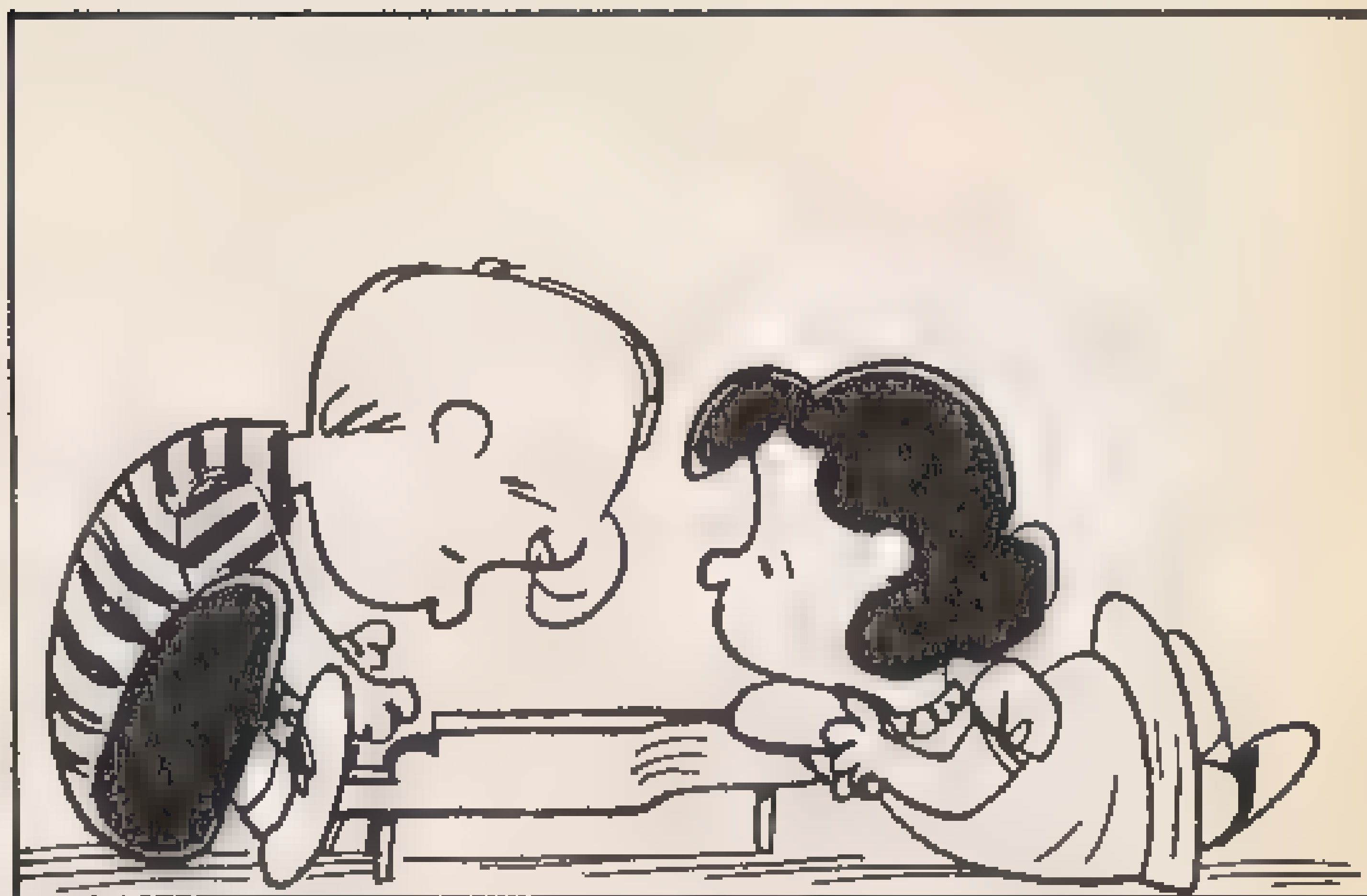
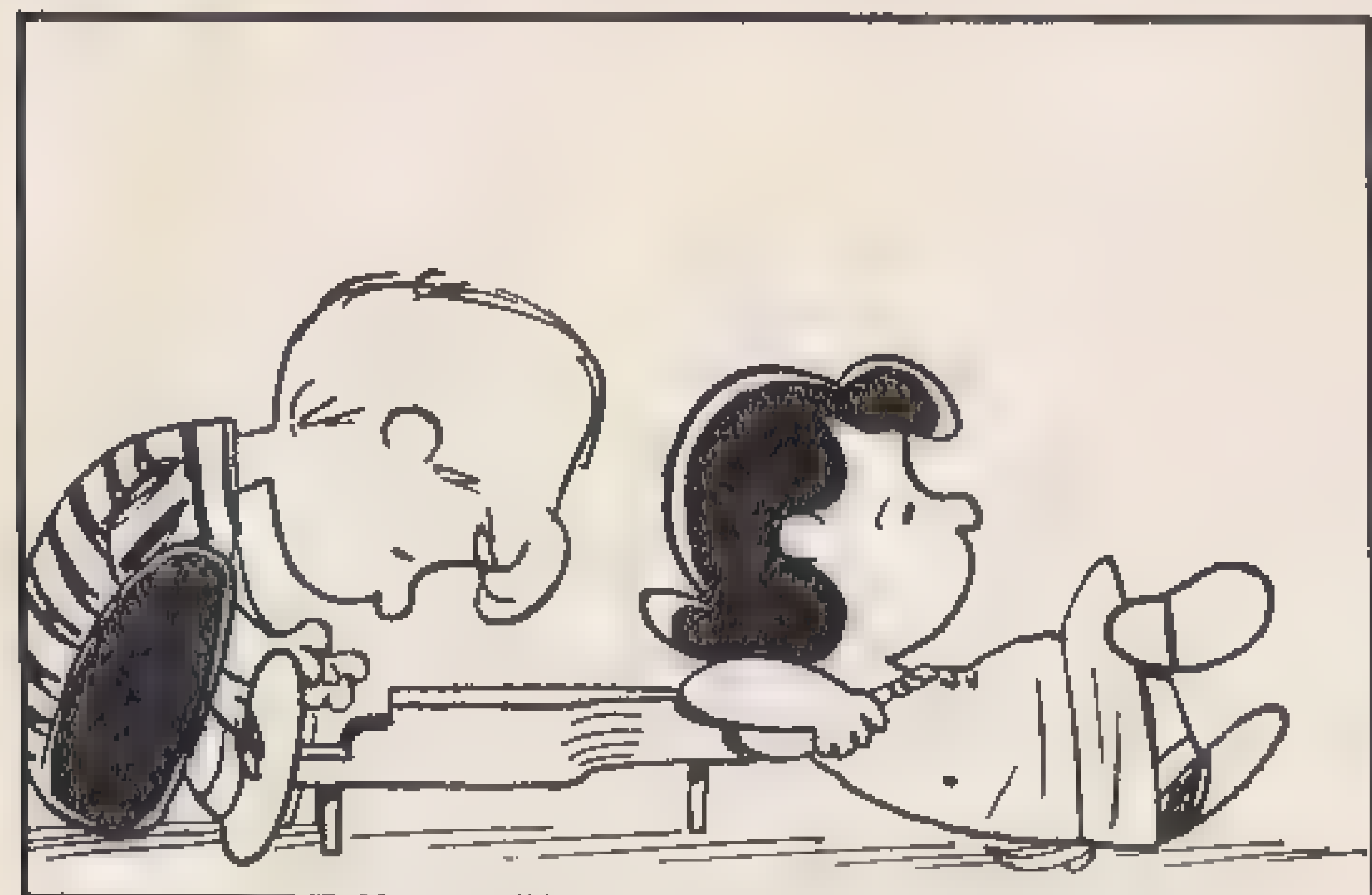

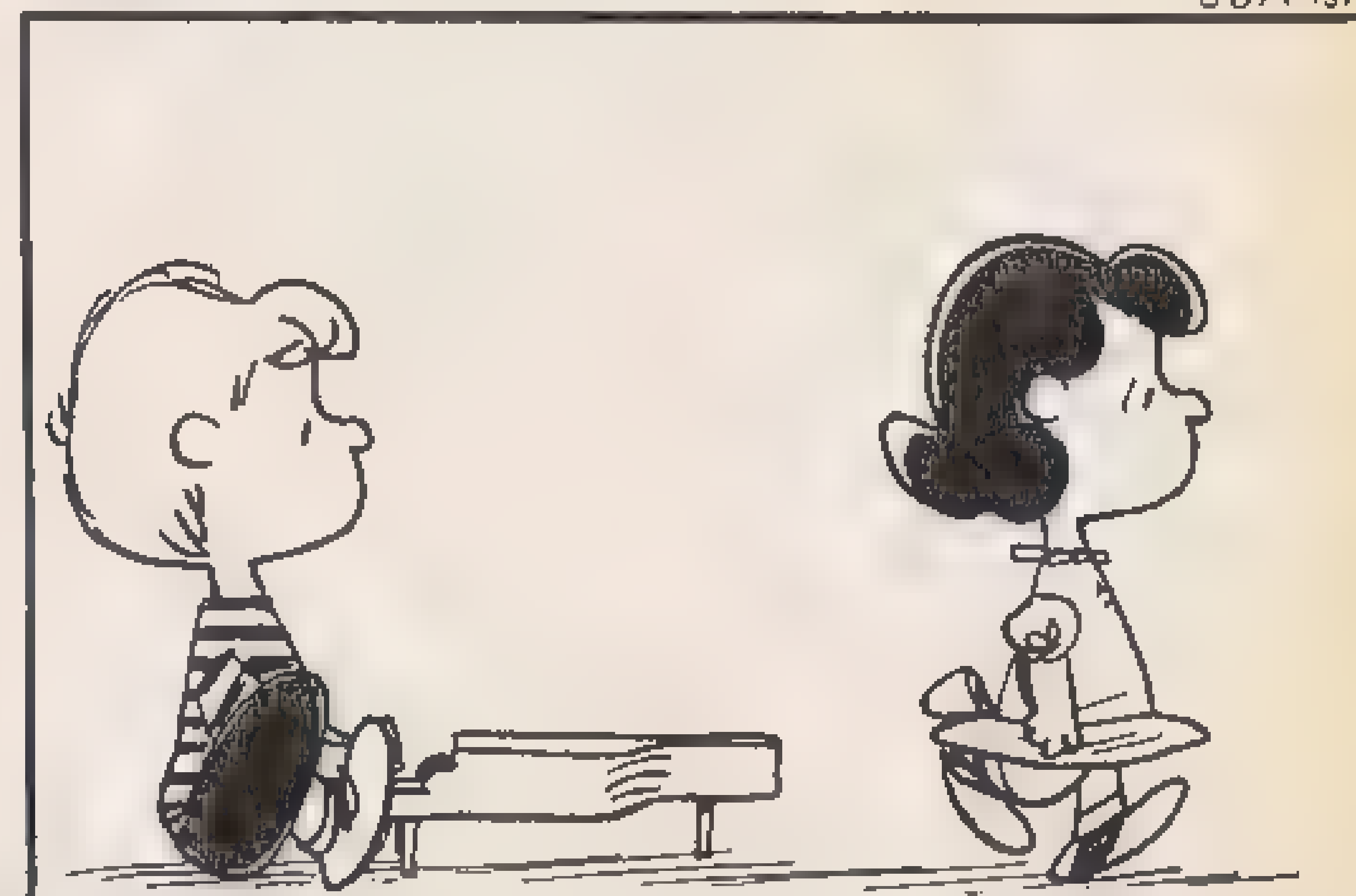
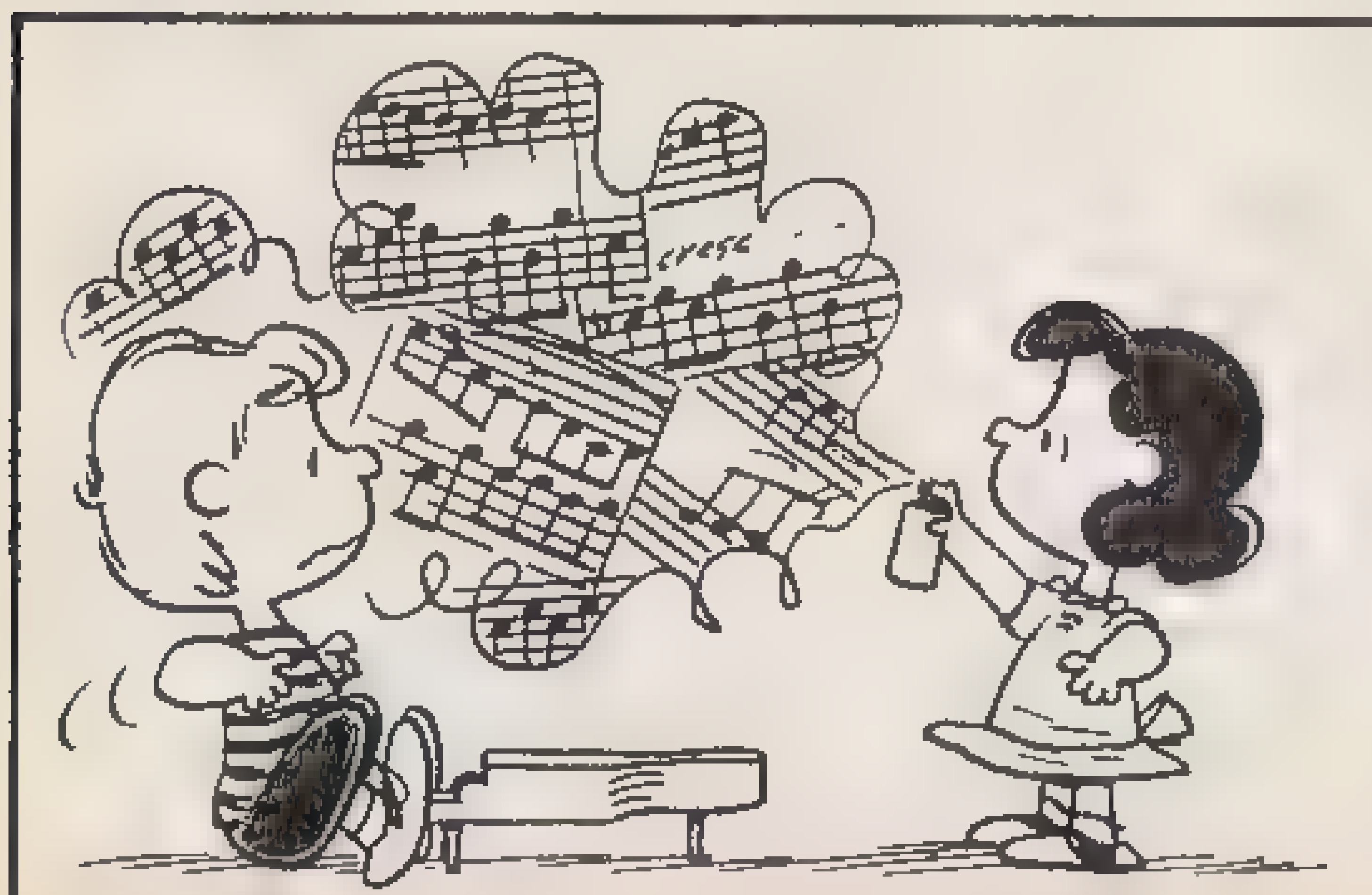

PEANUTS

TEKENINGEN EN TEKST:
CHARLES M. SCHULZ
VERTALING: FRITS VAN DER HEIDE

Tekening: Arne Zuidhoek

GALEI 1400–1600

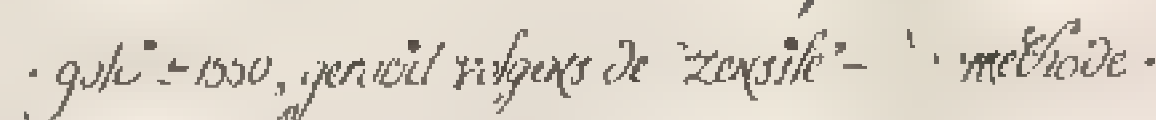
PIRATENSCHEPEN

GALEI 1400-1600

Piraten zijn altijd haastige lieden geweest. De koopvaardijers mochten dagenlang zonder wind ronddobberen, best!, maar de piraten spoedden zich al roeiende van her naar der. In de tijden dat de mens nog niet zo goed doorhad hoe hij de wind op de meest doeltreffende wijze kon gebruiken, waren de oorlogs- en piratenschepen altijd galeien. De oude Middellandse Zee-volkeren bezaten de geweldige dromons, triremes, selanders enz. some met drie lagen roeiers en daar deze arme donders aan hun banken waren geketend, genoot de onderste laag voortdurend van de menselijke winden.
In de 9e eeuw werd vanuit Byzantium het latijnse, driehoekige zeil ingevoerd. Een geweldige vinding die haar hoogtepunt in de 18e eeuwse chebek zou vinden.
Eén-mast-galeien bleven het meest gebruikelijk, hoewel Richard Leeuwenhart in 1191 met een Saraceense driemaster in de clinch lag. De Arabieren hadden het latijnse zeil direkt geadopteerd. Hun navigatiekennis en die van de Chinezen (kompas!) werd door de Spanjaarden en Portugezen gebruikt. En het is nog zo lang geleden dat het nut van de langscheepse zeilen (zoals het latijnse) door de Westerse scheepsbouw is ingezien (fig. 1)! Zoals gezegd, de zeerovers vertrouwden nooit op de wind en zolang hun schepen nog geen echte zeilers waren, rustten zij galeren uit. Broze schepen eigenlijk, niet bestand tegen ruw weer en daarom werd er tussen oktober en april niet gevaren. De galeien waren ±40 m. lang met uitsluitend plaats voor de menselijke motor, soms tot 200 roeiers. De grote, zware ram stak aanvankelijk onder water, maar later er boven en deed tevens dienst als enterbrug. De bedoeling was de vijand in de flank te raken.
Toen het geschut zijn intrede deed werden er enkele lichte kanonnetjes op het voordek gezet (fig. 2).
Beroemde Turken als Dragut of Europese Moslims als de Barbarossa's voerden in de 16e eeuw de galei naar haar hoogtepunt. Deze knapen voeren voor eigen, onverzadigbare honger naar macht en pracht en als het ze uitkwam, sloten ze een verdrag met de Grote Turk in Constantinopel, die het Byzantijnse Rijk had vernietigd.
Hun collega's aan de christelijke zijde waren de Maltezers Ridders. Hun Jean de la Valette had eens op de Turkse roeibanken gezwoegd en toen hij Dragut in dezelfde deerniswekkende situatie aantrof (1540, Genua), zei hij: „Wat nu, Sidi, gij hier?" „Tja," antwoordde Dragut, „zo draait het rad van fortuin." Dragut werd vrijgekocht en het eerste wat die loze guit deed was een galeieneskadertje samenstellen om in Genua een hoogst profijtelijke reünie te organiseren.
Onderweg naar zijn basis op Djerba (thans een mondain vakantieoord) deed de Turkse admiraal Kélibia (in de oudheid Clupea) in Tunesië aan. Zie de kleurenplaat. Het fort is om een Phoenisische tempel gebouwd en even noordelijk hiervan is onlangs de enige echte originele Phoenisische stad opgegraven.
In 1405 had in deze omgeving een handige Italiaan, Balthazar Cossa, zoveel bij elkaar geroofd, dat hij zich het aardige baantje van Paus Johannes XXIII (1410-1415) kon kopen. Dat was de enige keer dat er drie pausen tegelijk waren en het duurde ruim 500 jaar voor er een Paus de naam Johannes XXIV koos. De galeien zagen er prachtig uit. Lange wimpels en weelderige kleden hingen achteloos in het water en de Westerse schepen waren met zedenloze houtsnijwerken versierd, zelfs nog in 1651 op de galei van paus Urbanus VIII.
Maar al dat moois moest je wel met een knijper op je neus bekijken, want die prachtige galeien stonken uren in de wind. Tja, 300 man in zo'n kleine ruimte in het Toiletloze Tijdperk... Toen het scheepsgeschut zich ontwikkelde, werden de kanonnen langscheeps opgesteld en werd de gevechtstaktiek gewijzigd, zodat de galei gedoemd was te verdwijnen. Het laatste grote treffen met galeien was de Slag van Lepanto (1571) en evenals bij Malta (1565) trokken de Turken aan het kortste eind. Met hun galeien verdwenen deze driftige zeehaaien.

1
A: koers, B: drift; C: ware richting

door arne zuidhoek

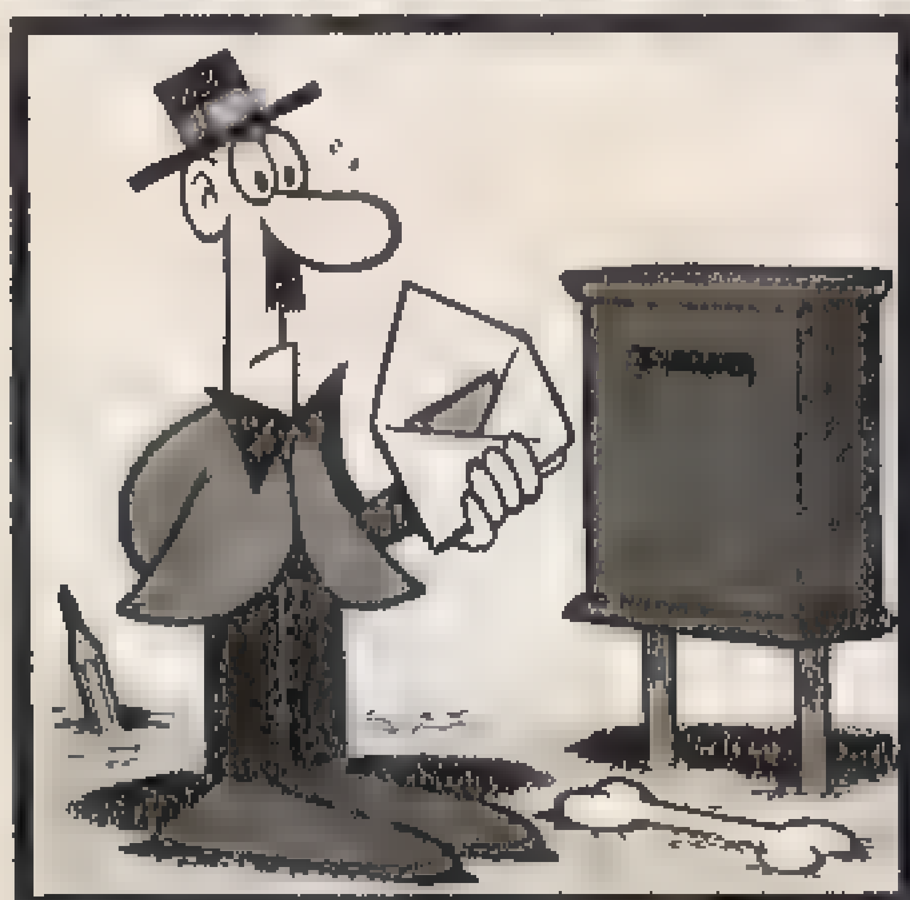
2

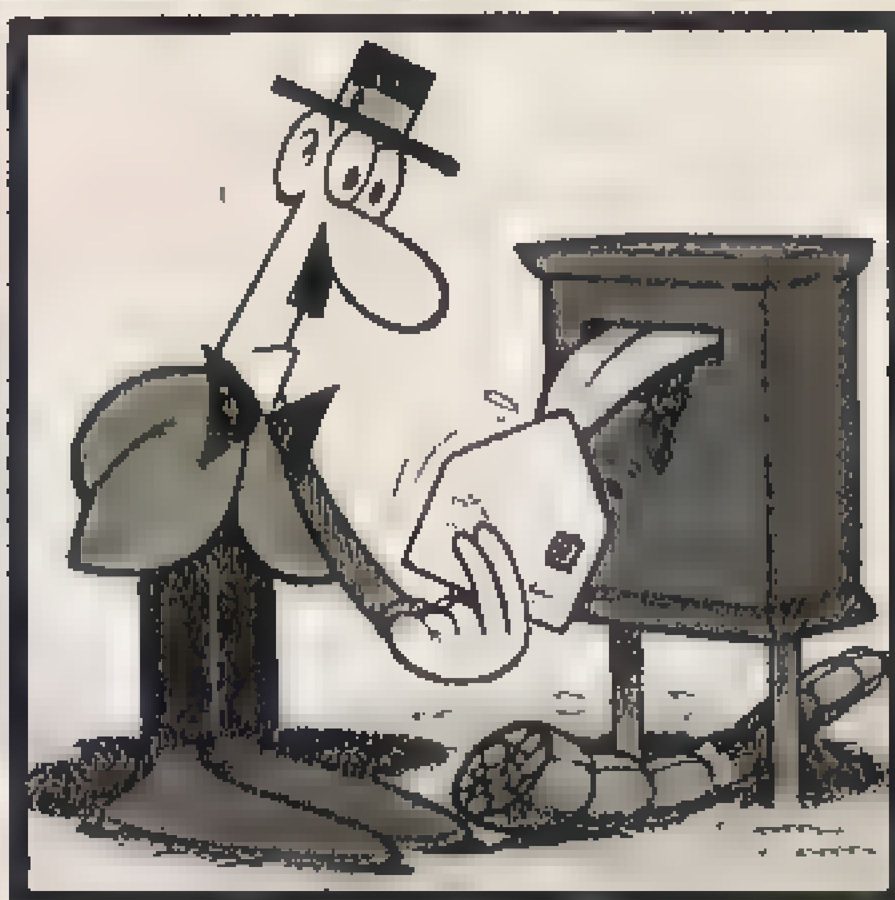
galei ± 1550, geroeid volgens de "zensile"-methode

PEP's lonely hearts club

GIUSEPPE

voortvluchtig

door Jan van Haasteren

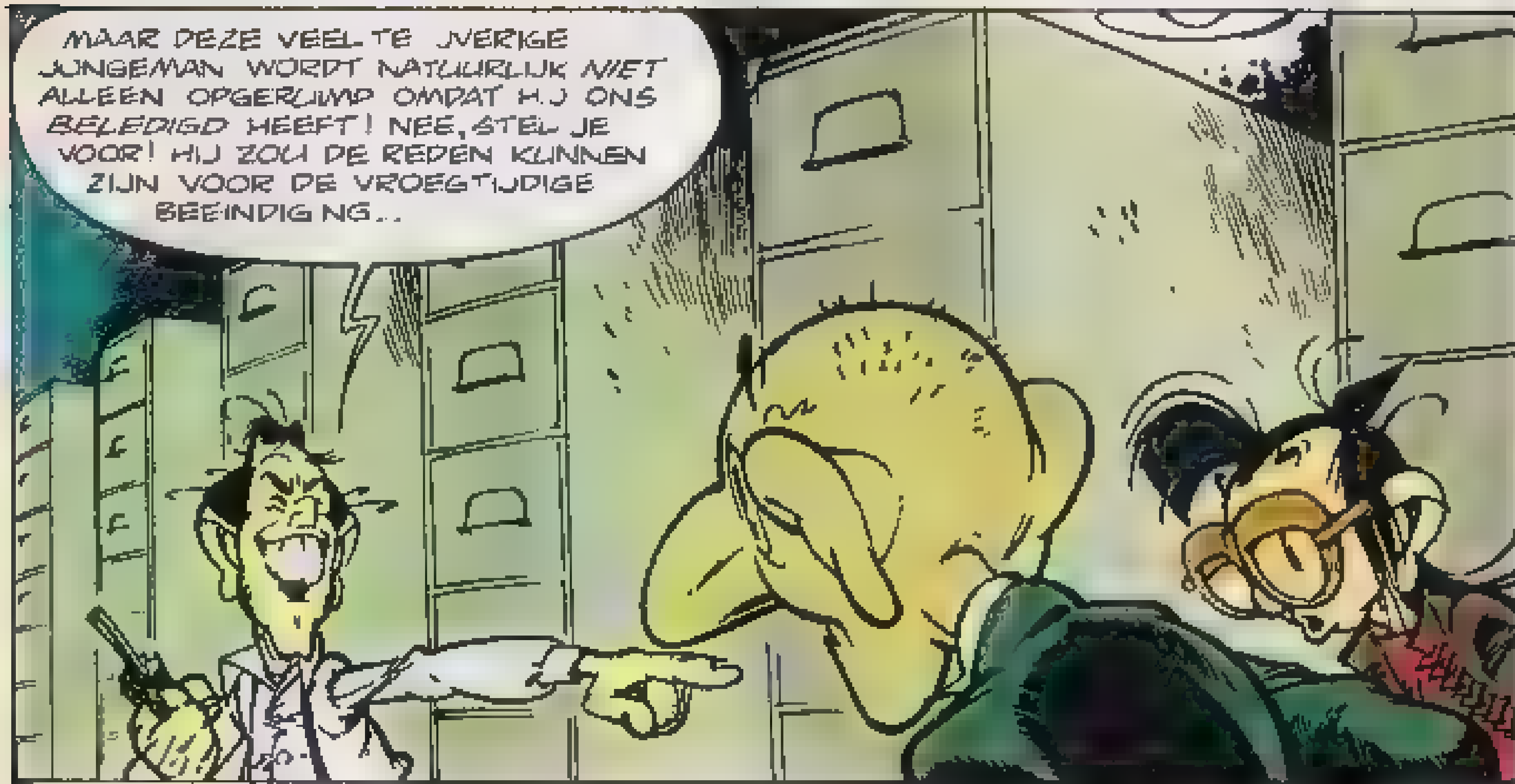

WAT WE ONS AL NIET OP DE HALS HALEN VOOR HET BANKBILJETTEN-nummer

VOLGENDE WEEK

Wellington Wish

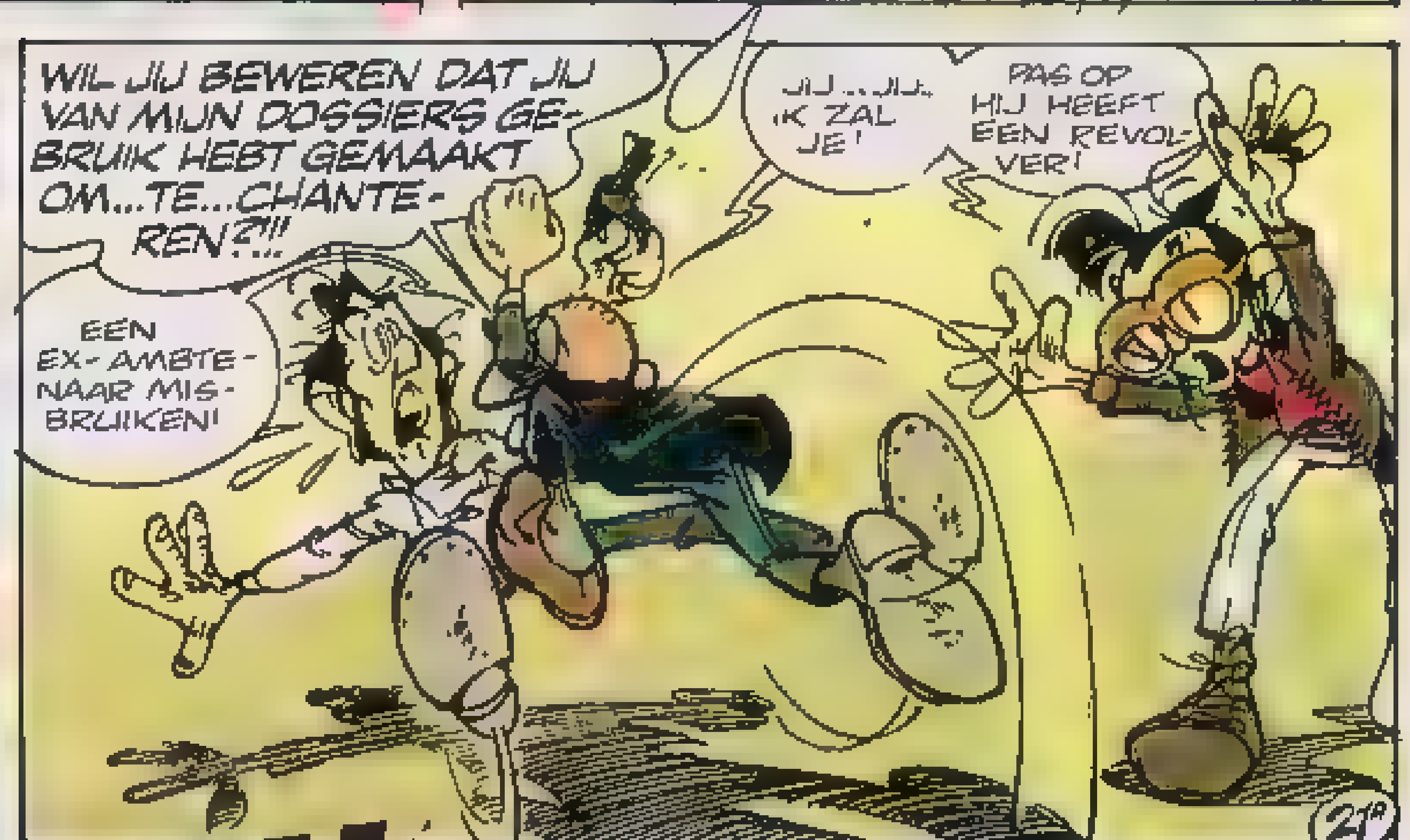
TEKENINGEN EN TEKST:
FRED JULSING

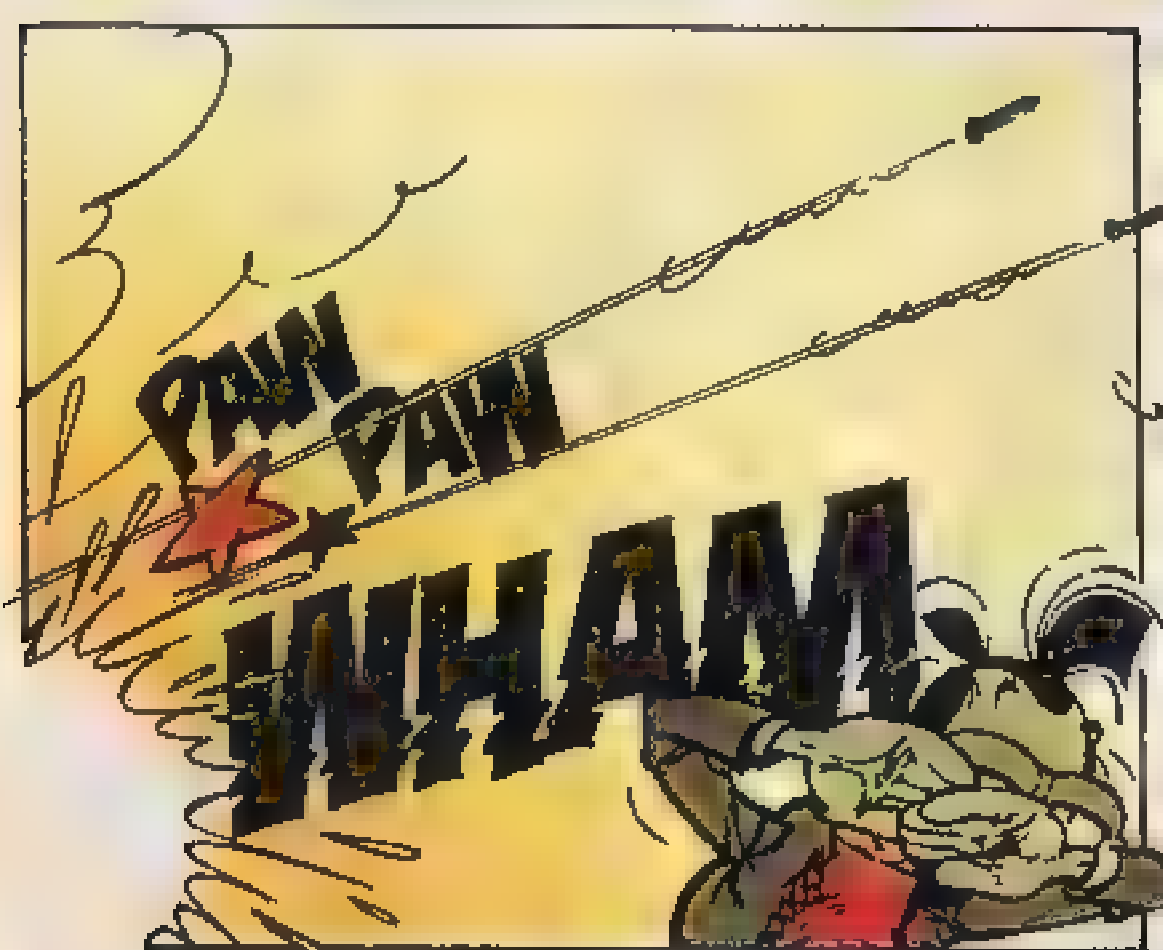

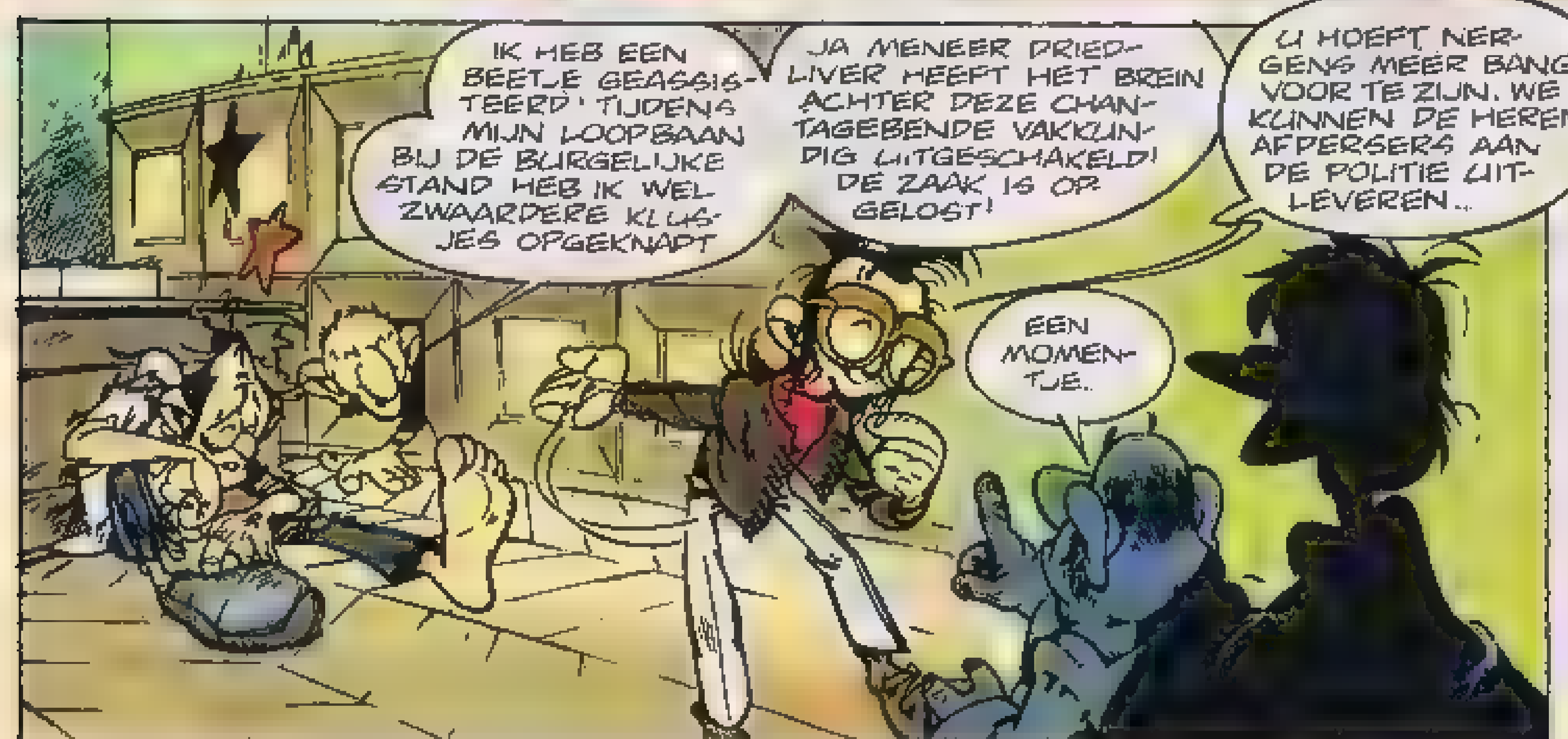

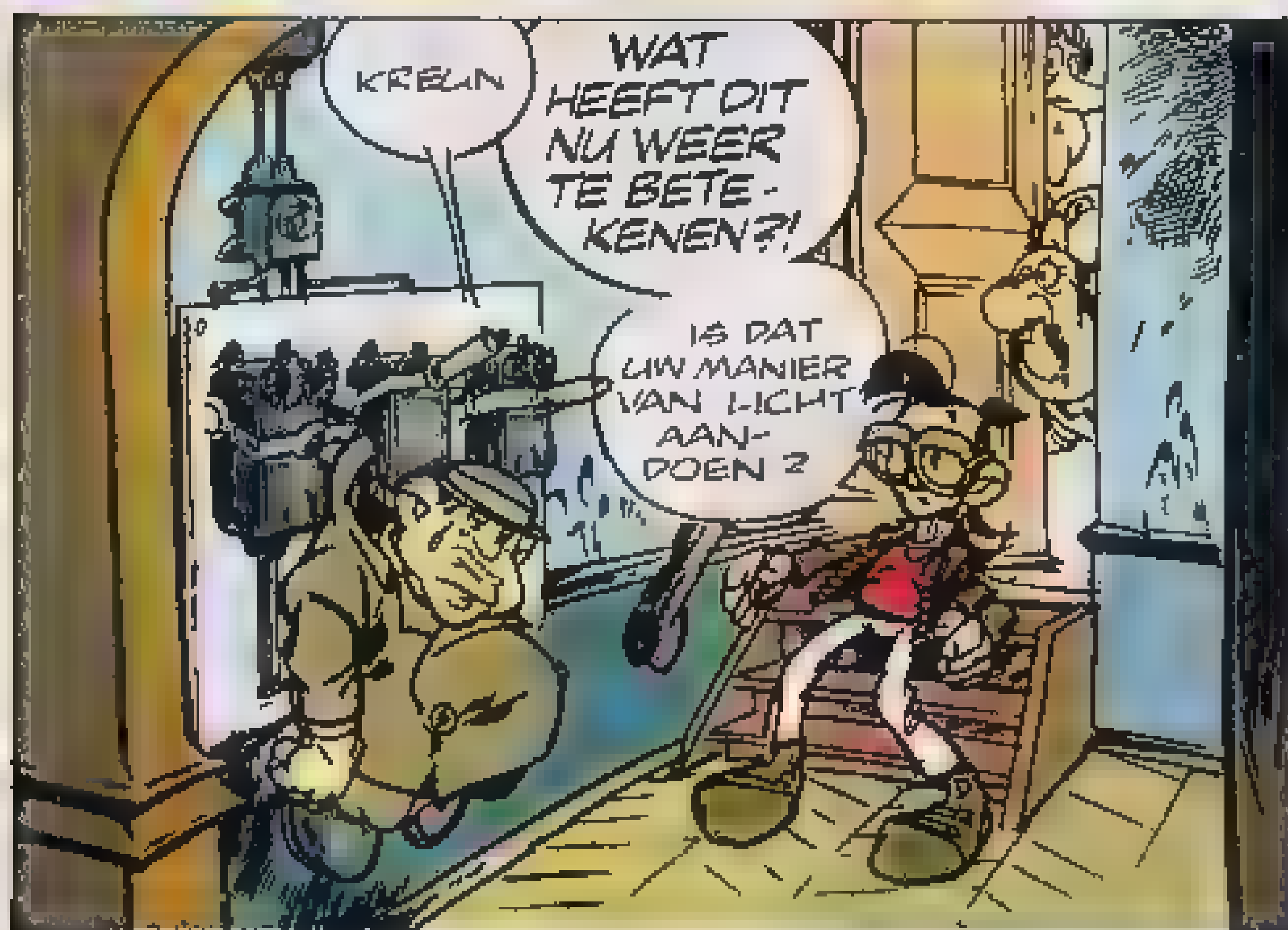

het spook van de music~hall

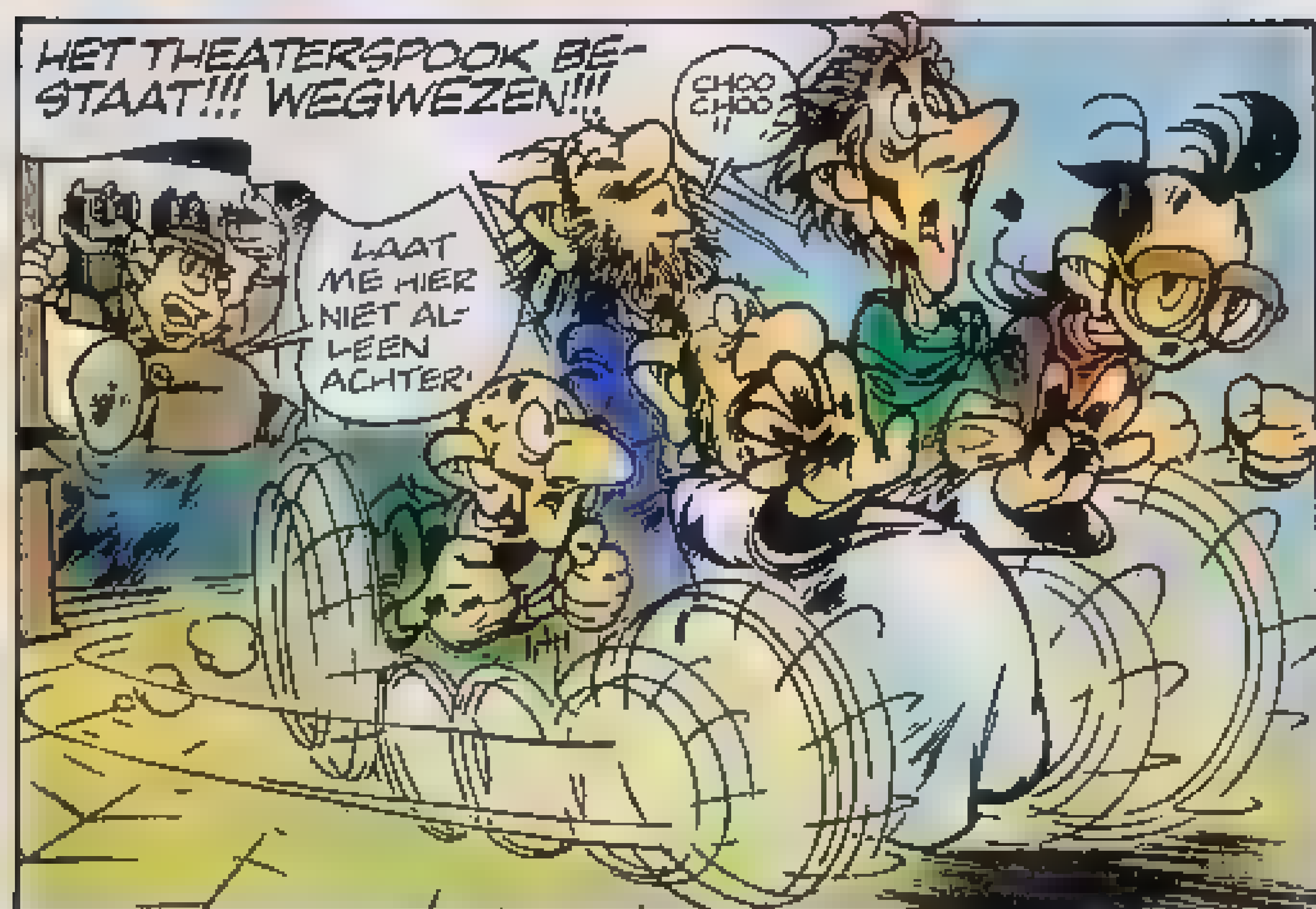

KRAAIENHOVE

DOOR WILLY LOHMANN

de afvalvreters

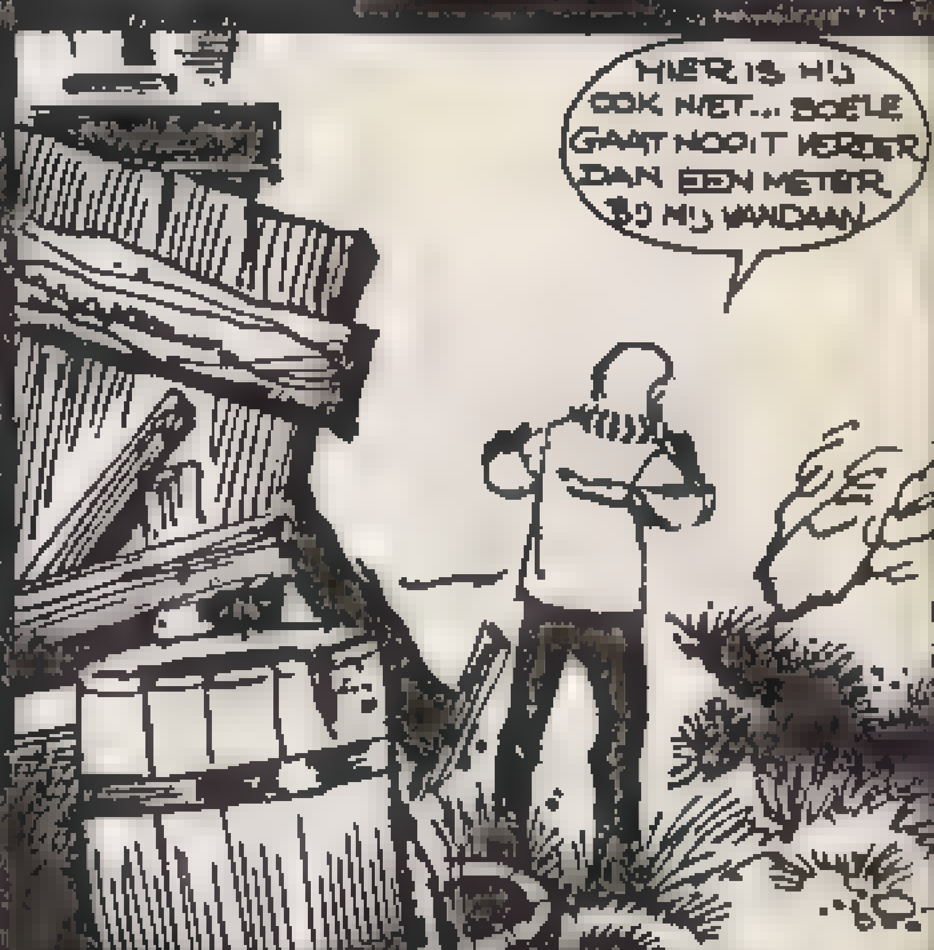

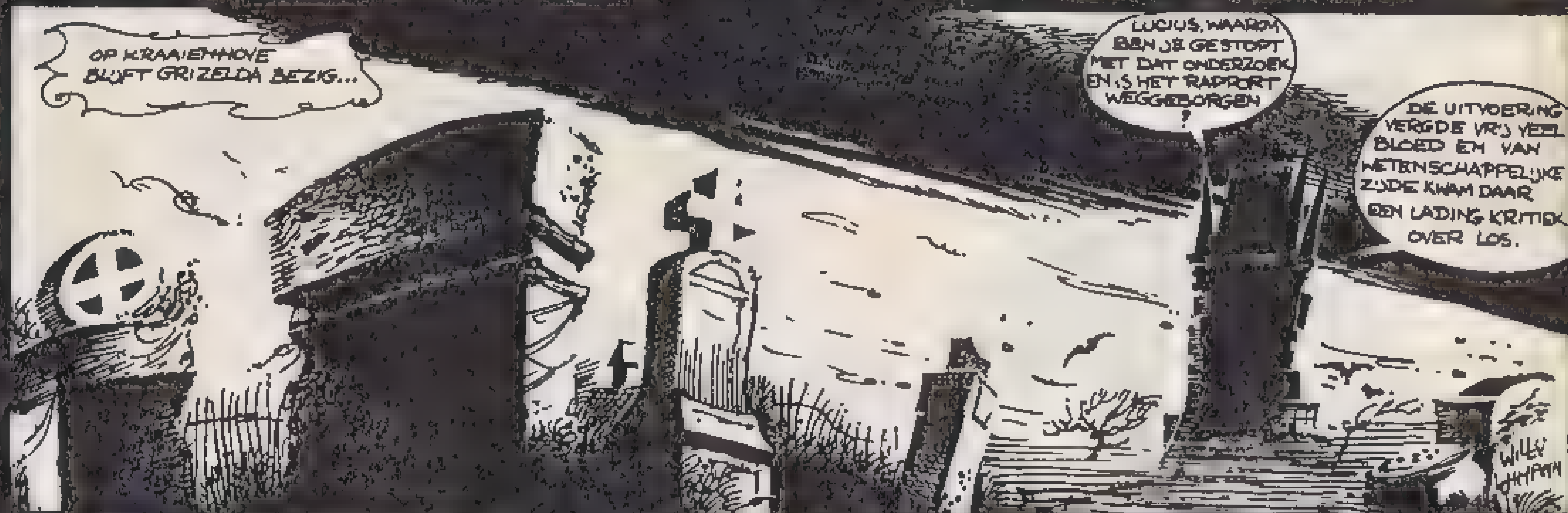

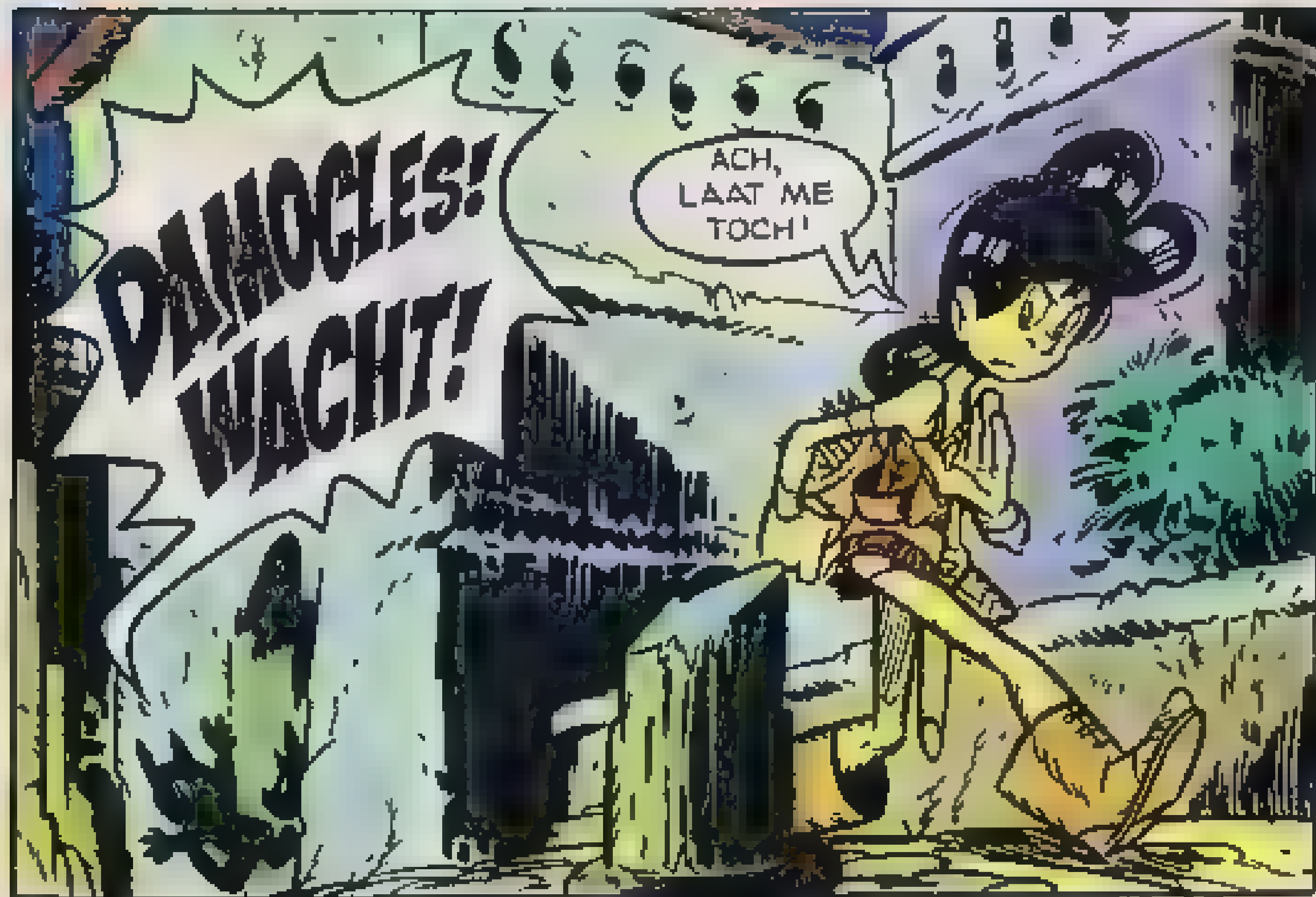

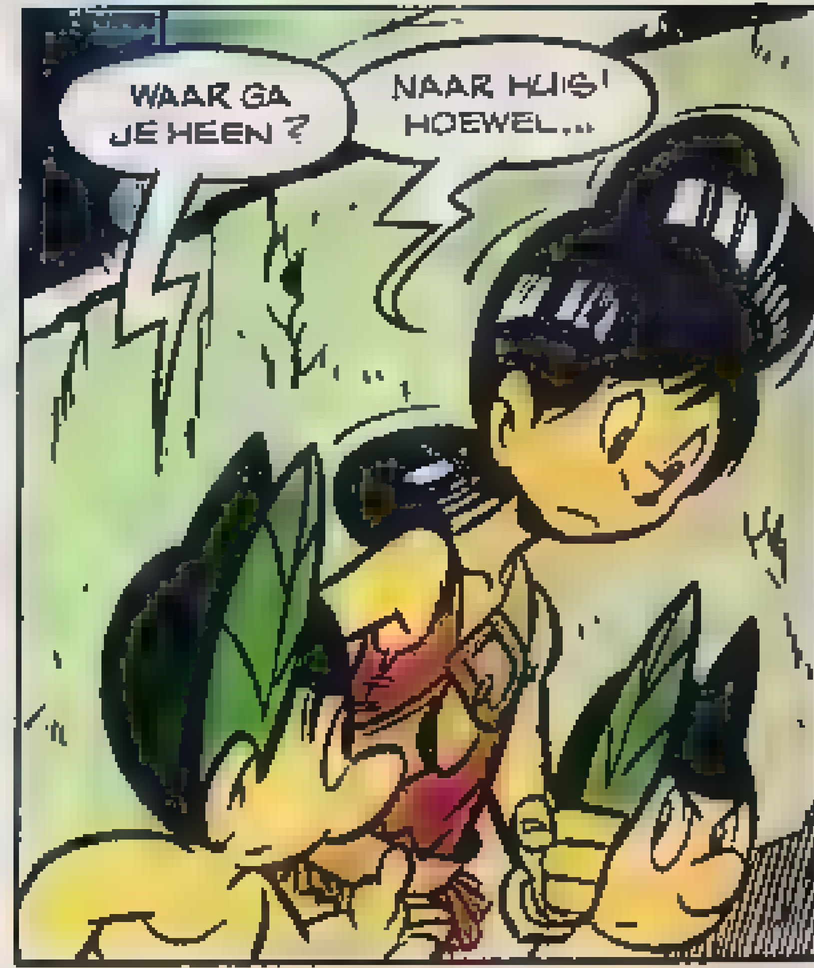

WORDT VERVOLGD

DE ARGONAUTJES

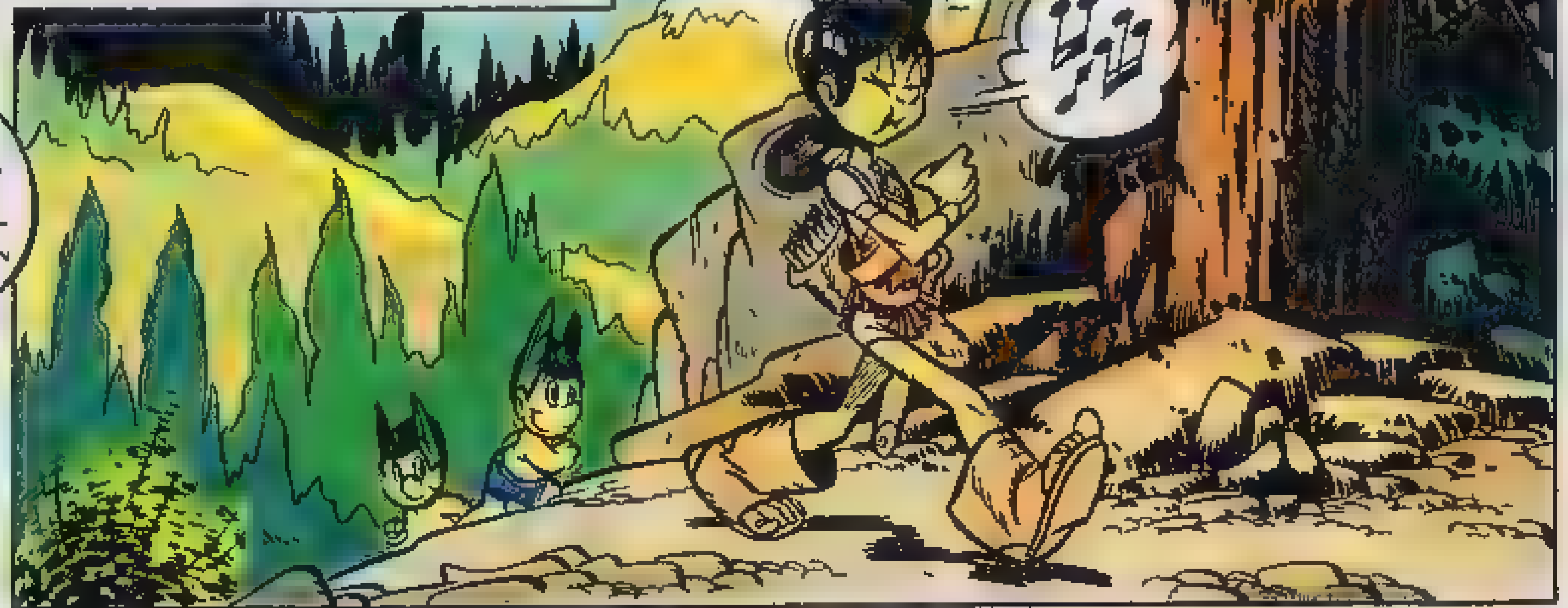
DOOR DICK MATENA

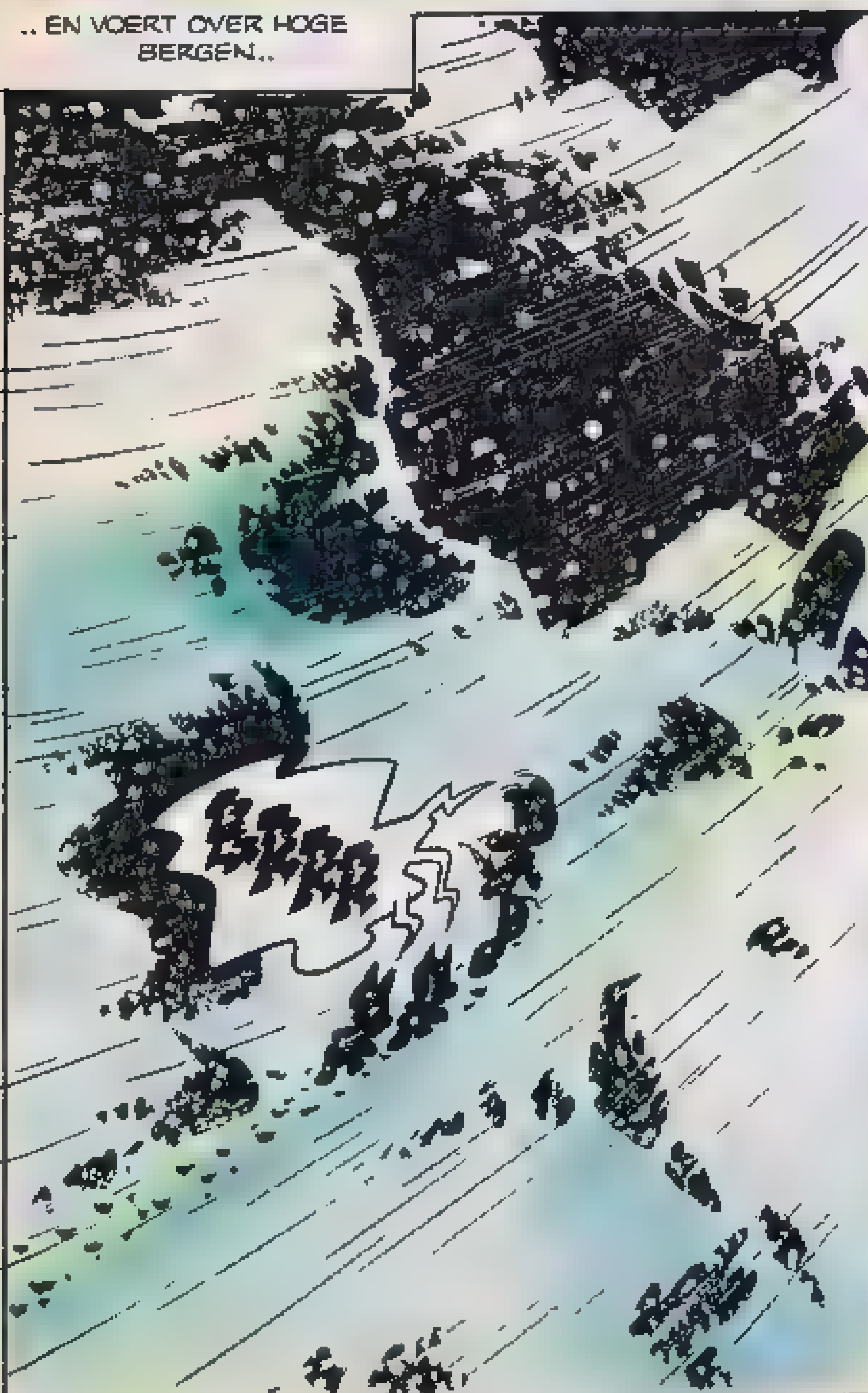

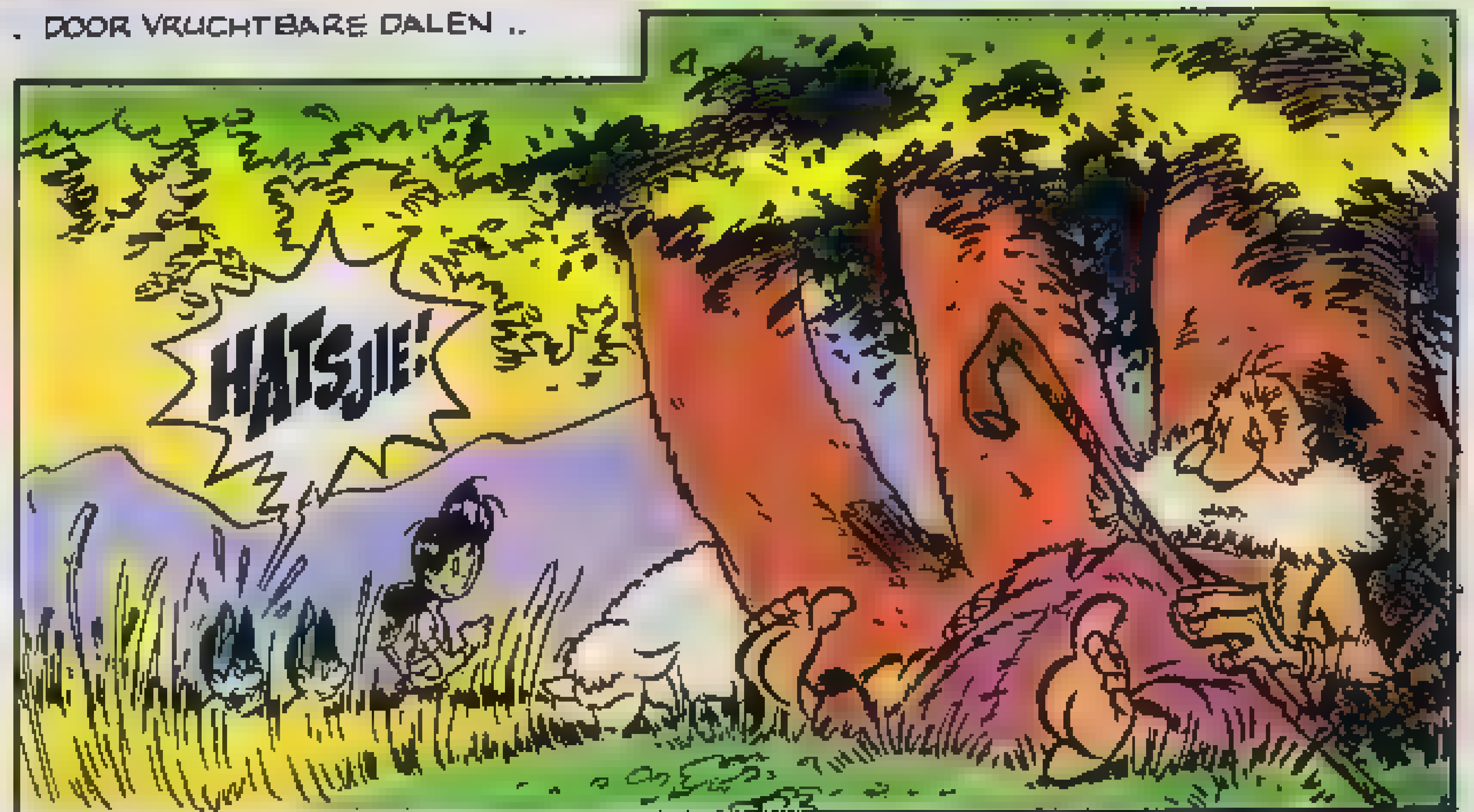

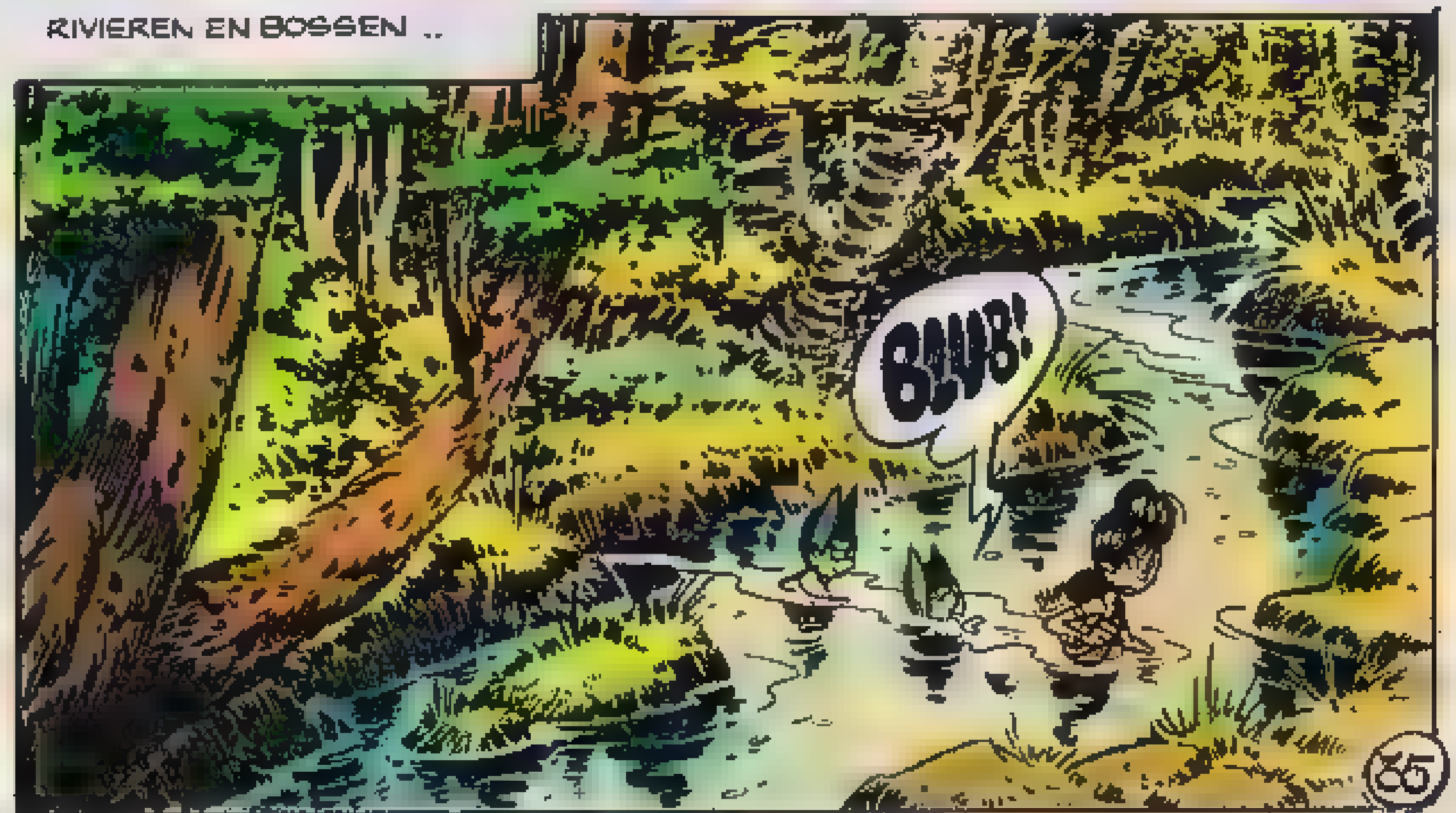

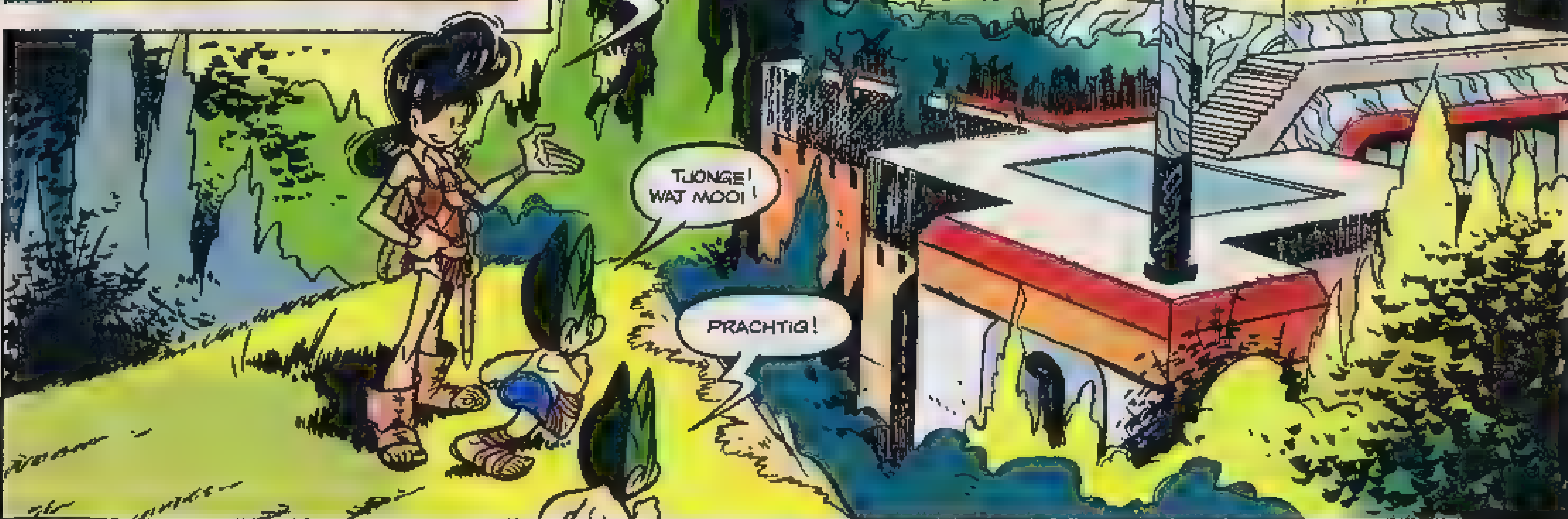

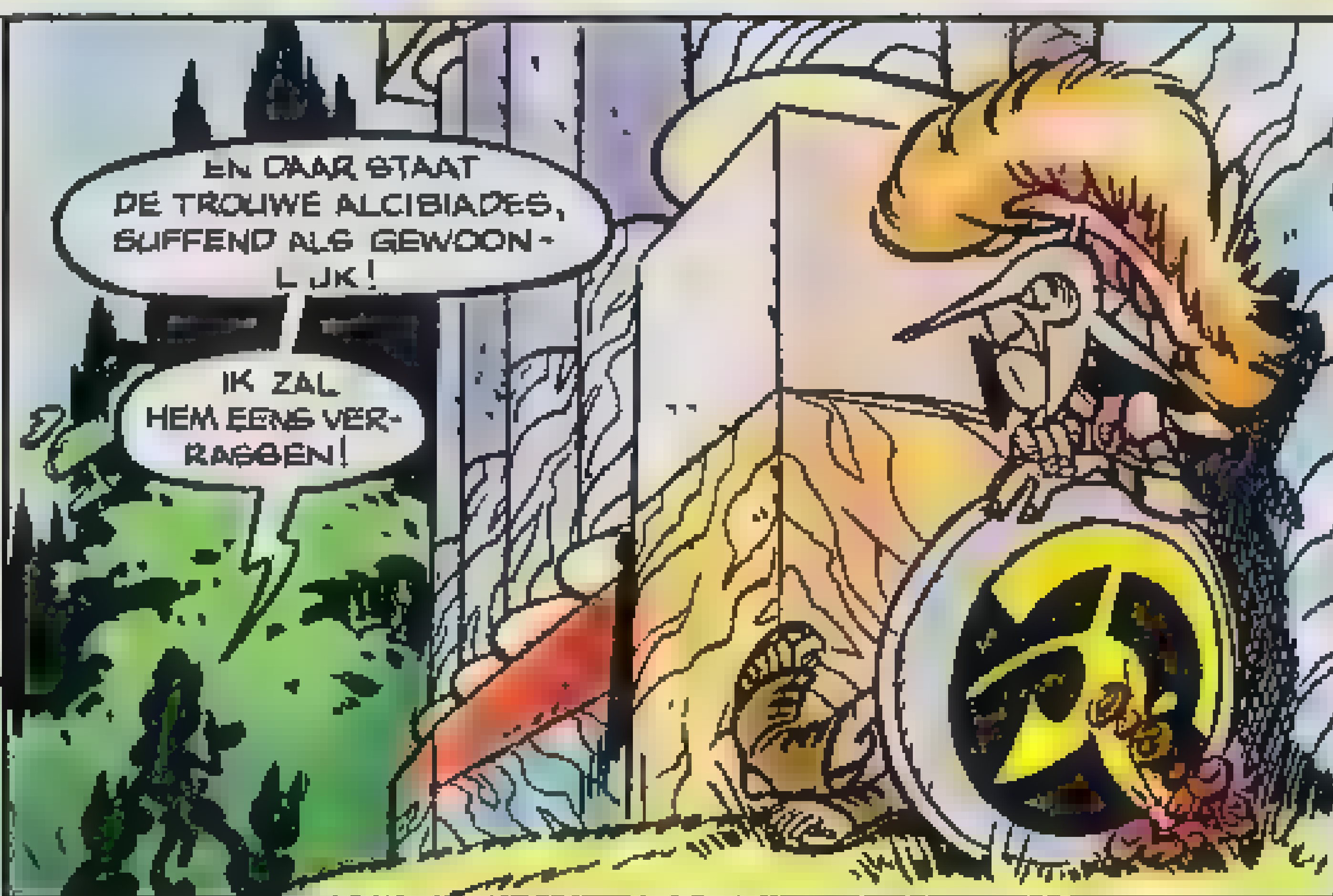

het zwaard van damocles

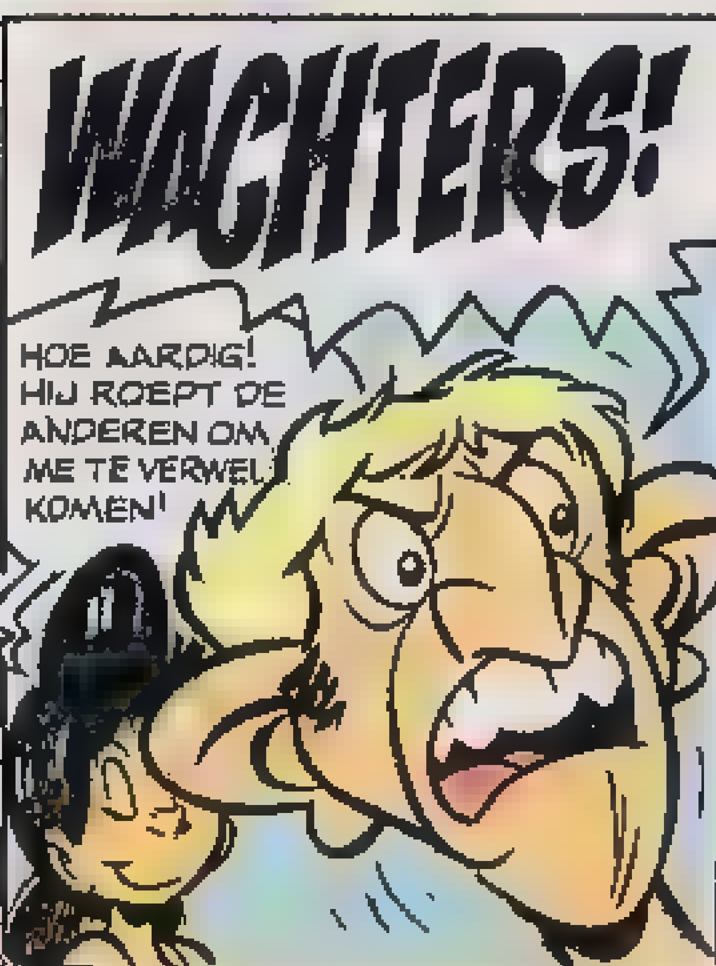

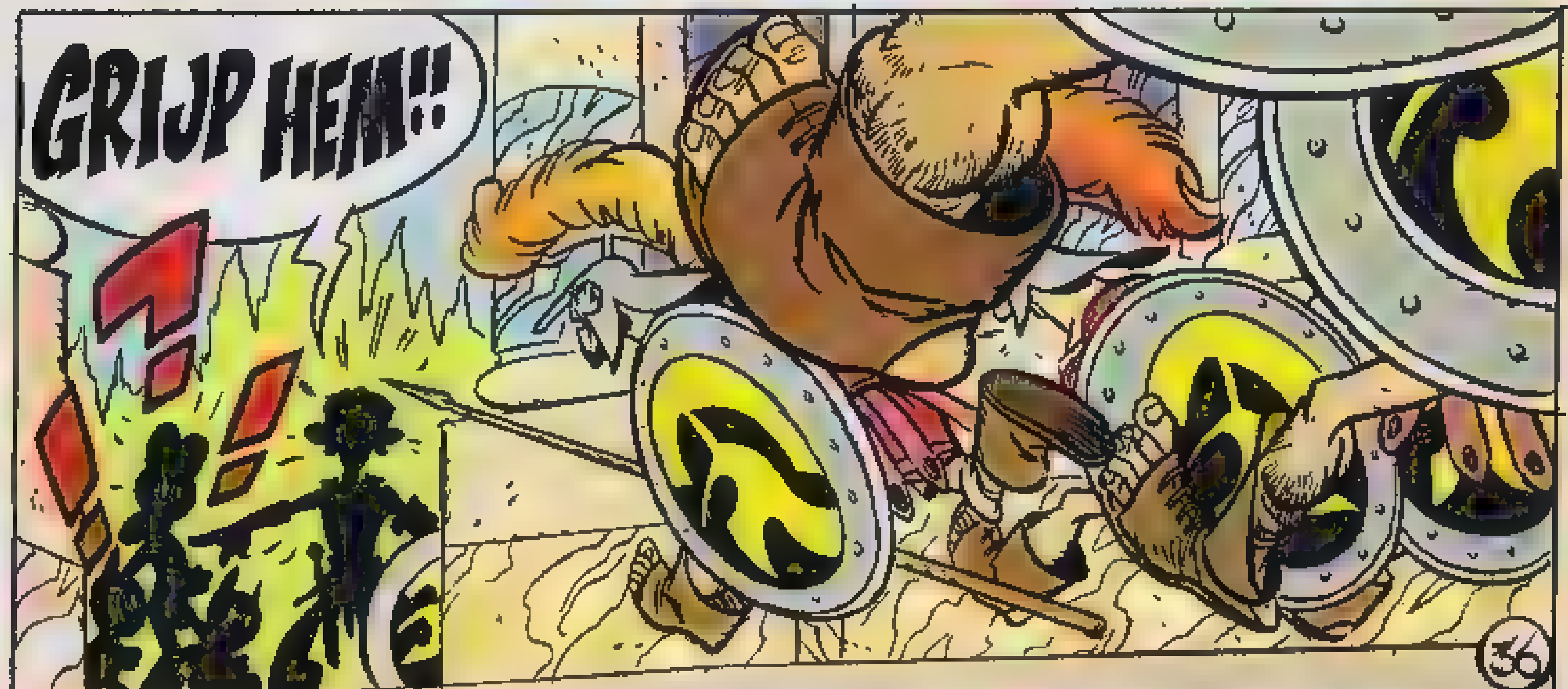

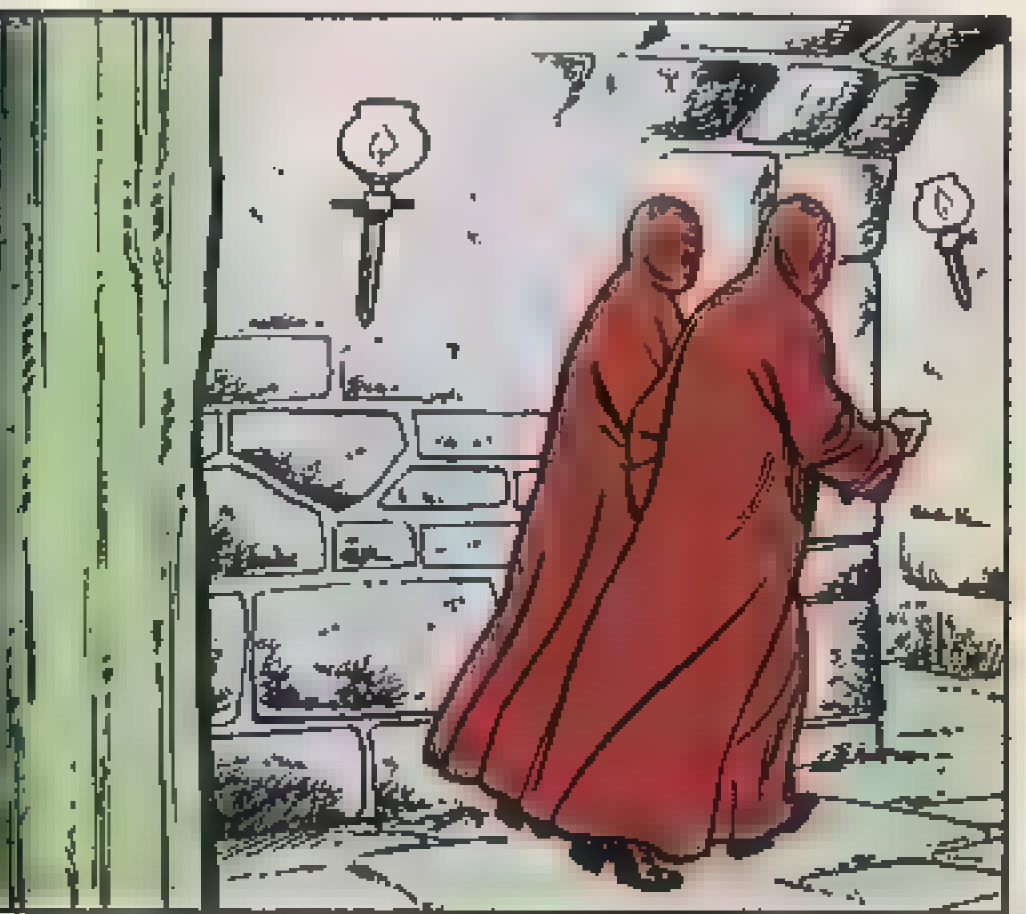

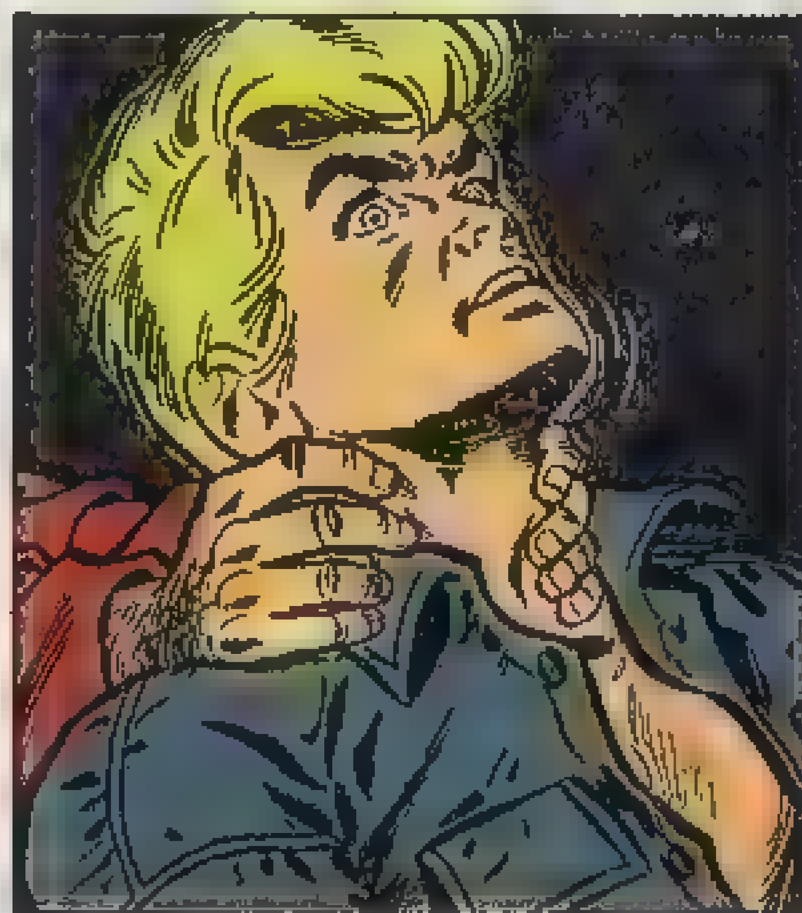
WORDT VERVOLGD

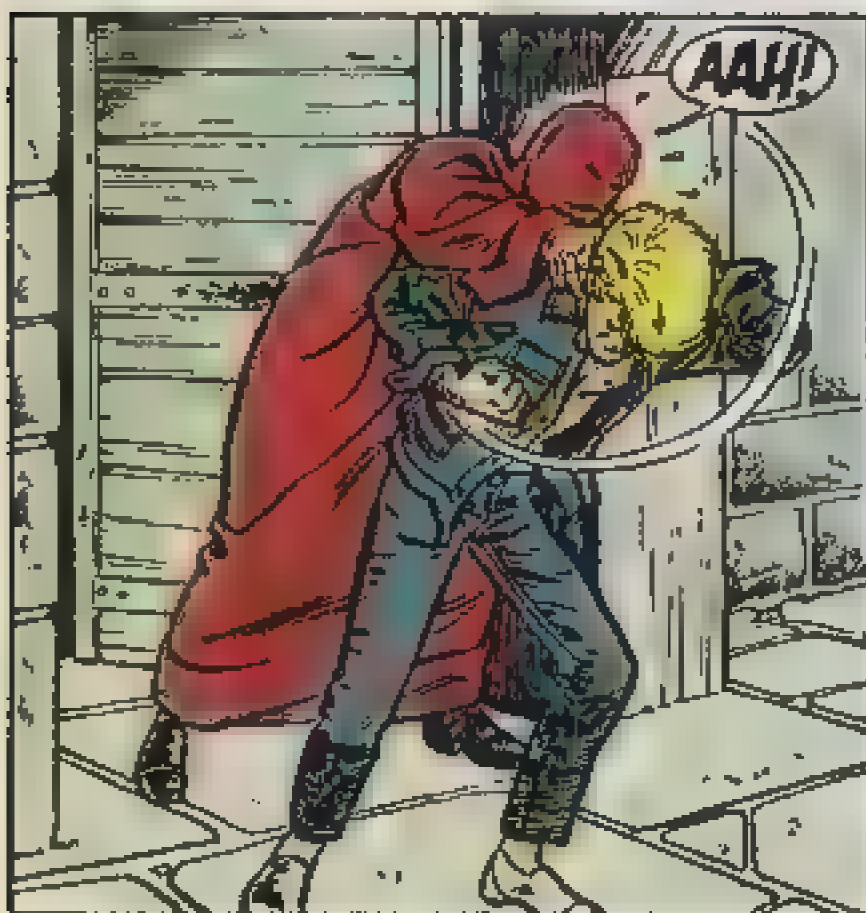
RIK RINGERS

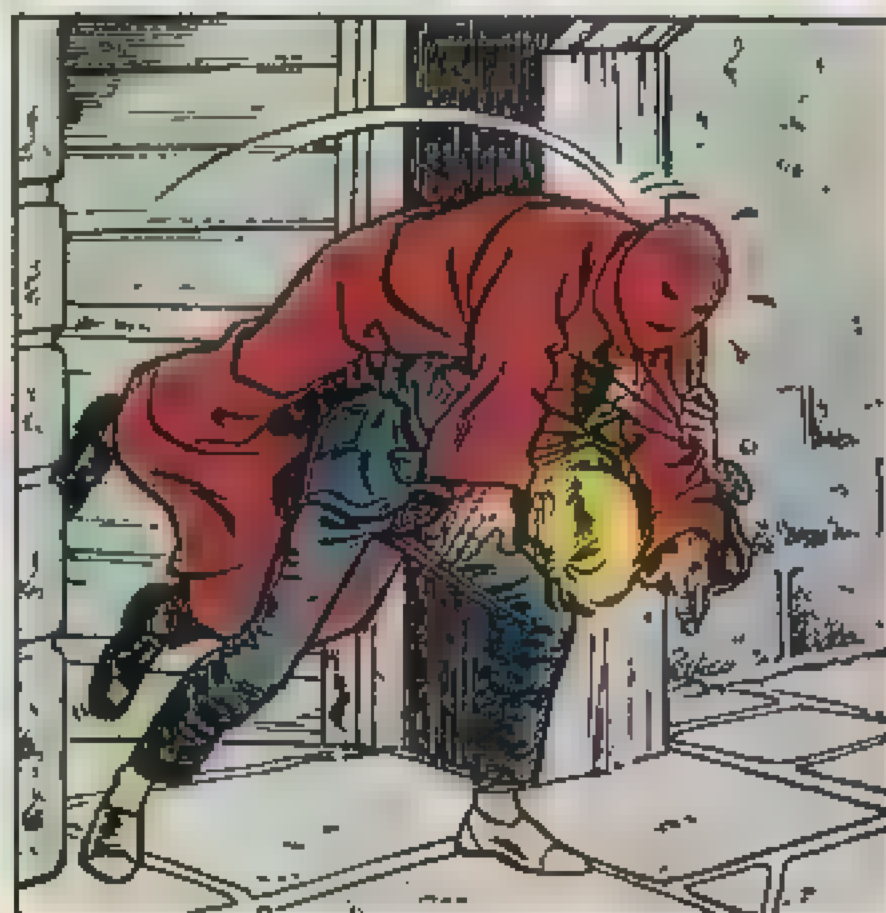
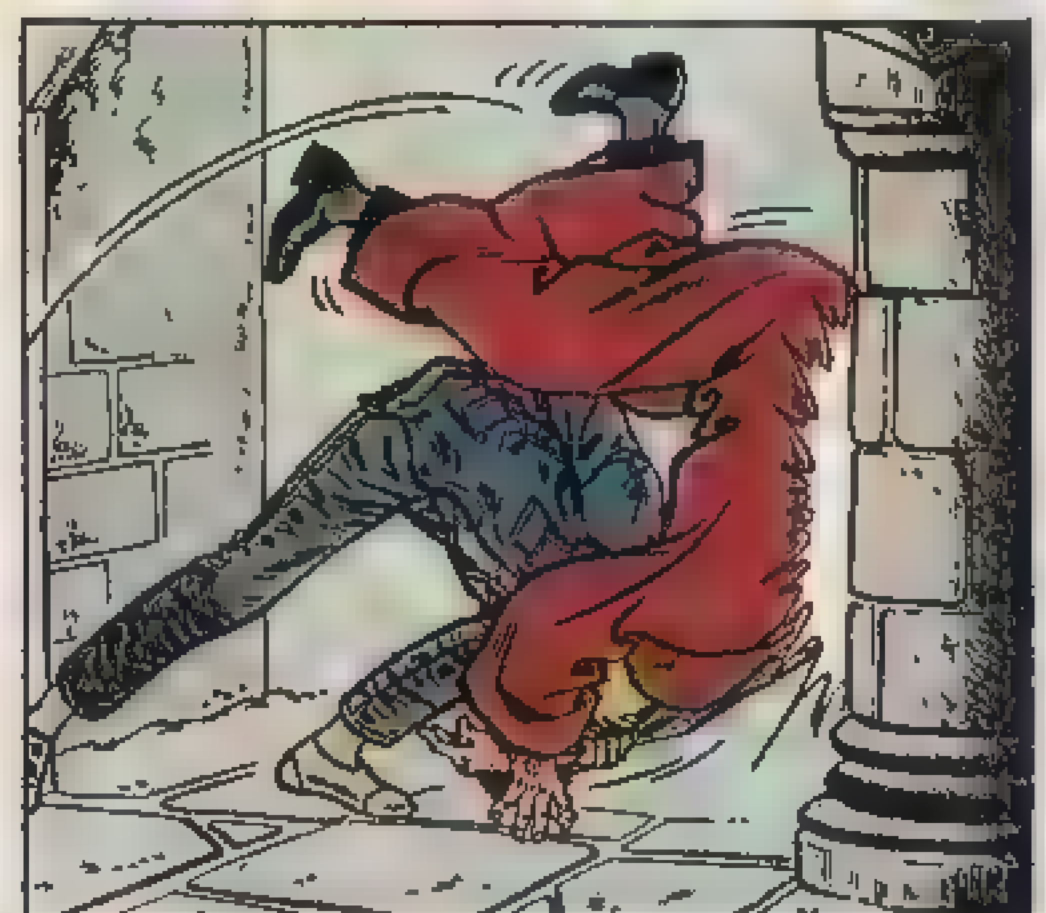
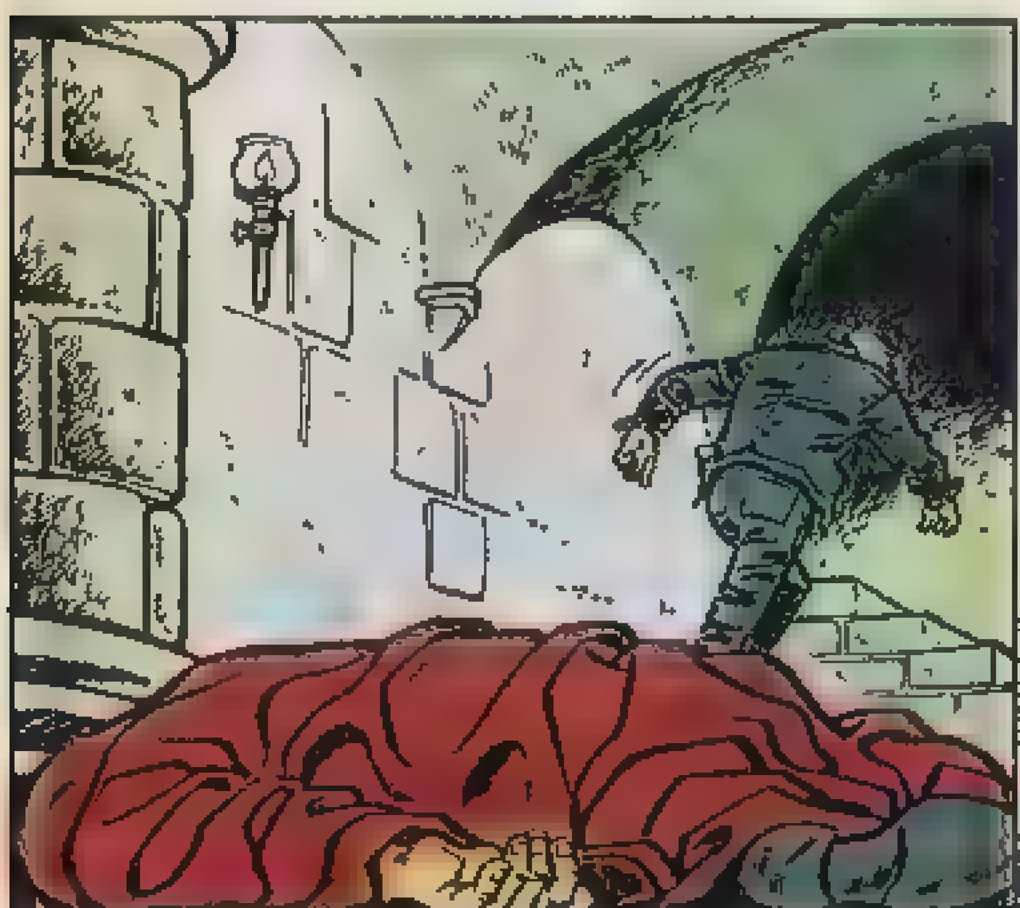
TEKENINGEN: TIBET
TEKST: DUCHATEAU
VERTALING: JAN DE ROOIJ

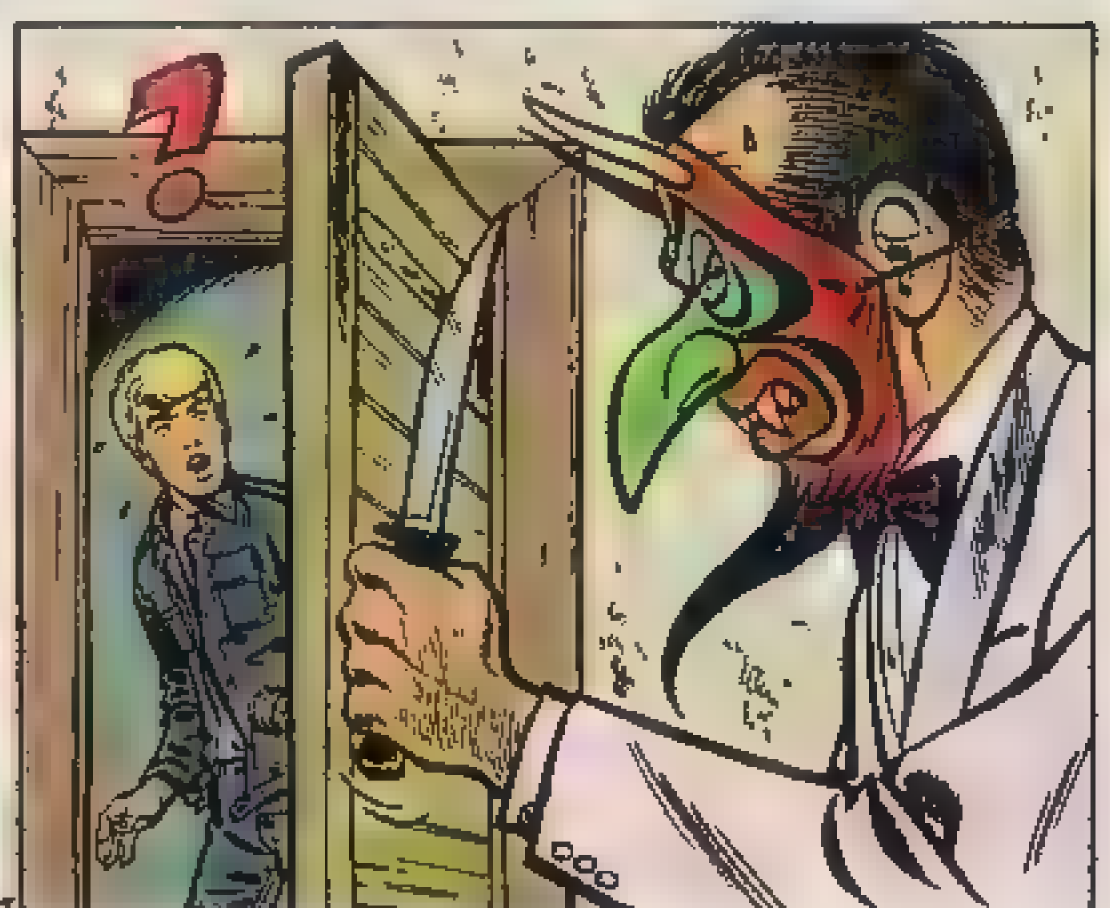

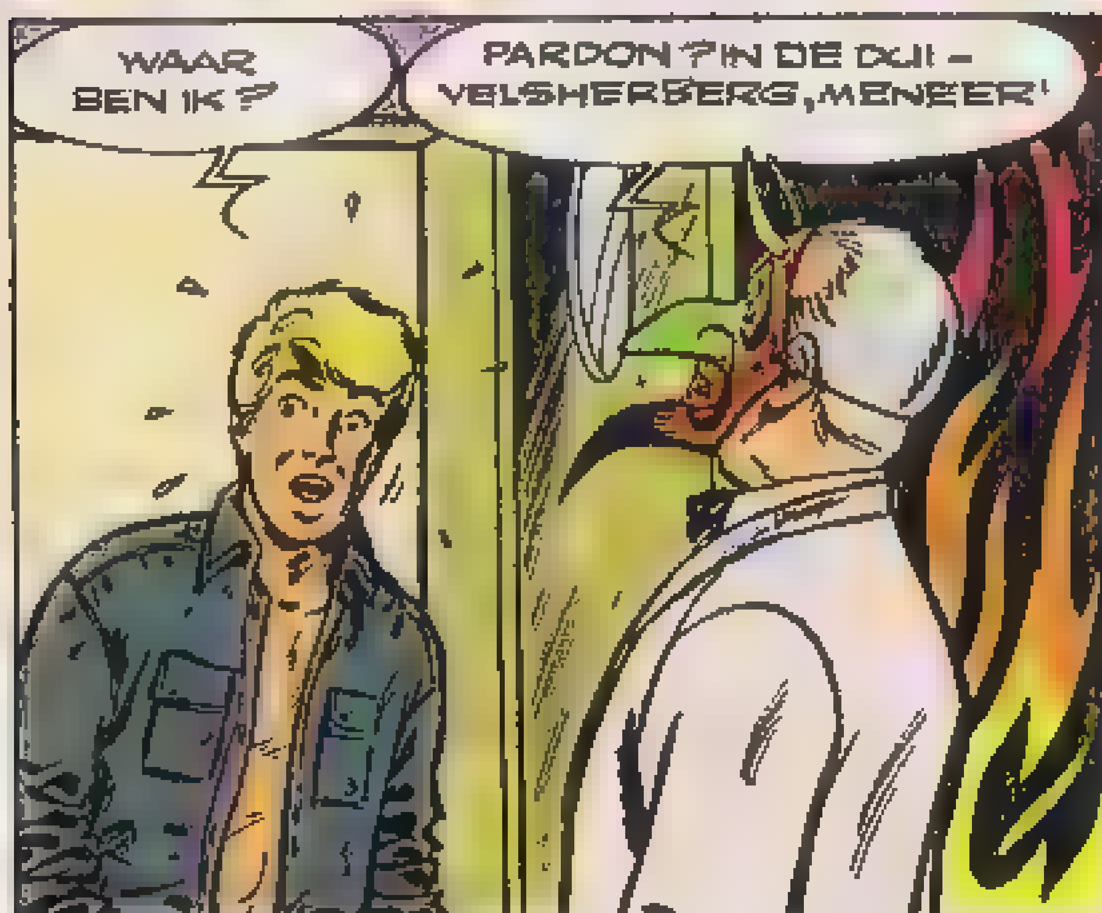
de trawanten van de duivel

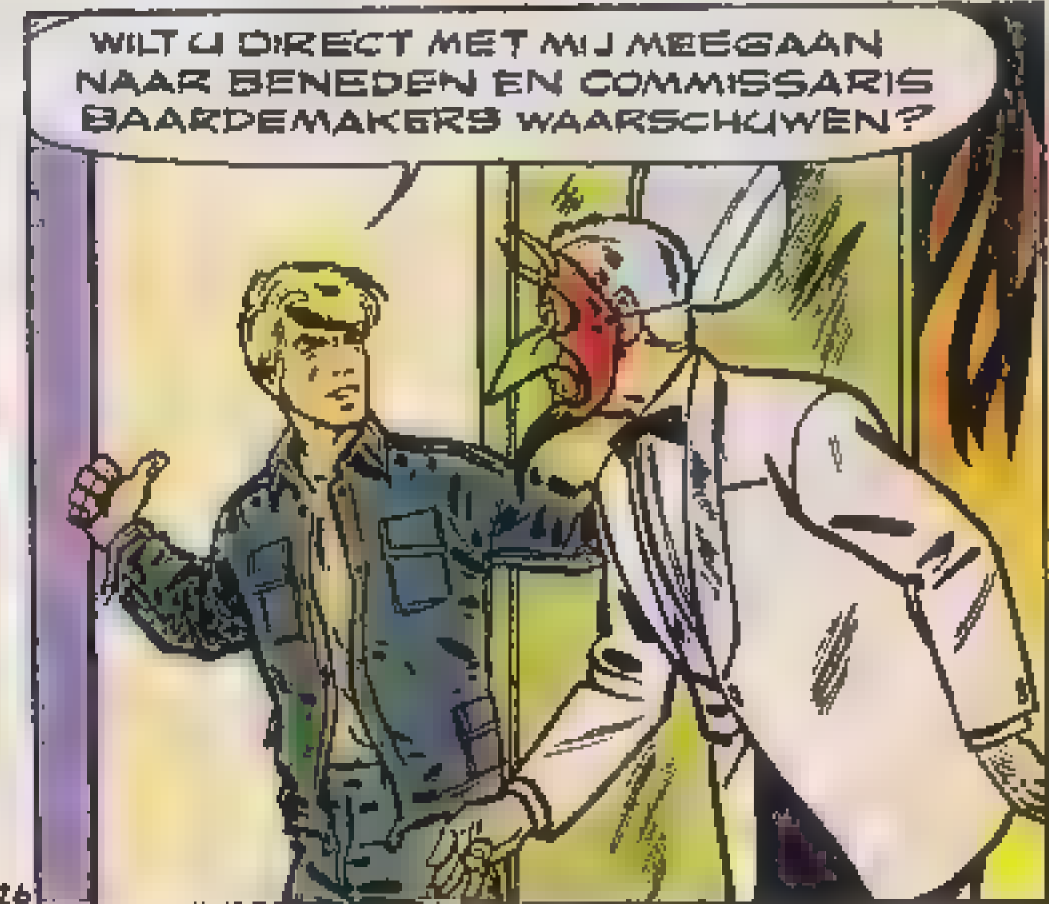

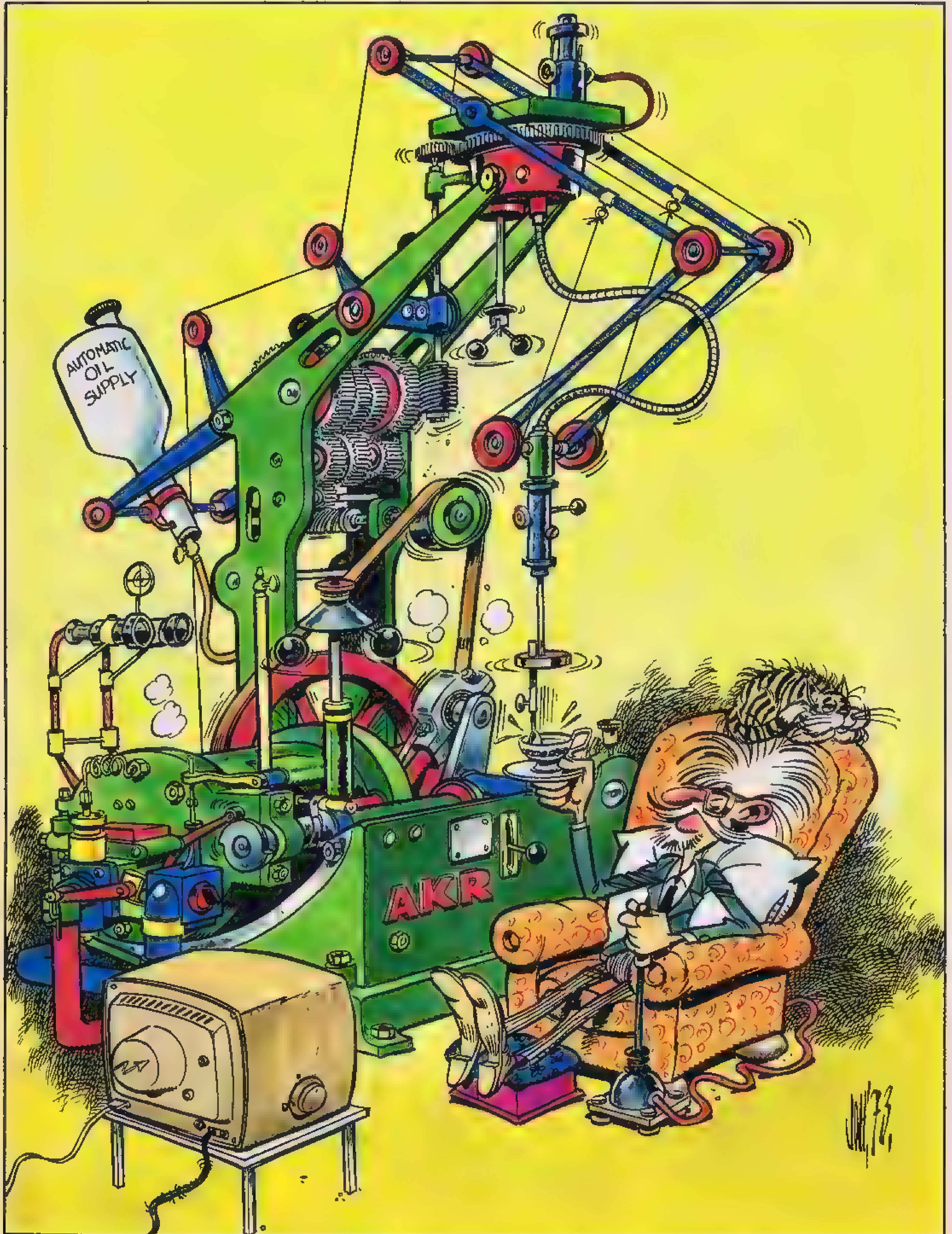

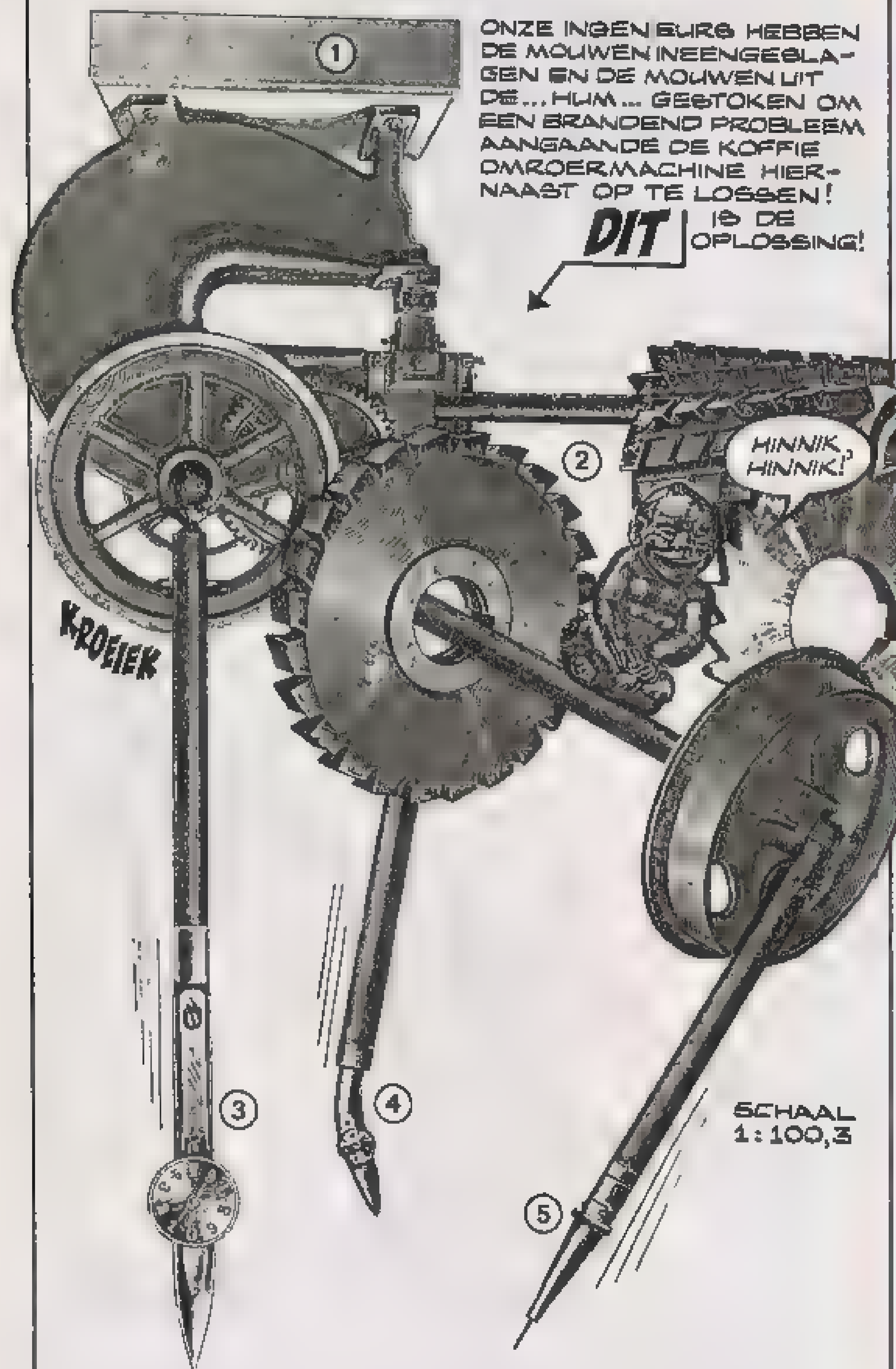
WORDT VERVOLGD

Een Machine om Koffie om te roeren

EEN GRANDIOZE STAP VOORWAARTS !!!

een machine om machines om koffie om te roeren om te roeren!

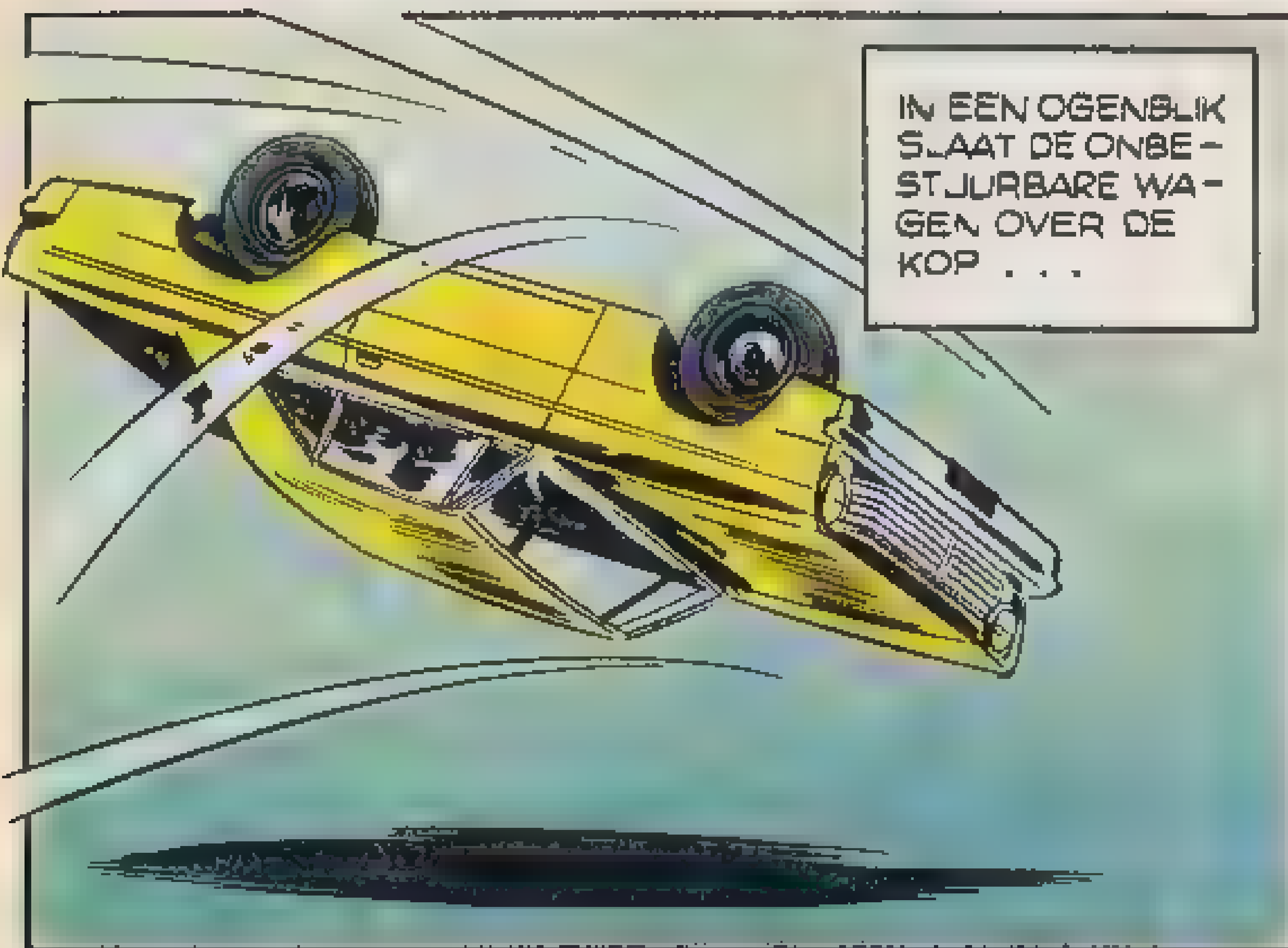

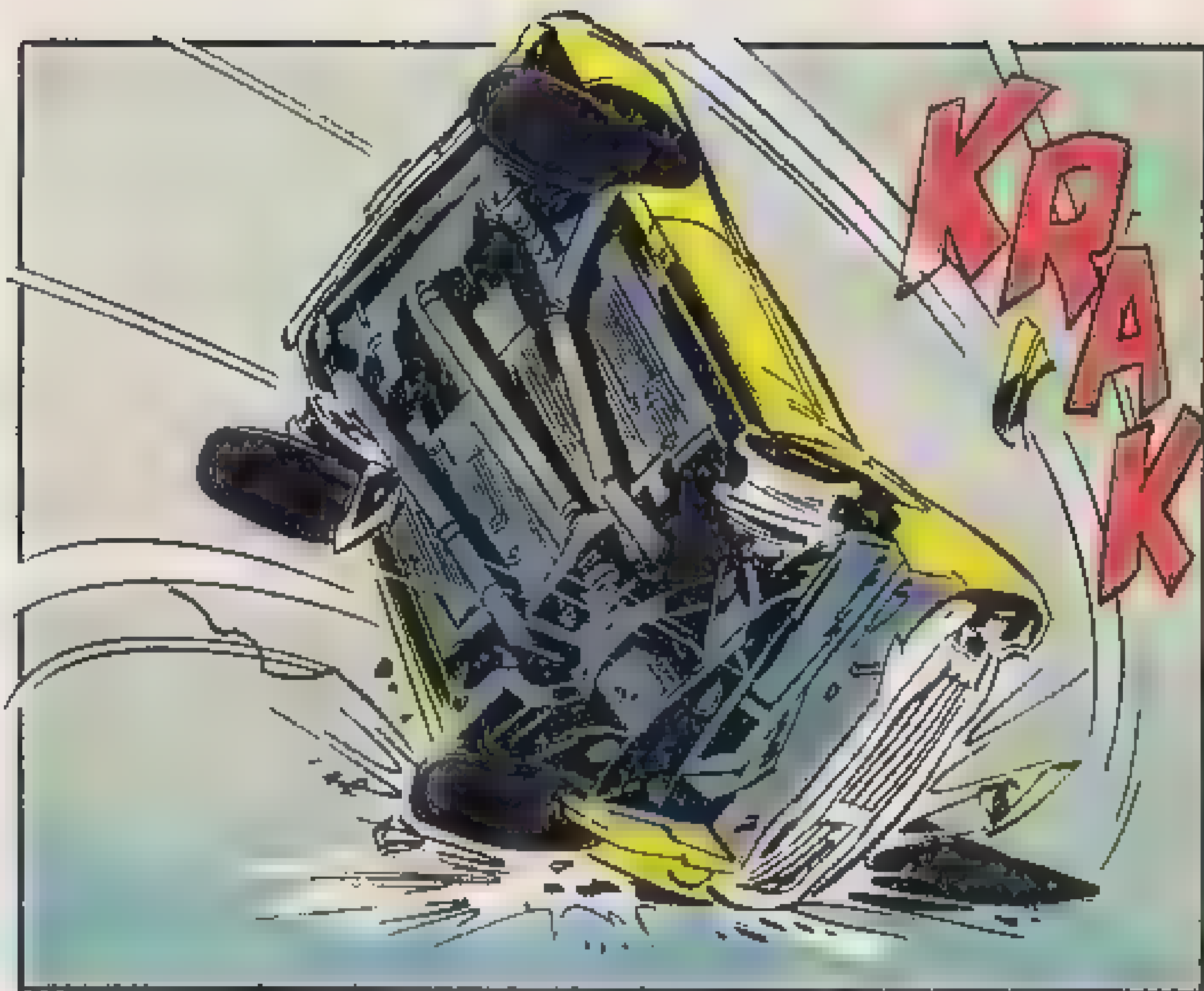
DE KOFFIE-OMROER-MACHINE ROERT KOFFIE OM. JAWEL. MAAR! *WIE ROERT DE KOFFIE OMROERMACHINE OM?* EEN NETELIGE VRAAG! BOVENSTAANDE UITVINDING IS MET VOET (1) AAN HET LUCHTRUIM BEVESTIGD. BINNENIN (2) Z TTEN ALLEMAAL RADERTJES. DAAR GAAN WE NIET NADER OP .N, DAT IS GEHEIM. DE ARMEN (3), (4) EN (5) HOUDEN DE KOFFIEOMROERMACHINE VAST EN ROEREN HEM OM. THAT'S IT!

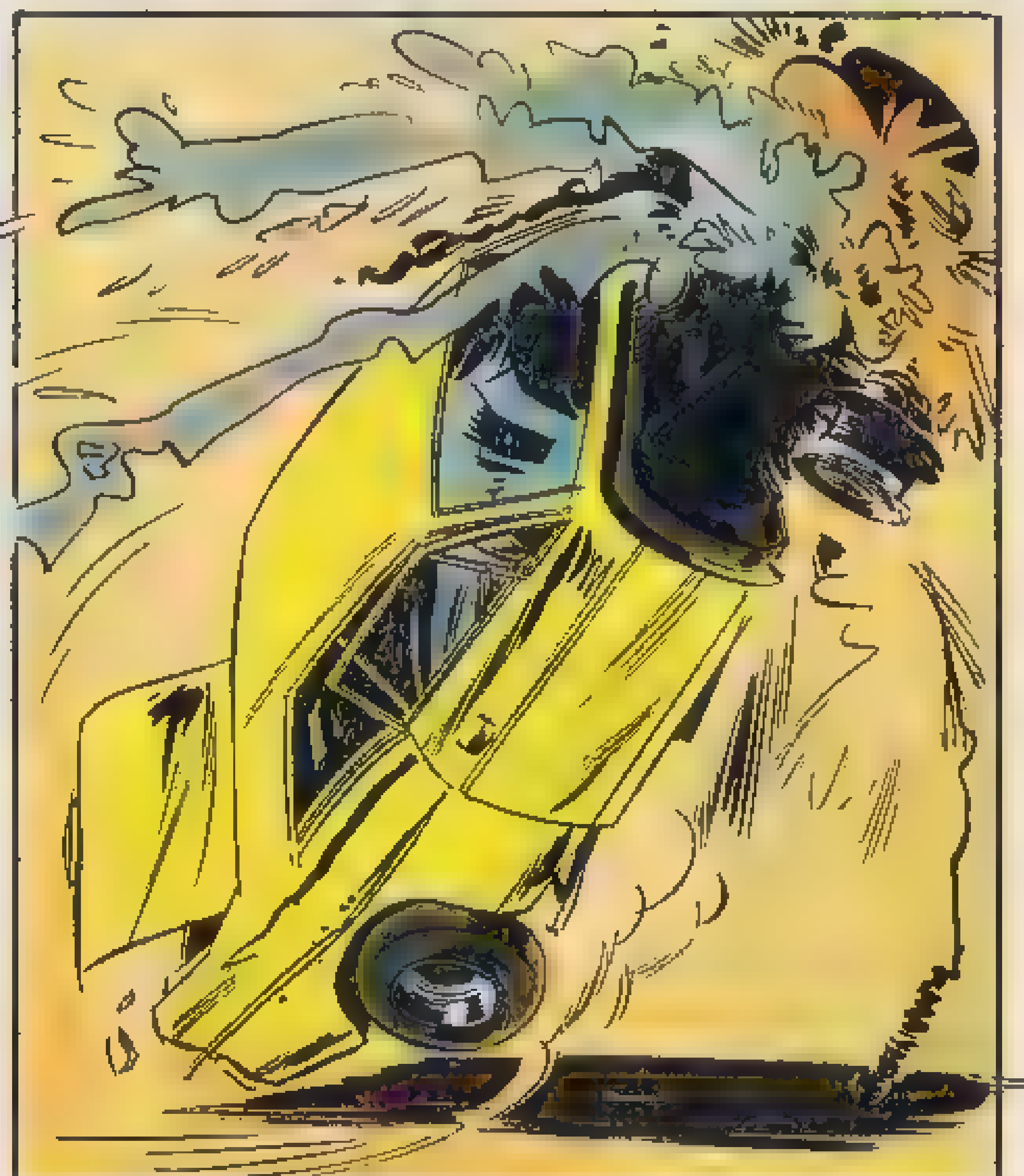

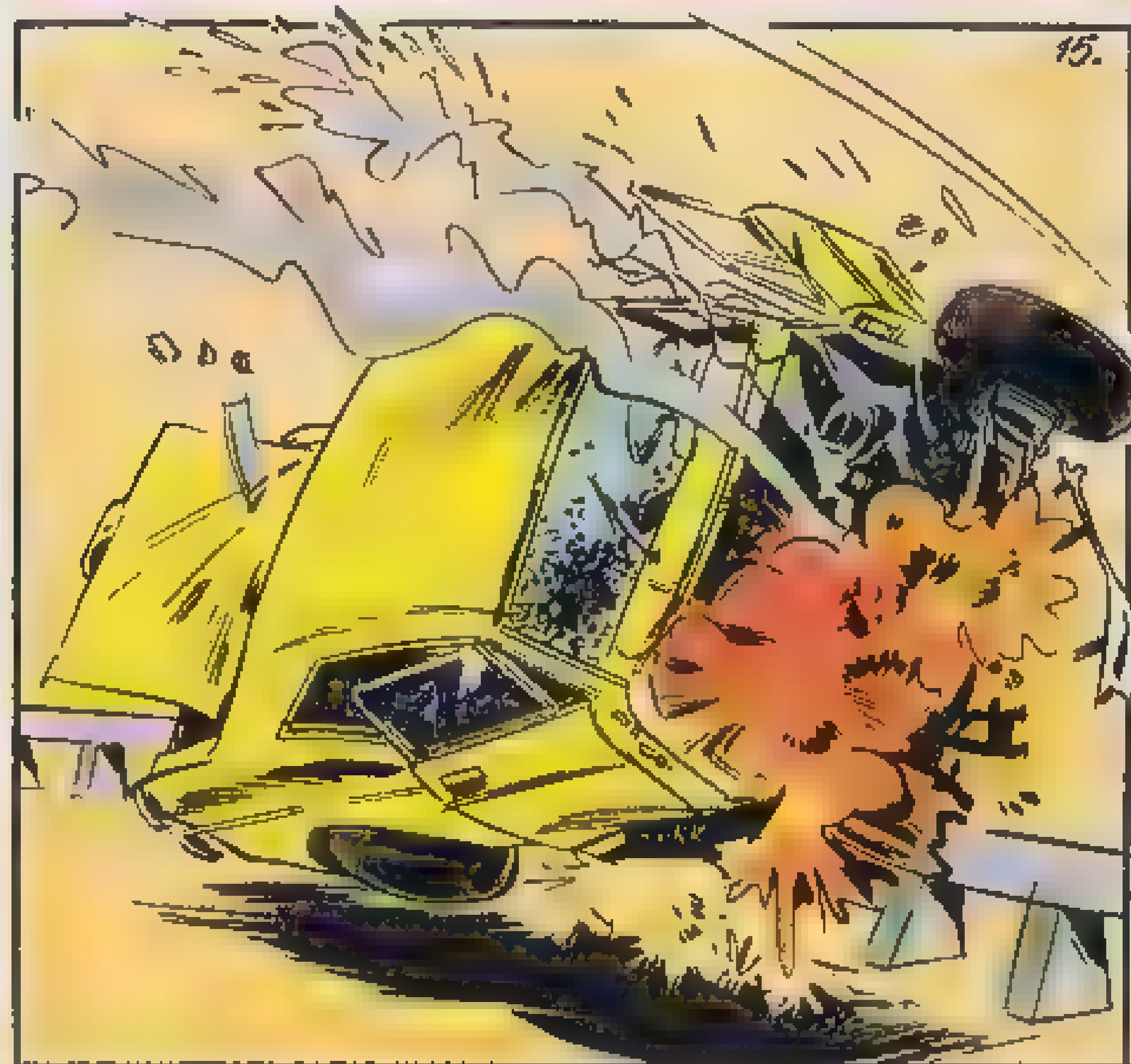
KNUT ANDERSEN

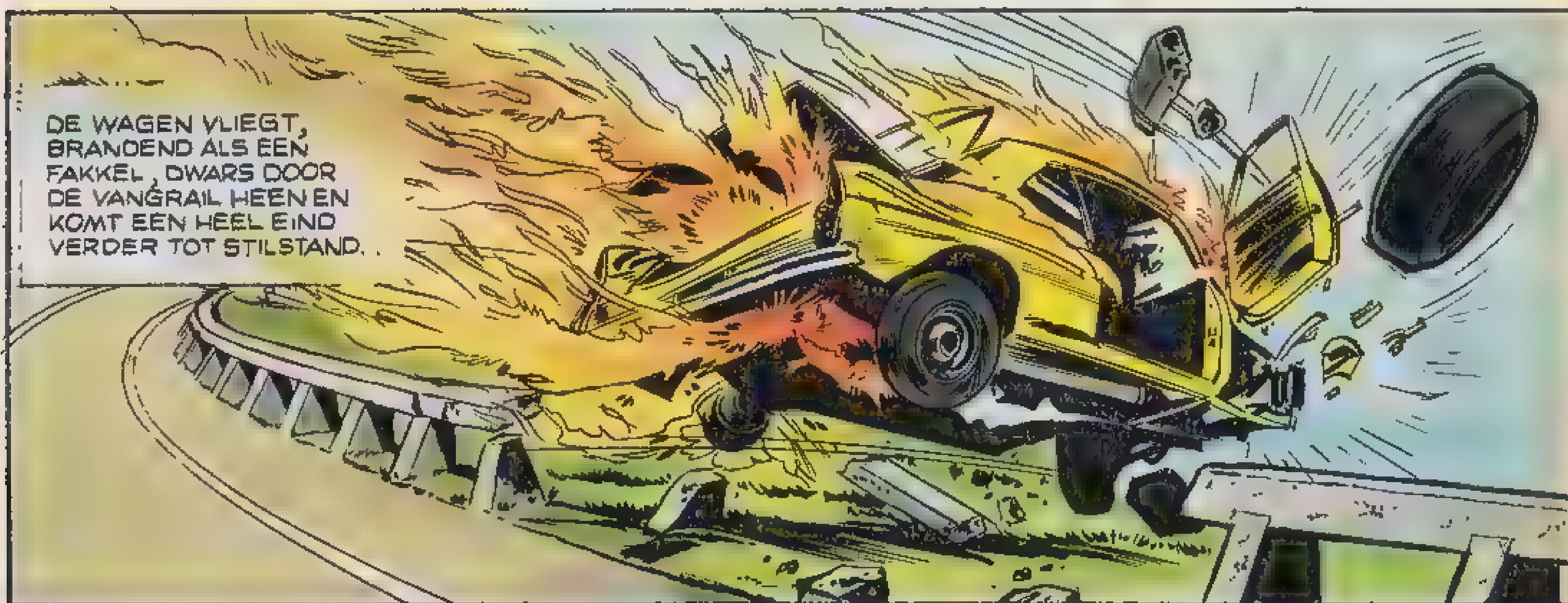

TEKENINGEN EN TEKST:
ALBERT WEINBERG
VERTALING:
ANNEMARIE BROEK

hell's angels

LOS AN

. . DE AMBULANCE OOK. . .

DIE ZAL OOK NOOIT MEER TE HARD RIJDEN. . .

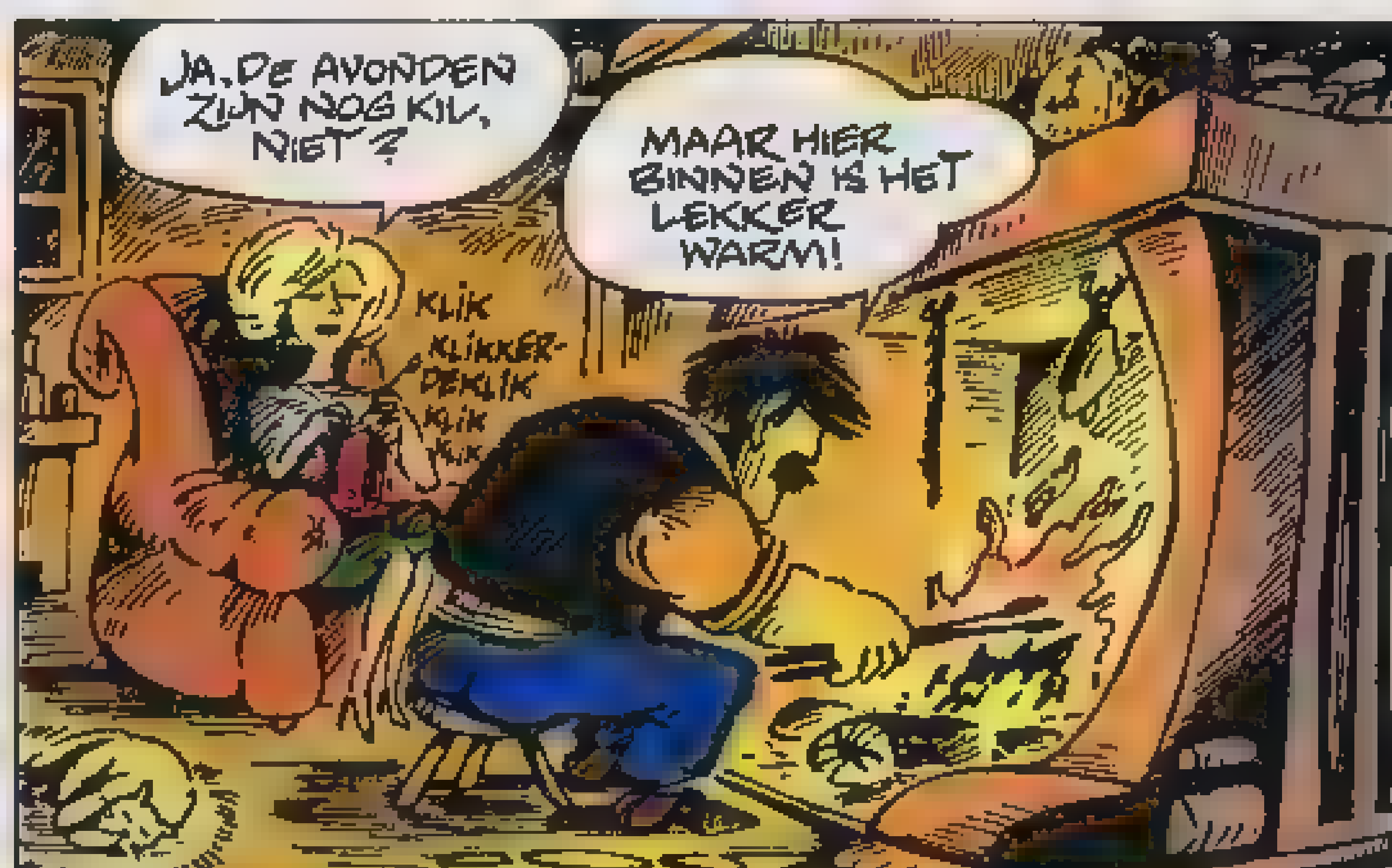
16

WORDT VERVOLGD

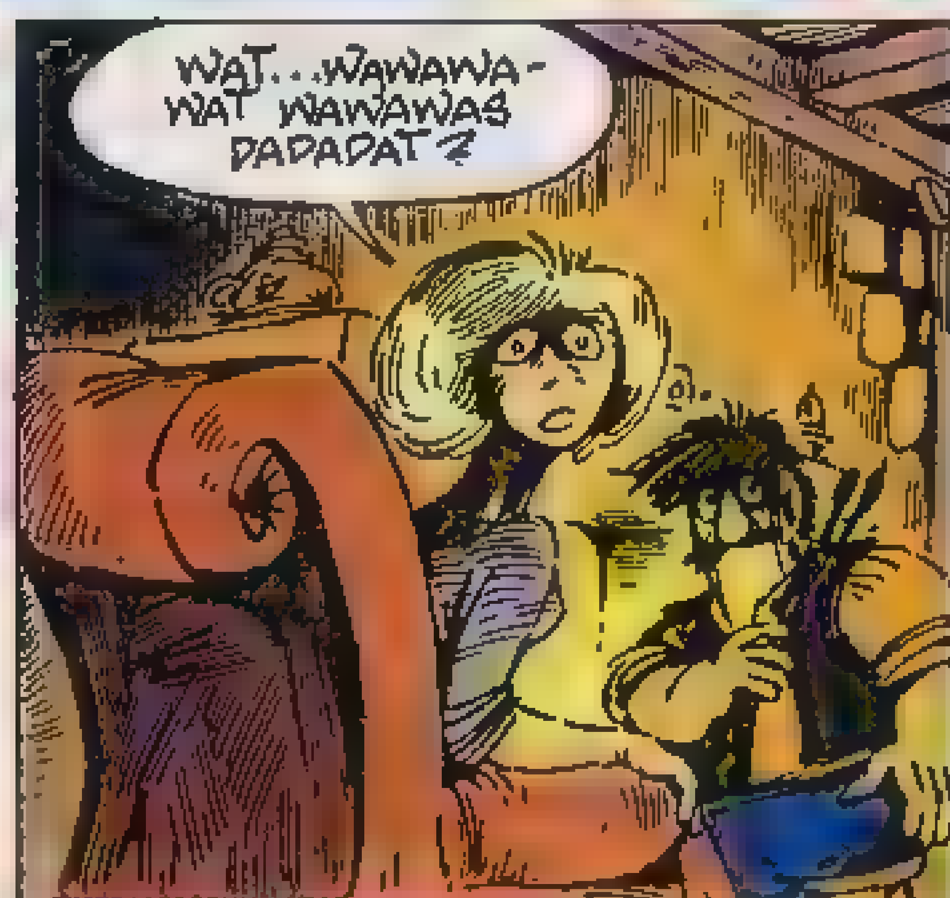
PHILÉMON

DOOR
FRED
VERTALING:
JAN VAN ERP

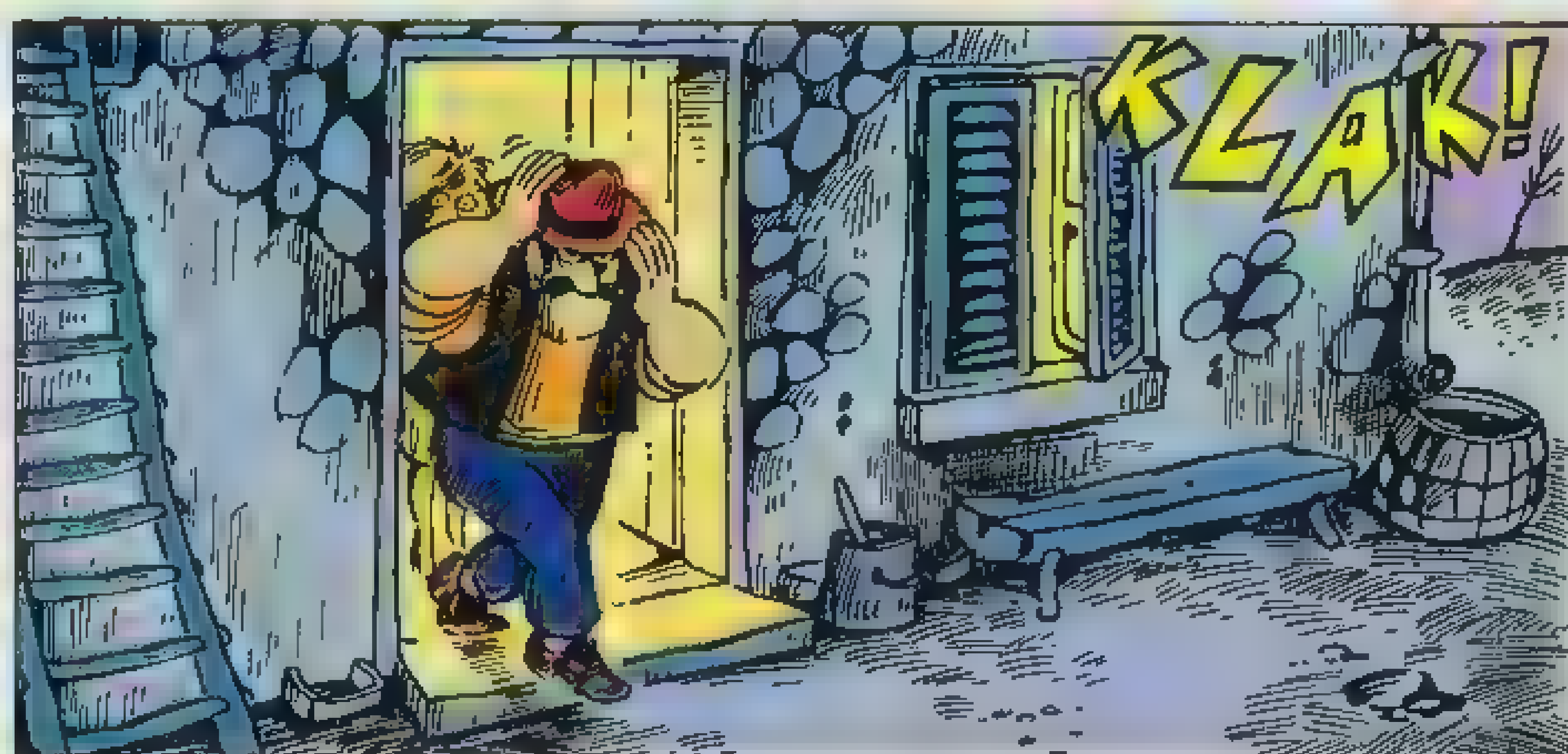

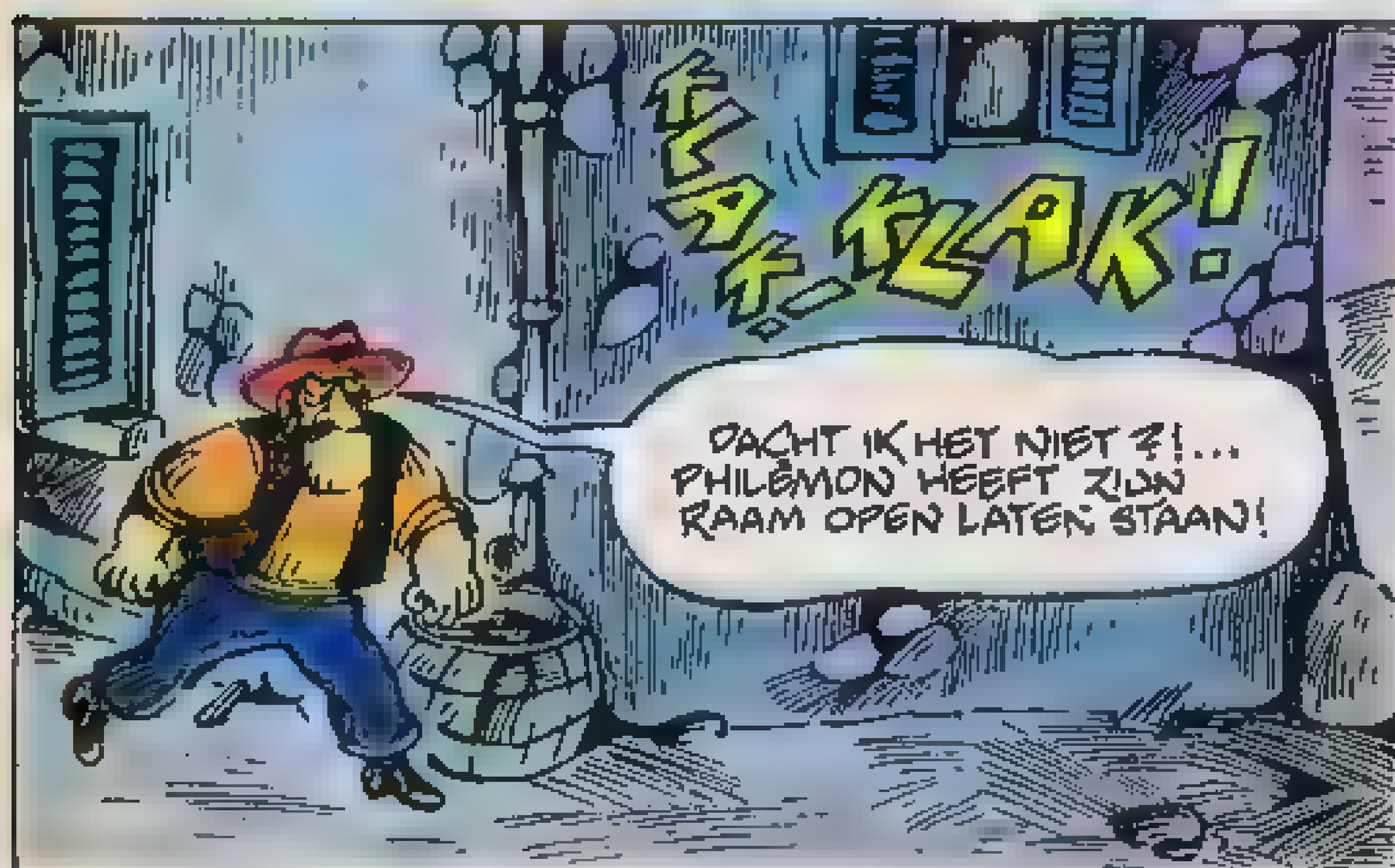

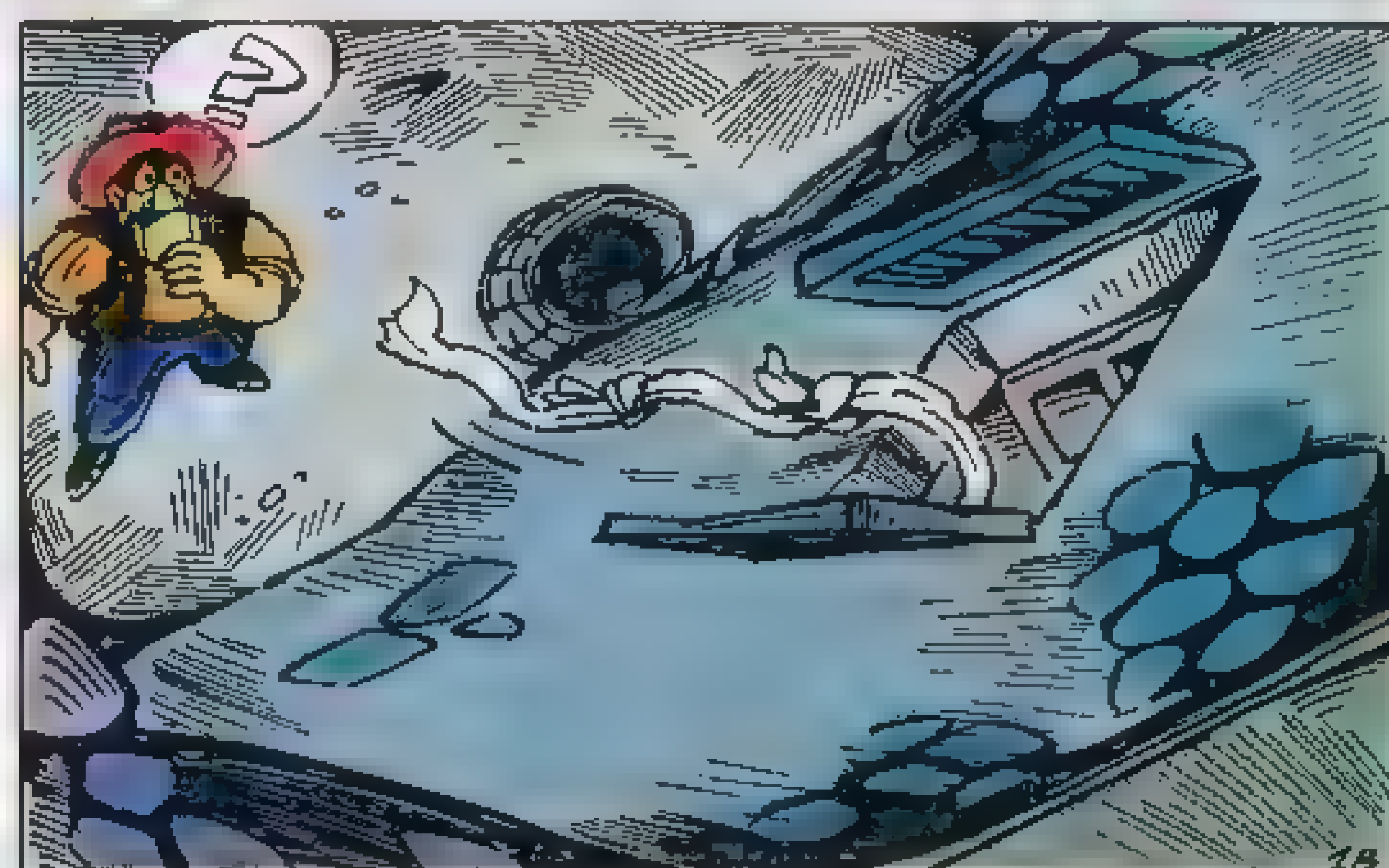

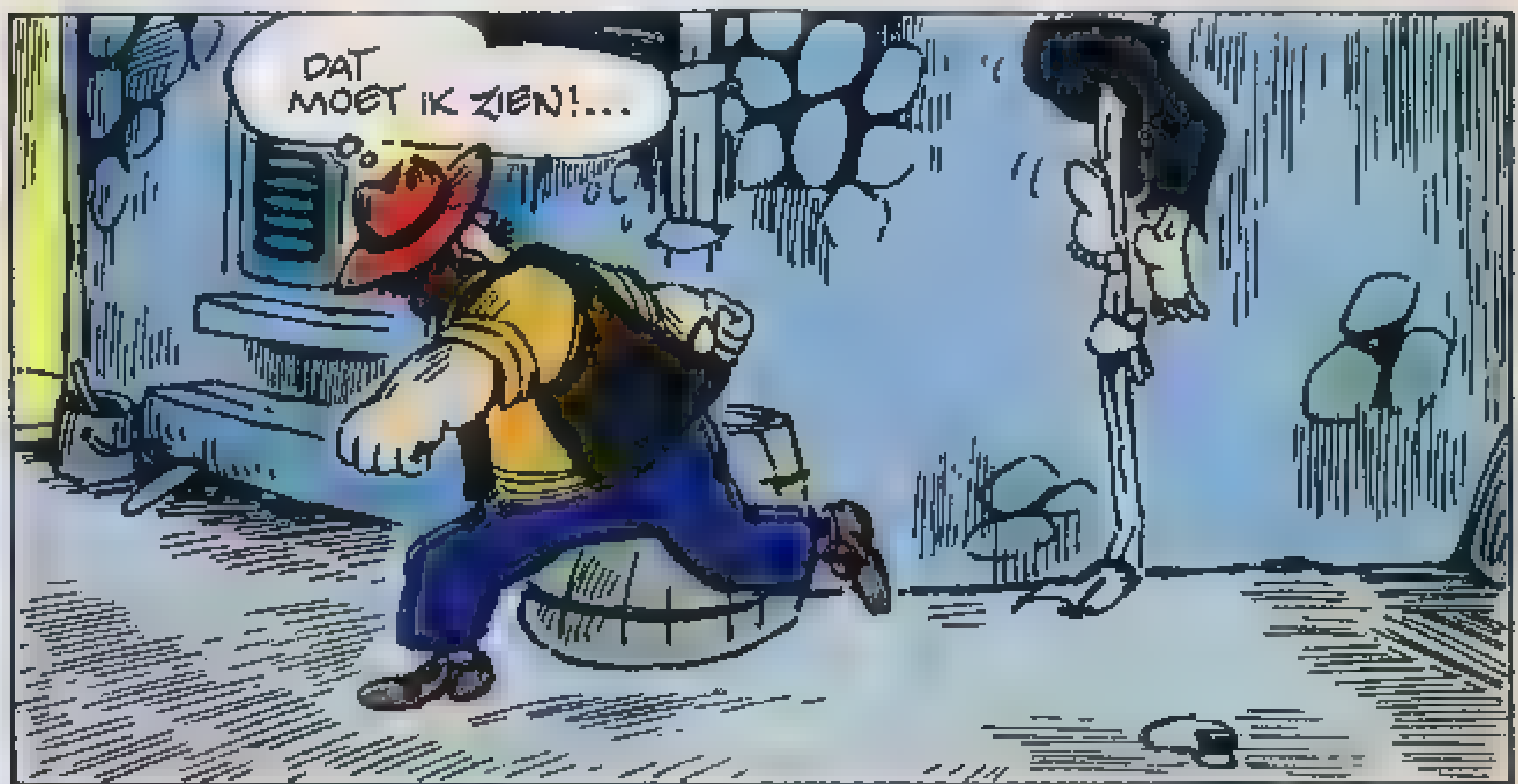

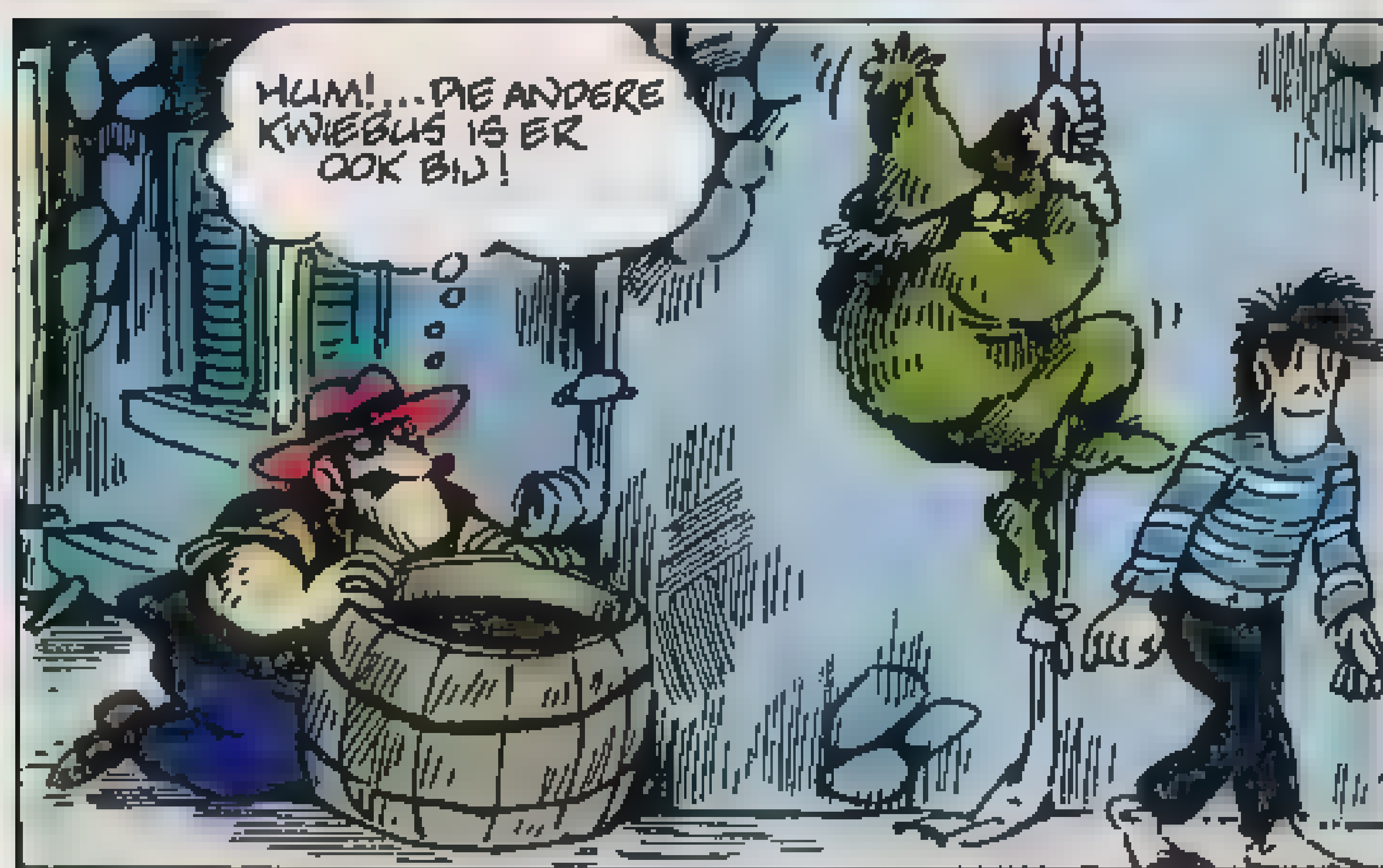

wie verre reizen doet...

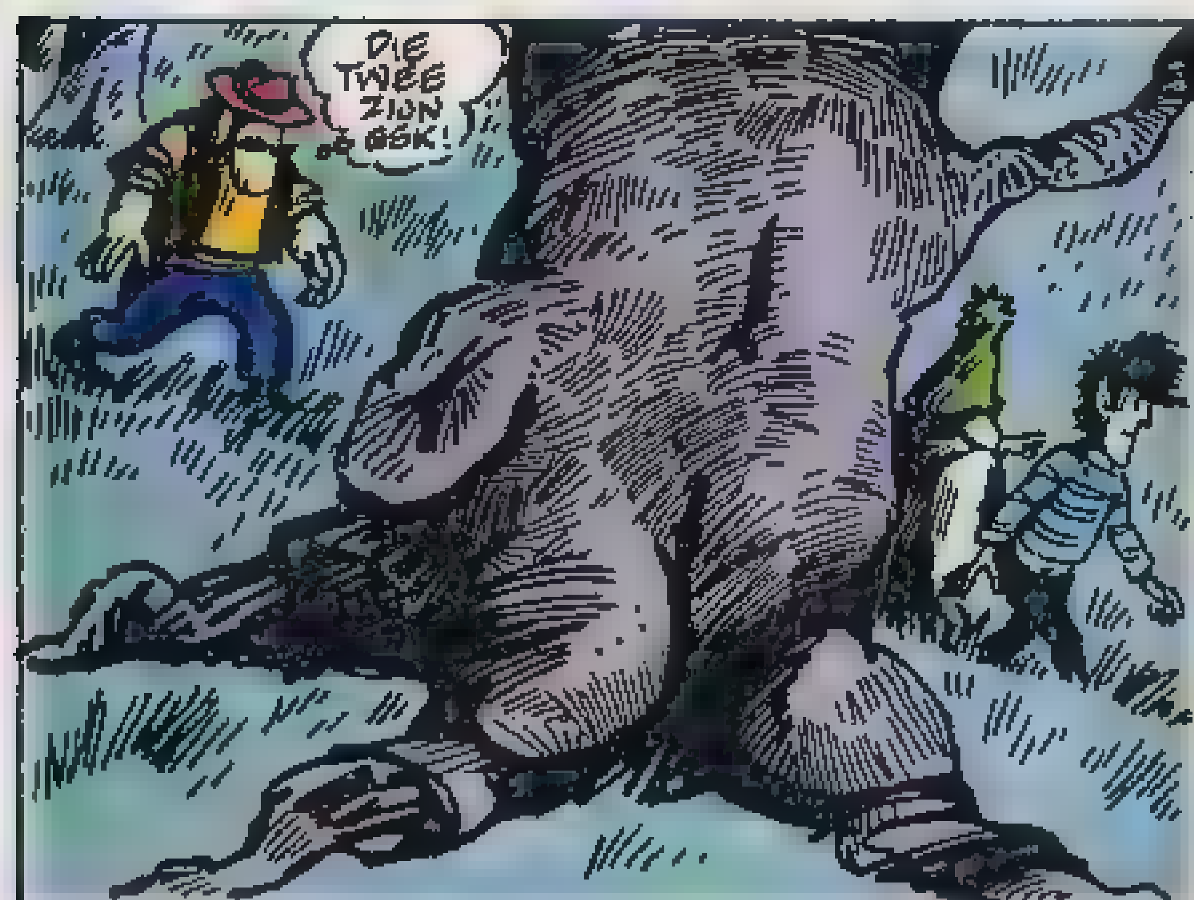

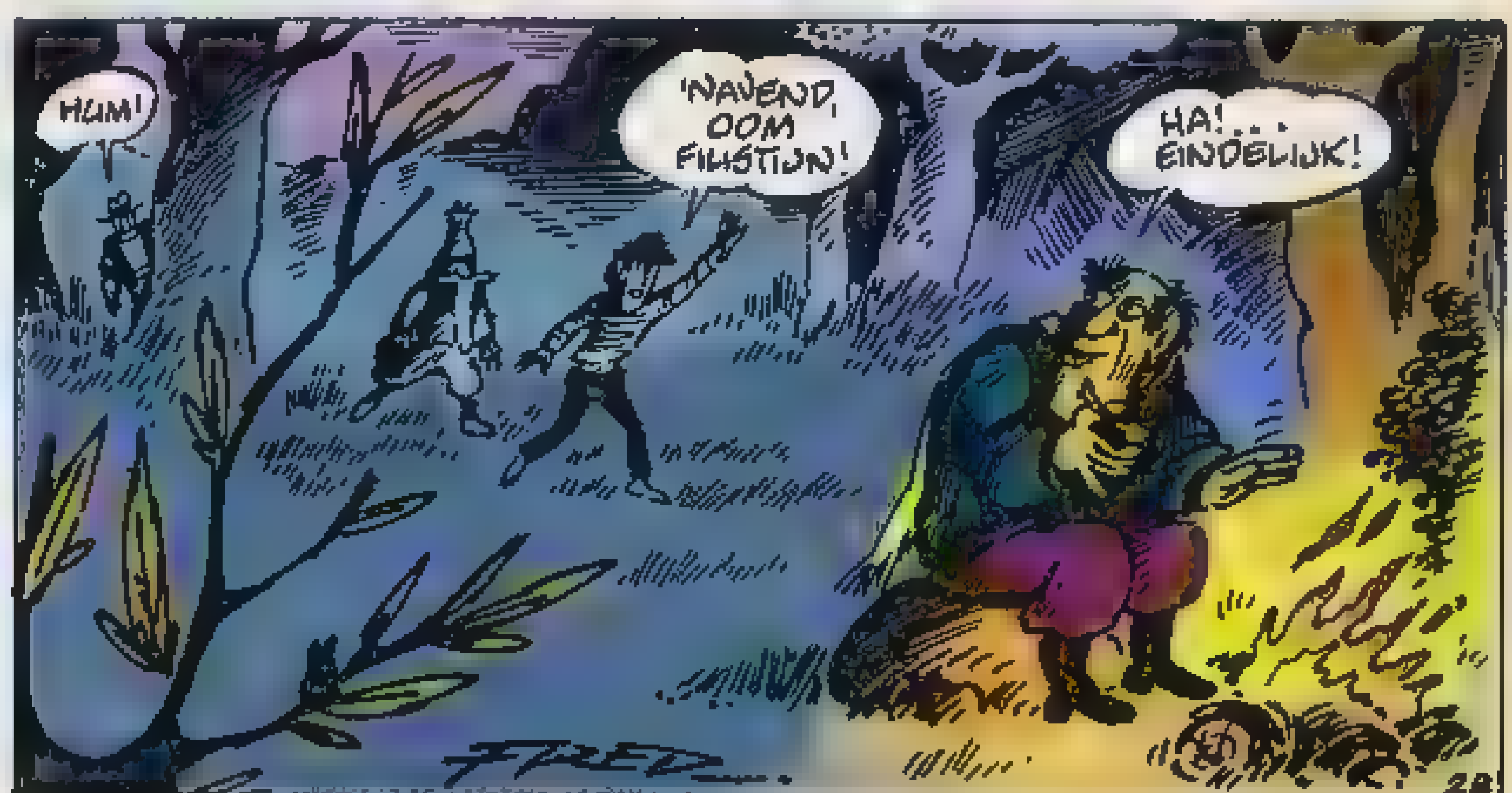

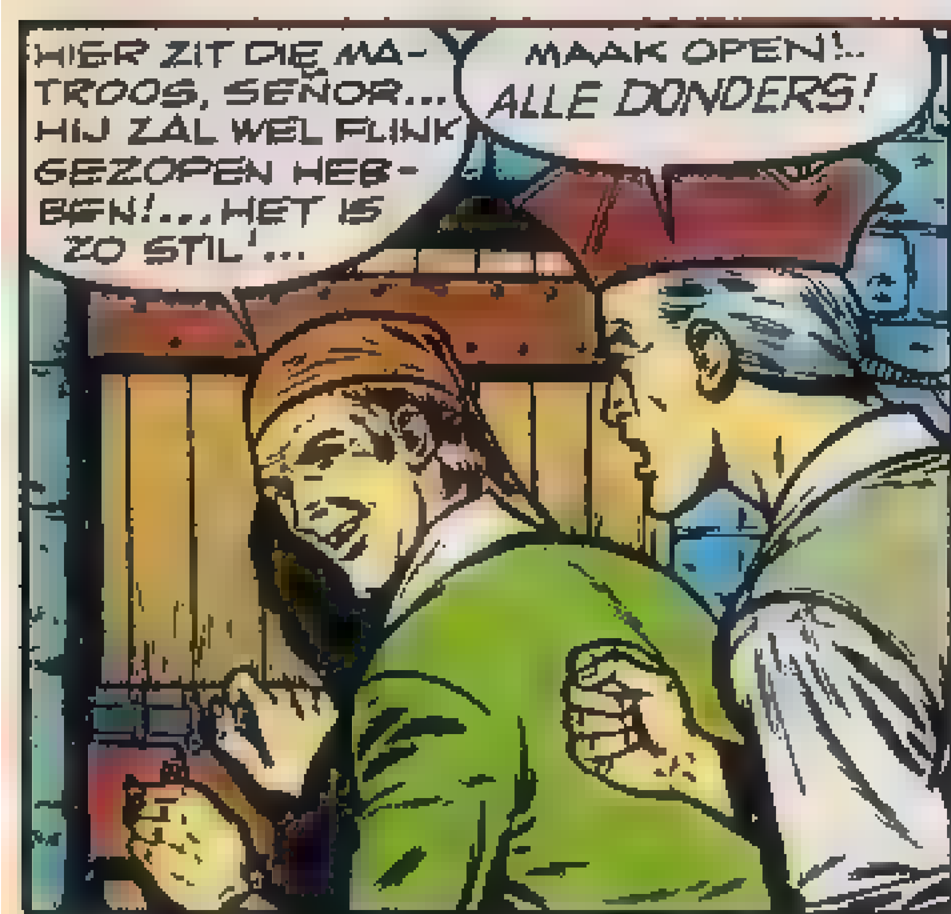

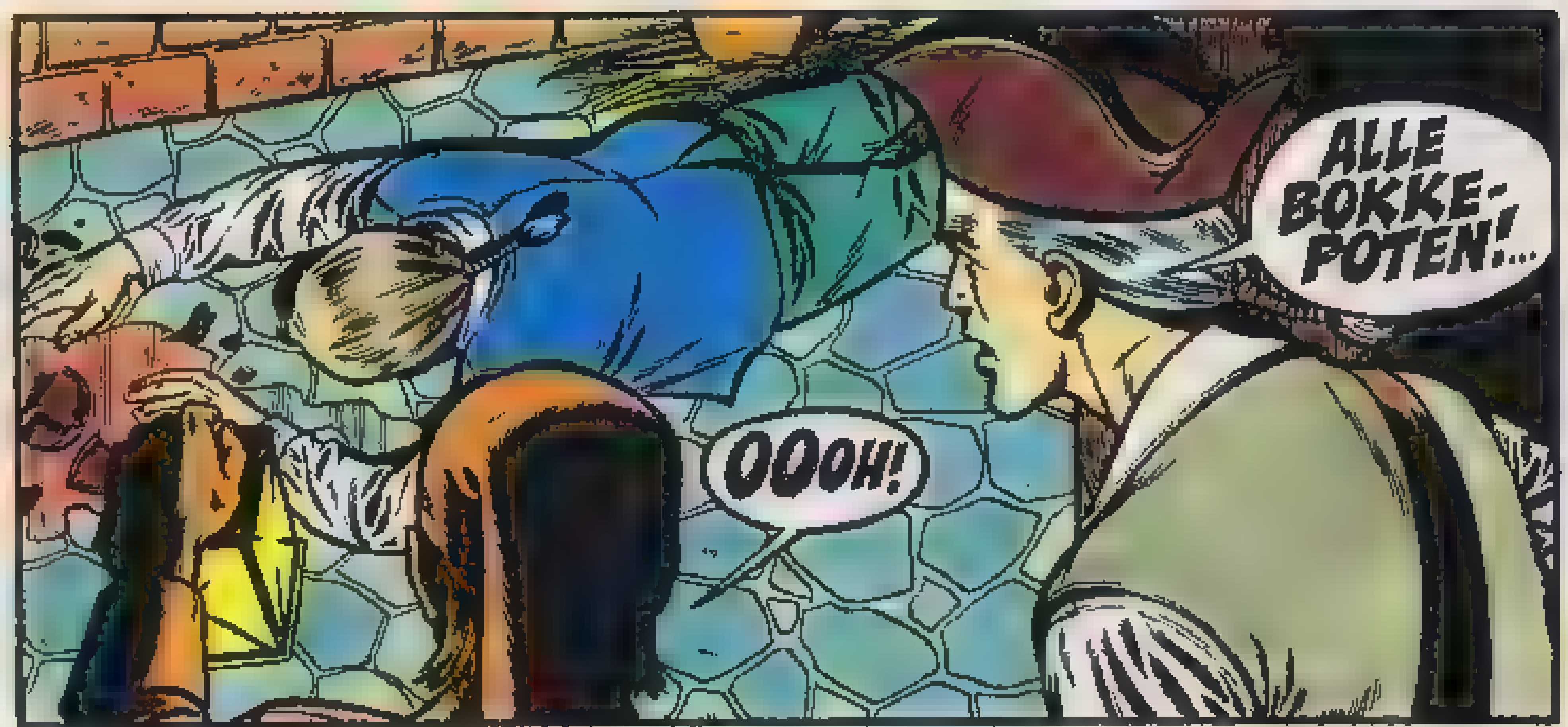

WORDT VERVOLGD

Roodbaard

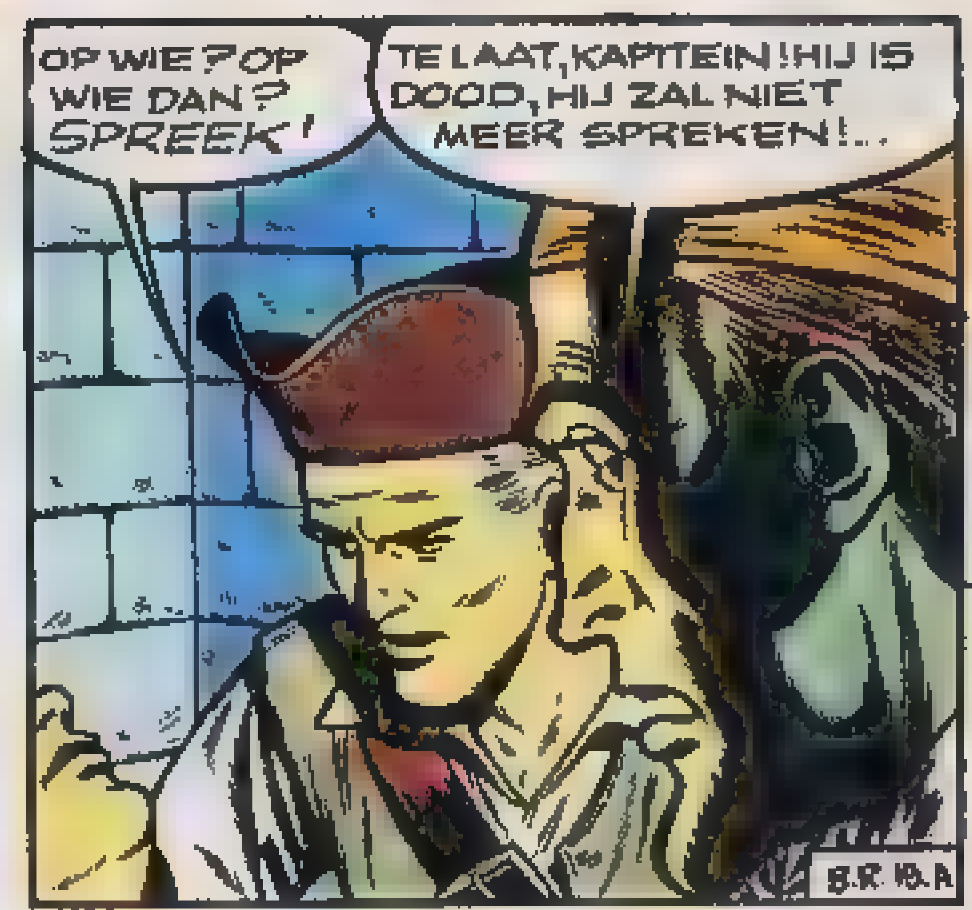
TEKENINGEN: HUBINON
TEKST: CHARLIER
VERTALING: JAN DE ROOIJ

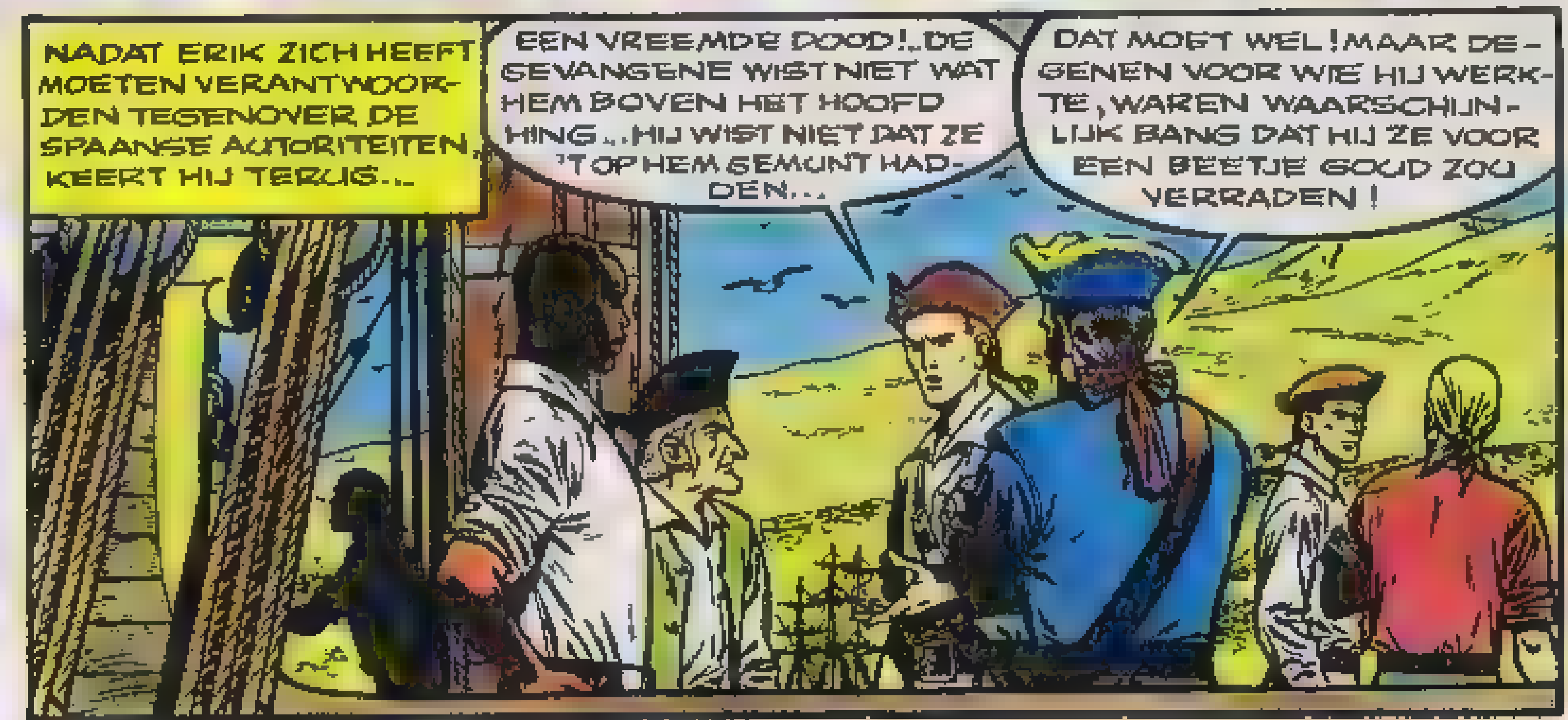

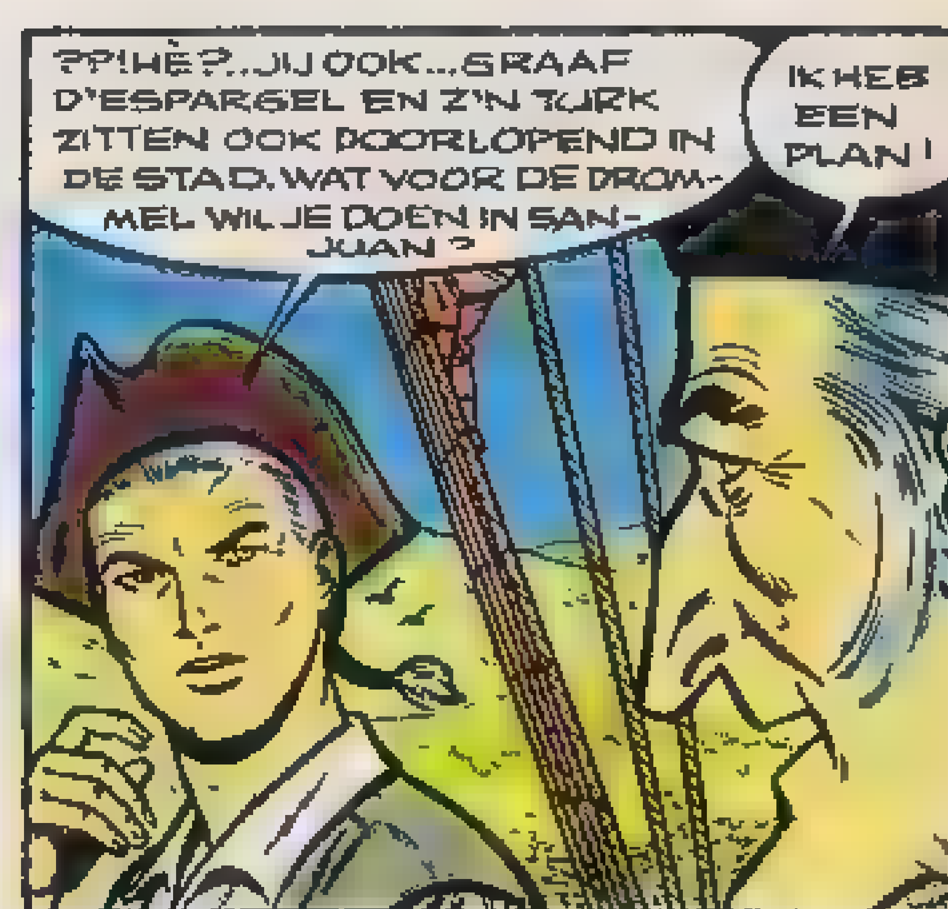

bevrijding van fort~de~france

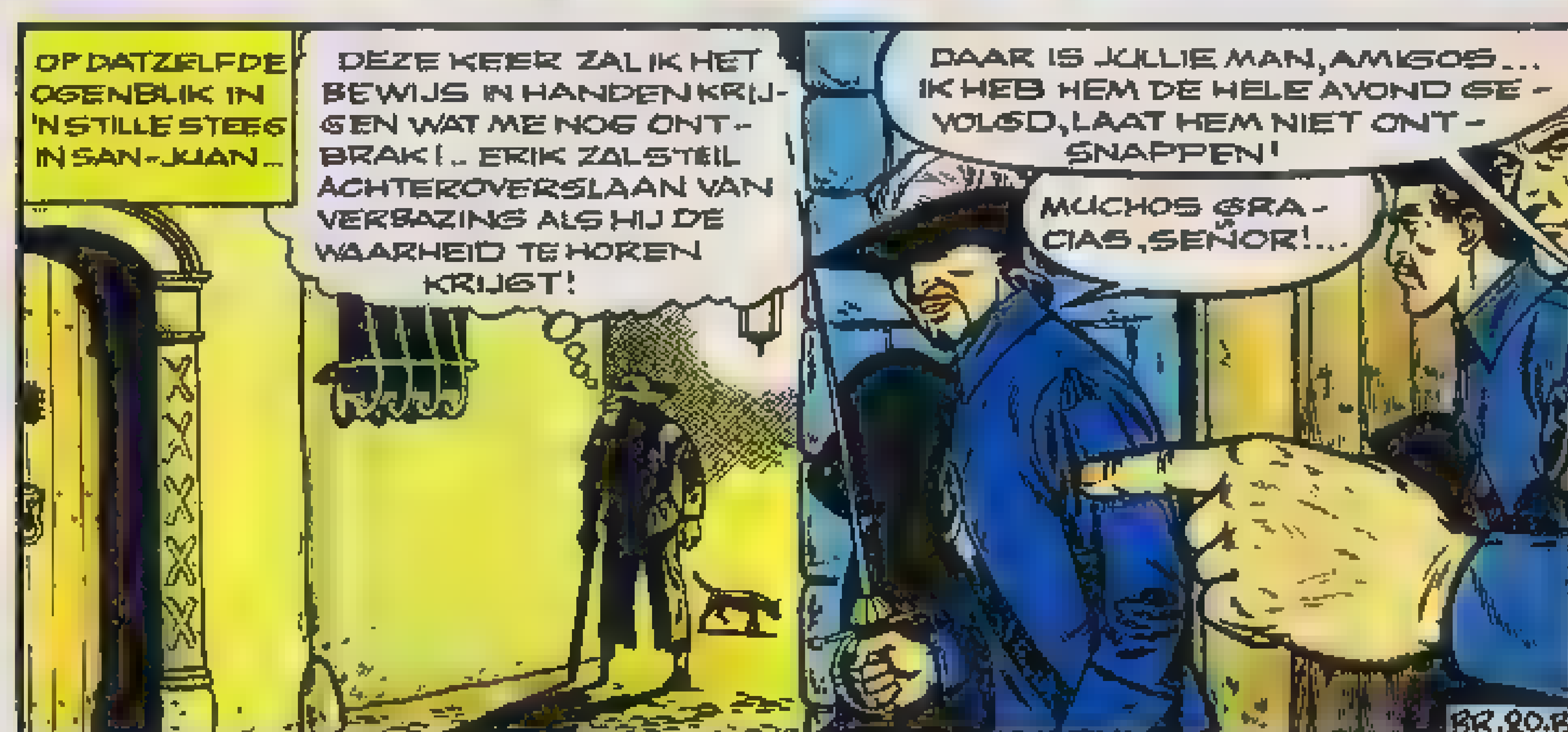

WORDT VERVOLGD

Baron van Tast tot Zeveren

TEKENINGEN: JAN VAN HAASTEREN
TEKST: FRITS VAN DER HEIDE
KLEUR: HILBERT BOLLAND

RESTAURANT
EEN SPIEGELEI, GRAAG. ENKEL GEBAKKEN
ZIT ER IETS ZWARTS OP MIJN NEUS?
AUTOMATENVOEDSEL...BRR.. MAAR HONGER MAAKT RAUWE BONEN ZOET..EVEN EEN GULDEN WISSELEN IN 4 KWARTJES.
LUCKY STREEK SIGARETS
LEKKER DICHT!
REIS PER TREIN
PAPIER

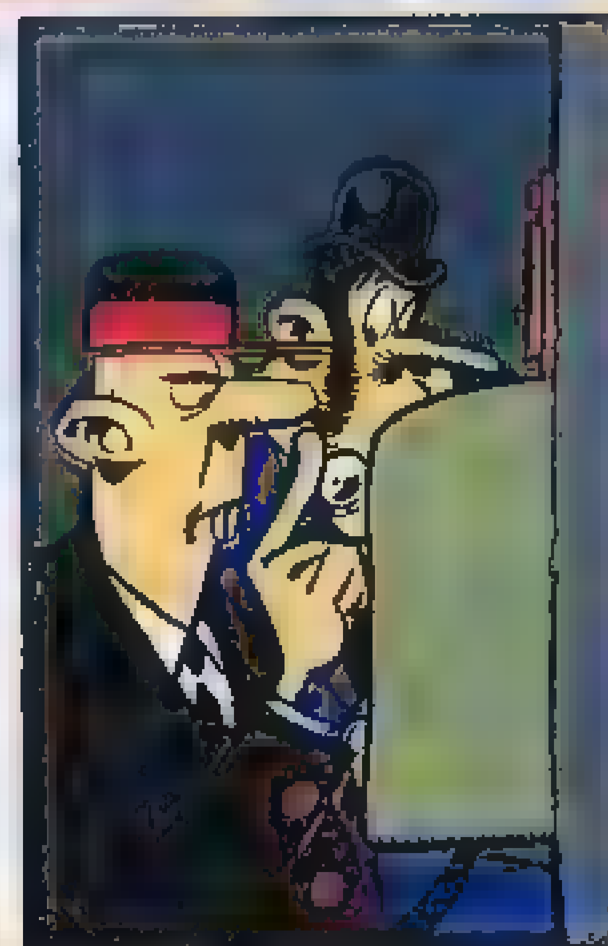

automaten in opstand

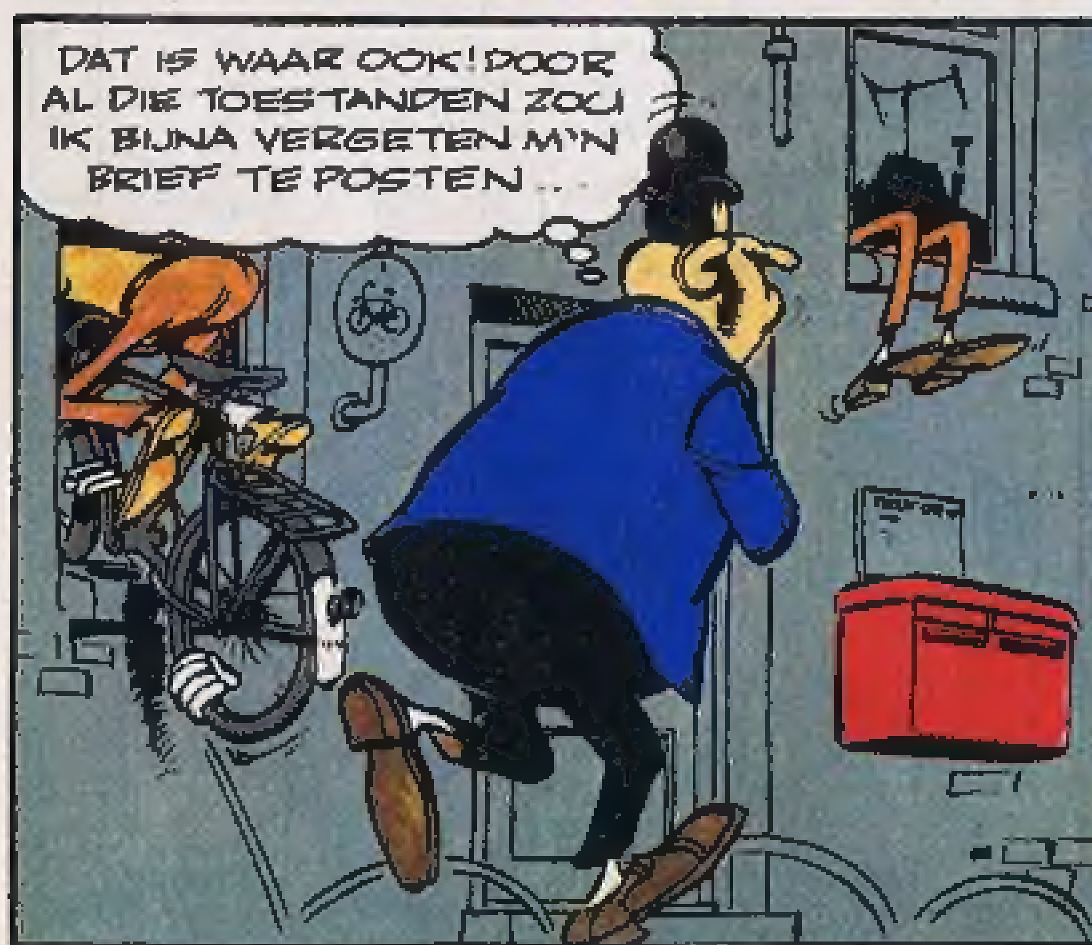

Baron van Tast tot Zeveren

automaten in opstand

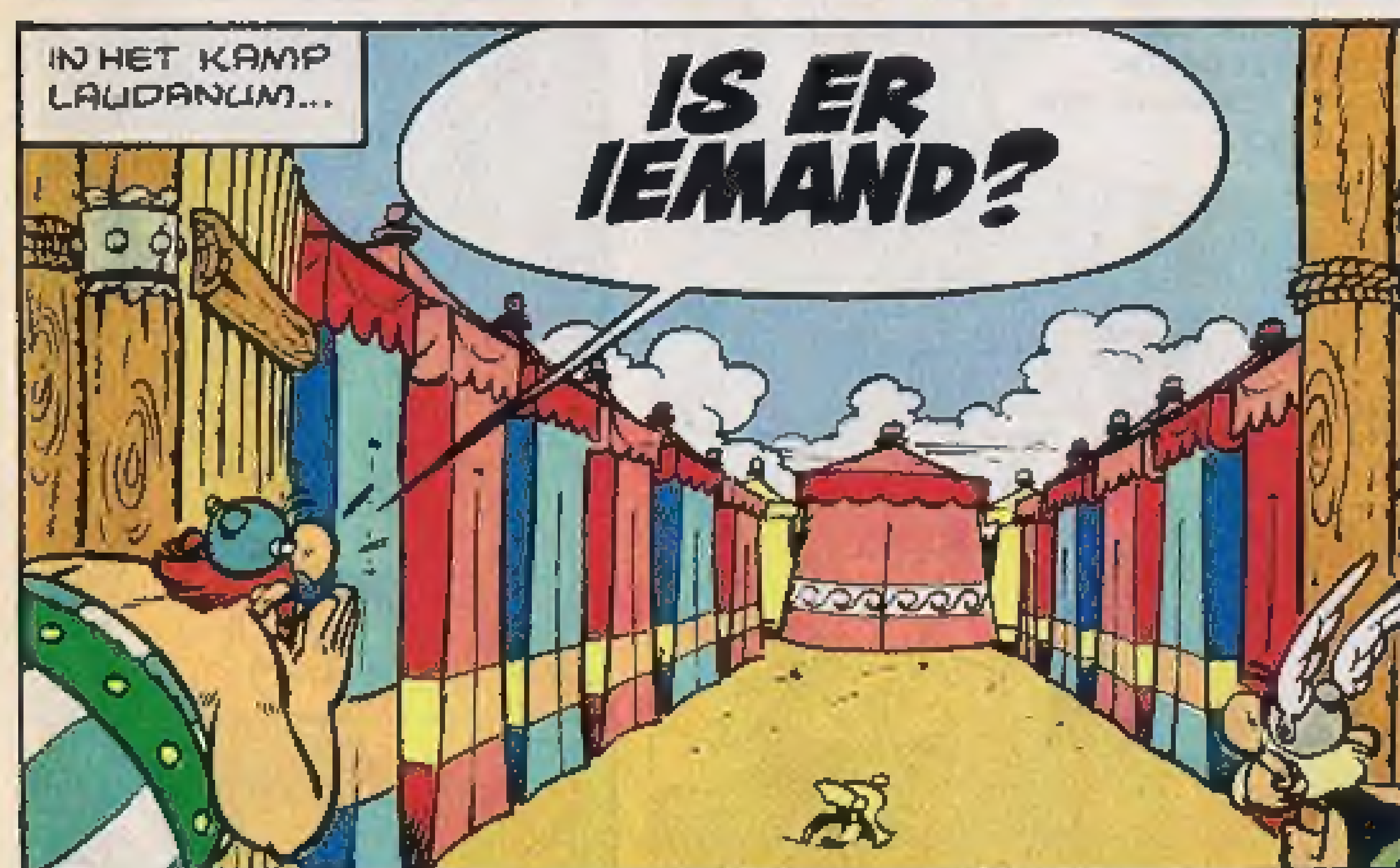

BZZ POING! POIT! POIT!

Asterix op corsica

TEKENINGEN: UDERZO TEKST: GOSCINNY VERTALING: FRITS VAN DER HEIDE 1973